

Europeiska unionens officiella tidning

L 341

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioåttonde årgången

24 december 2015

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2421 av den 16 december 2015 om ändring av förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande och förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2015/2422 av den 16 december 2015 om ändring av protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska unionens domstol 14
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2423 av den 16 december 2015 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1215/2009 om införande av särskilda handelsåtgärder för länder och territorier som deltar i eller är knutna till Europeiska unionens stabiliserings- och associeringsprocess, och om tillfälligt upphävande av dess tillämpning med avseende på Bosnien och Hercegovina 18
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2424 av den 16 december 2015 om ändring av rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken och av kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke samt om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 2869/95 om de avgifter som skall betalas till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) ⁽¹⁾ 21

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2015/2421

av den 16 december 2015

om ändring av förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande och förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 ⁽³⁾ inrättades det europeiska småmålsförfarandet. Den förordningen tillämpas på gränsöverskridande privaträttsliga fordringar som bestrids samt på obestridda fordringar, där fordrans värde inte överstiger 2 000 EUR. Förordningen säkerställer också att de domar som meddelats inom ramen för detta förfarande är verkställbara utan några mellanliggande förfaranden, i synnerhet utan att det behövs någon verkställighetsförklaring i den medlemsstat där domen ska verkställas (avskaffande av exekvaturförfarande). Förordning (EG) nr 861/2007 har haft till allmänt syfte att förbättra möjligheterna till rättslig prövning för både konsumenter och företag genom minskade kostnader och snabbare civilprocessrättsliga förfaranden vad gäller fordringar inom förordningens tillämpningsområde.
- (2) I kommissionens rapport av den 19 november 2013 om tillämpningen av förordning (EG) nr 861/2007 anges det att det europeiska småmålsförfarandet i allmänhet anses ha gjort det lättare att driva gränsöverskridande småmålstvister i unionen. I den rapporten kartläggs dock också de hinder som står i vägen för att det europeiska småmålsförfarandet ska nå sin fulla potential till gagn för konsumenter och företag, särskilt små och medelstora företag. I den rapporten konstateras bland annat att det låga tak som anges i förordning (EG)

⁽¹⁾ EUT C 226, 16.7.2014, s. 43.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 7 oktober 2015 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 3 december 2015.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande (EUT L 199, 31.7.2007, s. 1).

nr 861/2007 vad gäller fordrans värde berövar många potentiella käre i en gränsöverskridande tvist möjligheten att använda ett förenklat förfarande. Dessutom anges i rapporten att flera led i förfarandet skulle kunna förenklas ytterligare för att minska kostnaderna och handläggningstiderna. I kommissionens rapport dras slutsatsen att det mest effektiva sättet att undanröja dessa hinder skulle vara att ändra förordning (EG) nr 861/2007.

- (3) Konsumenterna bör fullt ut kunna använda sig av den inre marknadens möjligheter, och deras förtroende för den bör inte begränsas av att det saknas effektiva rättsmedel vid tvister med gränsöverskridande inlag. De förbättringar av det europeiska småmålsförfarandet som föreslås i denna förordning syftar till att ge konsumenterna en effektiv möjlighet till prövning och sålunda bidra till att deras rättigheter kan genomdrivas i praktiken.
- (4) Genom att höja taket vad gäller fordrans värde till 5 000 EUR skulle tillgången till ett ändamålsenligt och kostnadseffektivt rättsmedel vid gränsöverskridande tvister förbättras, särskilt för små och medelstora företag. Förbättrade möjligheter till rättslig prövning skulle öka förtroendet för gränsöverskridande transaktioner och bidra till att den inre marknadens möjligheter kan tillvaratas fullt ut.
- (5) Denna förordning bör endast tillämpas på gränsöverskridande fall. Ett gränsöverskridande fall bör anses föreligga där åtminstone en av parterna har hemvist eller sin vanliga vistelseort i en medlemsstat som är bunden av denna förordning och som inte är den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen.
- (6) Det europeiska småmålsförfarandet bör förbättras ytterligare genom att den tekniska utvecklingen på det rättsliga området och nya verktyg som finns tillgängliga för domstolarna utnyttjas, vilket kan bidra till att övervinna det geografiska avståndet och dess konsekvenser när det gäller höga kostnader och tidskrävande förfaranden.
- (7) För att ytterligare minska kostnaderna för en rättsprocess och förfarandets längd bör parterna och domstolarna i större utsträckning uppmuntras att använda modern kommunikationsteknik.
- (8) Vad gäller handlingar som måste delges parterna i det europeiska småmålsförfarandet, bör elektronisk delgivning vara likställd med delgivning per post. I detta syfte bör i denna förordning fastställas en allmän ram som tillåter att elektronisk delgivning används om de nödvändiga tekniska medlen är tillgängliga och där användningen av elektroniska tjänster är förenlig med de involverade medlemsstaternas nationella förfaranderegler. Vad gäller all annan skriftlig kommunikation mellan parter eller andra personer som är involverade i förfarandet och domstolar bör elektroniska medel användas i första hand i så stor utsträckning som möjligt, om sådana medel är tillgängliga och tillåtna.
- (9) Såvida inte parterna eller andra mottagare enligt nationell rätt är skyldiga att godta elektroniska medel, bör de kunna välja huruvida elektroniska medel, beroende på om sådana medel är tillgängliga och tillåtna, eller mer traditionella metoder ska användas vid delgivning av handlingar eller vid annan skriftlig kommunikation med domstolen. En parts medgivande till elektronisk delgivning påverkar inte dennas rätt att vägra godta en handling som inte är skriven på, eller åtföljs av en översättning till, det officiella språket i den medlemsstat där denna har hemvist eller sin vanliga vistelseort eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där parten har hemvist eller sin vanliga vistelseort, eller på ett språk som denna förstår.
- (10) Om elektroniska medel används för delgivning av handlingar eller för annan skriftlig kommunikation bör medlemsstaterna tillämpa bästa praxis för att garantera att innehållet i dessa handlingar och annan skriftlig kommunikation är riktigt och korrekt återger innehållet i de mottagna handlingarna och annan skriftlig kommunikation, och att den metod som används för mottagningsbevis tillhandahåller bekräftelse på adressatens mottagande och datum för mottagandet.
- (11) Det europeiska småmålsförfarandet är huvudsakligen ett skriftligt förfarande. Muntliga förhandlingar bör hållas endast i undantagsfall när det inte är möjligt att meddela dom på grundval av de skriftliga bevisen eller om en domstol går med på att hålla en muntlig förhandling på en parts begäran.

- (12) För att göra det möjligt för personer att höras utan att de behöver resa till domstolen, bör muntliga förhandlingar och bevisupptagning såsom vittnesförhör, förhör med experter eller parterna genomföras med användning av lämplig teknik för distanskommunikation som finns tillgänglig för domstolen, såvida det inte på grund av särskilda omständigheter i fallet vore olämpligt att använda sådan teknik för en rättvis handläggning av målet. När det gäller personer som har hemvist eller sin vanliga vistelseort i en annan medlemsstat än den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen, bör muntliga förhandlingar hållas genom användning av de förfaranden som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1206/2001 ⁽¹⁾.
- (13) Medlemsstaterna bör främja användningen av teknik för distanskommunikation. Vid genomförande av muntliga förhandlingar bör det arrangeras så att de domstolar som är behöriga i fråga om det europeiska småmålsförfarandet har tillgång till lämplig teknik för distanskommunikation i syfte att säkerställa ett rättvist förfarande vad gäller de särskilda omständigheterna i fallet. När det gäller videokonferenser bör rådets rekommendationer om gränsöverskridande videokonferenser som antogs av rådet den 15 och 16 juni 2015 samt arbetet som utförts inom ramen för europeisk e-juridik beaktas.
- (14) De potentiella kostnaderna för en rättsprocess kan ha betydelse för karendens beslut om att eventuellt väcka talan vid domstol. Utöver övriga kostnader kan domstolsavgifterna avskräcka kärende från att vidta rättsliga åtgärder. För att säkra möjligheterna till rättslig prövning i samband med gränsöverskridande småmål bör de domstolsavgifter som tas ut i en medlemsstat för det europeiska småmålsförfarandet inte vara orimligt höga i förhållande till fordran och inte vara högre än de domstolsavgifter som tas ut för nationella förenklade domstolsförfaranden i den medlemsstaten. Detta bör dock inte påverka uttaget av rimliga lägsta domstolsavgifter eller möjligheten att på samma villkor ta ut en separat avgift för ett överklagande av en dom som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet.
- (15) I denna förordning bör med domstolsavgifter avses de arvoden och avgifter som ska betalas till domstolen och vars belopp bestäms i enlighet med nationell rätt. De bör exempelvis inte inbegripa summor som överförs till tredje man under förfarandet, såsom advokatarvoden, översättningskostnader, kostnader för delgivning av dokument genom andra enheter än en domstol, eller kostnader som betalats till experter eller vittnen.
- (16) Faktisk möjlighet till rättslig prövning i hela unionen är ett viktigt mål. För att säkerställa sådan faktisk möjlighet inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet bör rättshjälp tillhandahållas i enlighet med rådets direktiv 2003/8/EG ⁽²⁾.
- (17) Käranden bör inte behöva resa till den medlemsstat där domstolen är belägen eller anlita en advokat för att betala domstolsavgifter. I syfte att säkerställa kärende i en annan medlemsstat än den medlemsstat där domstolen är belägen en faktisk möjlighet att delta i förfarandet, bör medlemsstaterna som ett minimum erbjuda åtminstone ett av de betalningsmedel på distans som föreskrivs i denna förordning.
- (18) Det bör förtydligas att en förlikning inför domstol som godkänts av en domstol eller ingåtts inför en domstol under det europeiska småmålsförfarandet är verkställbar på samma sätt som en dom som meddelats i det förfarandet.
- (19) För att minimera behovet av översättning samt kostnader i samband därmed bör domstolen vid utfärdande av ett intyg om att dom meddelats i det europeiska småmålsförfarandet eller om att förlikning godkänts av eller ingåtts inför en domstol under det europeiska småmålsförfarandet på ett annat språk än dess egna använda den relevanta språkversionen av det standardformulär för intyget som finns tillgängligt i dynamiskt onlineformat på den europeiska e-juridikportalen. I detta avseende bör den ha rätt att förlita sig på att den översättning som finns tillgänglig på den portalen är korrekt. Alla kostnader för nödvändig översättning av den text som förts in i de fria textfälten i intyget ska fördelas enligt lagstiftningen i domstolens medlemsstat.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGT L 174, 27.6.2001, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2003/8/EG av den 27 januari 2003 om förbättring av möjligheterna till rättslig prövning i gränsöverskridande tvister genom fastställande av gemensamma minimiregler för rättshjälp i sådana tvister (EGT L 26, 31.1.2003, s. 41).

- (20) Medlemsstater bör lämna praktisk hjälp till parter när de standardformulär som föreskrivs i det europeiska småmålsförfarandet ska fyllas i. De bör dessutom ge allmän information om tillämpningsområdet för det europeiska småmålsförfarandet och om vilka domstolar som är behöriga i fråga om det europeiska småmålsförfarandet. Den skyldigheten bör dock inte omfatta tillhandahållande av rättshjälp eller rättslig rådgivning i ett särskilt fall. Medlemsstaterna bör ha rätt att besluta om de lämpligaste sätten och medlen för att lämna sådan praktisk hjälp och allmän information av detta slag, och det bör överlåtas åt medlemsstaterna att besluta vilka organ som ska fullgöra dessa skyldigheter. Allmän information om tillämpningsområdet för det europeiska småmålsförfarandet och om vilka domstolar som är behöriga kan också lämnas genom hänvisningar till information som finns i broschyrer eller handböcker, på nationella webbplatser eller på den europeiska e-juridikportalen, eller genom lämpliga stödorganisationer, såsom nätverket av europeiska konsumentcentrum.
- (21) Information om domstolsavgifter och betalningssätt samt om de myndigheter eller organisationer som är behöriga att ge praktisk hjälp i medlemsstaterna bör göras tydligare och vara enkel att hitta på internet. Medlemsstaterna bör därför lämna den informationen till kommissionen som i sin tur bör se till att den offentliggörs och sprids i stor omfattning på lämpligt sätt, särskilt via den europeiska e-juridikportalen.
- (22) Det bör i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 ⁽¹⁾ förtydligas att om en tvist omfattas av det europeiska småmålsförfarandet bör det förfarandet också kunna användas av en sökande i ett förfarande för ett europeiskt betalningsföreläggande om svaranden har bestridit det europeiska betalningsföreläggandet.
- (23) För att ytterligare förbättra möjligheterna att använda det europeiska småmålsförfarandet bör det standardiserade ansökningsformuläret inte enbart göras tillgängligt vid de domstolar som är behöriga i fråga om det europeiska småmålsförfarandet, utan också via lämpliga nationella webbplatser. Den skyldigheten kan fullgöras genom att en länk till den europeiska e-juridikportalen tillhandahålls på de relevanta nationella webbplatserna.
- För att svaranden ska skyddas på ett bättre sätt bör de standardformulär som föreskrivs i förordning (EG) nr 861/2007 innehålla information om konsekvenserna för svaranden om han eller hon inte bestrider fordran eller inte deltar i en muntlig förhandling som han eller hon är kallad till, särskilt vad gäller möjligheten att en dom meddelas eller verkställs mot svaranden och att svaranden kan bli skyldig att betala rättegångskostnaderna. Standardformulären bör också innehålla information om att det är möjligt att den vinnande parten inte får ersättning för sina rättegångskostnader i den mån de är onödiga eller orimligt höga i förhållande till fordrans värde.
- (24) För att hålla standardformulären för europeiskt småmålsförfarande och det europeiskt betalningsföreläggande uppdaterade bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen när det gäller ändringar i bilagorna I–IV till förordning (EG) nr 861/2007 och när det gäller ändringar i bilagorna I–VII till förordning (EG) nr 1896/2006. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (25) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och EUF-fördraget, har Förenade kungariket och Irland meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (26) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (27) Förordningarna (EG) nr 861/2007 och (EG) nr 1896/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande (EUT L 399, 30.12.2006, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 861/2007 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på gränsöverskridande fall enligt definitionen i artikel 3, på privaträttens område i oberoende av vilket slag av domstol det gäller, där värdet av en fordran, exklusive ränta på fordran, omkostnader och utlägg, inte överstiger 5 000 EUR när ansökningsformuläret angående fordran mottas av den behöriga domstolen. Den ska i synnerhet inte tillämpas på skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor eller statens ansvar för handlingar och underlåtenhet vid utövandet av statens myndighet (*acta jure imperii*).

2. Denna förordning ska inte tillämpas på ärenden som gäller

- a) fysiska personers rättsliga status eller rättskapacitet,
- b) makars förmögenhetsförhållanden eller förhållanden som enligt den lag som är tillämplig på sådana förhållanden har motsvarande verkan som äktenskap,
- c) underhållsskyldighet som har sin grund i familje-, släktskaps-, äktenskaps- eller svågerlagsförhållande,
- d) testamenten och arv, inbegripet underhållsskyldighet som har sin grund i dödsfall,
- e) konkurs, ackord och liknande förfaranden,
- f) social trygghet,
- g) skiljeförfaranden,
- h) arbetsrätt,
- i) nyttjanderätt till fast egendom, utom talan om penningfordringar, eller
- j) kränkningar av privatlivet eller personlighetsskyddet, inbegripet ärekränkning.”

2. Artikel 3.2 och 3.3 ska ersättas med följande:

”2. Hemvist ska avgöras i enlighet med artiklarna 62 och 63 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 (*).

3. Den relevanta tidpunkten för att avgöra om det föreligger ett gränsöverskridande fall är den dag då den behöriga domstolen mottar ansökningsformuläret.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).”

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 andra stycket ska följande mening läggas till:

”Domstolen ska underrätta käranden om att ansökan avvisas och om huruvida beslutet att avvisa ansökan kan överklagas.”

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna ska se till att det standardiserade ansökningsformuläret A finns tillgängligt vid alla domstolar där det europeiska småmålsförfarandet kan inledas och att det är åtkomligt via relevanta nationella webbplatser.”

4. Artikel 5.1 ska ersättas med följande:

”1. Det europeiska småmålsförfarandet ska vara skriftligt.

1a. Domstolen ska hålla en muntlig förhandling endast om den anser att det inte är möjligt att meddela dom på grundval av de skriftliga bevisen, eller om en part begär det. Domstolen får avslå en sådan begäran, om den anser att en muntlig förhandling med hänsyn till omständigheterna i fallet inte är nödvändig för en rättvis handläggning av målet. Avslagsbeslutet ska motiveras skriftligen. Avslagsbeslutet får inte överklagas fristående från ett överklagande av själva domen.”

5. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Muntlig förhandling

1. En muntlig förhandling som anses nödvändig i enlighet med artikel 5.1a ska hållas med hjälp av lämplig teknik för distanskommunikation, såsom videokonferens eller telefonkonferens, som finns tillgänglig för domstolen, såvida det inte på grund av särskilda omständigheter i fallet vore olämpligt att använda sådan teknik med tanke på en rättvis handläggning av målet.

Om den person som ska höras har hemvist eller sin vanliga vistelseort i en annan medlemsstat än den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen, ska den personens deltagande i en muntlig förhandling via videokonferens, telefonkonferens eller annan lämplig teknik för distanskommunikation arrangeras genom användning av de förfaranden som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1206/2001 (*).

2. En part som kallas att vara fysiskt närvarande vid en muntlig förhandling får begära att teknik för distanskommunikation används, under förutsättning att sådan teknik finns tillgänglig för domstolen, med hänvisning till att arrangemangen för att vara fysiskt närvarande, särskilt vad gäller den partens eventuella kostnader, inte skulle vara orimligt höga i förhållande till fordran.

3. En part som kallas att delta i en muntlig förhandling med hjälp av teknik för distanskommunikation får begära att vara fysiskt närvarande vid den förhandlingen. Genom det standardiserade ansökningsformuläret A och det standardiserade svarsformuläret C som fastställs i enlighet med förfarandet i artikel 27.2 ska parterna underrättas om att täckning av en parts kostnader som uppkommit som en följd av denna parts begäran att få vara fysiskt närvarande vid den muntliga förhandlingen är avhängig av villkoren i artikel 16.

4. Domstolens beslut om en begäran enligt punkterna 2 och 3 får inte överklagas fristående från ett överklagande av själva domen.

(*) Rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGT L 174, 27.6.2001, s. 1).”

6. Artikel 9 ska ersättas med följande:

"Artikel 9

Bevisupptagning

1. Domstolen ska fastställa sättet för bevisupptagning, samt omfattningen av det bevismaterial som krävs för domen, enligt bestämmelserna om tillåtande av bevisning. Den ska använda den enklaste och minst betungande metoden för bevisupptagning.
2. Domstolen får tillåta bevisupptagning via skriftliga vittnesmål, utlåtanden från sakkunniga eller uttalanden från parterna.
3. Om bevisupptagningen innebär att en person ska höras, ska det förhöret genomföras i enlighet med de villkor som anges i artikel 8.
4. Domstolen får uppta sakkunnigbevisning eller muntliga vittnesmål endast om det inte är möjligt att meddela en dom på grundval av övriga bevis."

7. Artikel 11 ska ersättas med följande:

"Artikel 11

Hjälp till parterna

1. Medlemsstaterna ska se till att parterna har möjlighet att få både praktisk hjälp med att fylla i formulären och allmän information om tillämpningsområdet för det europeiska småmålsförfarandet samt allmän information om vilka domstolar i medlemsstaten i fråga som är behöriga att döma det europeiska småmålsförfarandet. Det stödet ska tillhandahållas kostnadsfritt. Denna punkt innebär inte att medlemsstaterna är skyldiga att tillhandahålla rättshjälp eller lämna rättslig rådgivning i ett enskilt fall.
2. Medlemsstaterna ska se till att det vid alla domstolar där det europeiska småmålsförfarandet kan inledas finns information om de myndigheter eller organisationer som är behöriga att tillhandahålla hjälp i enlighet med punkt 1 och att denna information kan erhållas via relevanta nationella webbplatser."

8. Artikel 13 ska ersättas med följande:

"Artikel 13

Delgivning av handlingar och annan skriftlig kommunikation

1. De handlingar som avses i artikel 5.2 och 5.6 och domar som meddelas i enlighet med artikel 7 ska delges
 - a) per post, eller
 - b) med elektroniska medel
 - i) om dessa medel är tekniskt tillgängliga och tillåtna i enlighet med förfarandereglerne i den medlemsstat där det europeiska småmålsförfarandet genomförs och, om den part som ska delges har hemvist eller sin vanliga vistelseort i en annan medlemsstat, i enlighet med förfarandereglerne i den medlemsstaten, och
 - ii) om den part som ska delges i förväg uttryckligen har godtagit att delges handlingar på elektronisk väg eller har en rättslig skyldighet i enlighet med förfarandereglerne i den medlemsstat där den parten har hemvist eller sin vanliga vistelseort att godta detta särskilda delgivningssätt.

Delgivningen ska styrkas genom ett mottagningsbevis med angivande av datum för mottagandet.

2. All skriftlig kommunikation som inte avses i punkt 1 mellan domstolen och parterna eller andra personer som är involverade i förfarandena ska sändas med elektroniska medel och styrkas genom ett mottagningsbevis, om sådana medel är tekniskt tillgängliga och tillåtna i enlighet med förfaranderegler i den medlemsstat där det europeiska småmålsförfarandet genomförs och förutsatt att parten eller personen på förhand har godtagit dessa kommunikationsmedel eller har en rättslig skyldighet i enlighet med förfaranderegler i den medlemsstat där den parten eller personen har hemvist eller sin vanliga vistelseort att godta dessa kommunikationsmedel.

3. Utöver andra medel som finns tillgängliga i enlighet med medlemsstaternas processuella regler för att på förhand godta användning av elektroniska medel som krävs enligt punkterna 1 och 2, ska det vara möjligt att ge uttryck för ett sådant godtagande genom användning av det standardiserade ansökningsformuläret A och det standardiserade svarsformuläret C.

4. Om delgivning i enlighet med punkt 1 inte är möjlig, får den ske genom någon av de metoder som anges i artikel 13 eller 14 i förordning (EG) nr 1896/2006.

Om kommunikation i enlighet med punkt 2 inte är möjlig, eller på grund av särskilda omständigheter i fallet inte är lämplig, får en annan metod som är tillåten enligt rätten i den medlemsstat där det europeiska småmålsförfarandet äger rum användas.”

9. Följande artikel ska införas:

”Artikel 15a

Domstolsavgifter och betalningsätt

1. De domstolsavgifter som tas ut i en medlemsstat för det europeiska småmålsförfarandet får inte vara orimligt höga och inte vara högre än de domstolsavgifter som tas ut för nationella förenklade domstolsförfaranden i den medlemsstaten.

2. Medlemsstaterna ska se till att parterna kan betala domstolsavgifter med hjälp av betalningsmedel på distans, som också gör det möjligt för parterna att genomföra betalningen från en annan medlemsstat än den medlemsstat där domstolen är belägen, genom att erbjuda minst ett av följande betalningsätt:

- a) Banköverföring.
- b) Betalning med kreditkort eller betalkort.
- c) Autogirering från kärandens bankkonto.”

10. Artikel 17.2 ska ersättas med följande:

”2. Artiklarna 15a och 16 ska tillämpas på alla överklaganden.”

11. Artikel 18 ska ersättas med följande:

”Artikel 18

Förnyad prövning av en dom i undantagsfall

1. En svarande som inte inställt sig inför domstol ska ha rätt att ansöka om förnyad prövning av en dom som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet vid den behöriga domstolen i den medlemsstat i vilken domen meddelades, om

- a) svaranden inte har delgetts ansökningsformuläret eller, i förekommande fall, inte har kallats till en muntlig förhandling i tillräcklig tid och på ett lämpligt sätt för att kunna förbereda sitt svaromål eller

b) svaranden, utan egen förskyllan, var förhindrad att bestrida fordran på grund av force majeure eller extraordinära omständigheter,

såvida inte svaranden haft möjlighet att överklaga domen men underlåtit detta.

2. Tidsfristen för att ansöka om förnyad prövning ska vara 30 dagar. Tidsfristen ska löpa från och med den dag då svaranden fick faktisk kännedom om innehållet i domen och var i stånd att agera, dock senast från och med den dag då en verkställighetsåtgärd vidtas, som medför att svaranden inte kan förfoga över hela eller delar av sin egendom. Tidsfristen får inte förlängas.

3. Om domstolen avslår ansökan om förnyad prövning enligt punkt 1 på grund av att inget av de skäl för förnyad prövning som anges i den punkten är tillämpligt, ska domen ha fortsatt rättskraft.

Om domstolen beslutar att en förnyad prövning är motiverad på en av de grunder som anges i punkt 1, ska den dom som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet upphävas. Käranden ska dock inte förlora förmånen av att ha avbrutit preskription eller av att ha iakttagit en talefrist, om ett sådant preskriptionsavbrott eller iakttagande av en talefrist är tillämpligt enligt nationell rätt.”

12. Artikel 20.2 ska ersättas med följande:

”2. På begäran av en part ska domstolen utfärda ett intyg avseende en meddelad dom i det europeiska småmålsförfarandet och därvid använda standardformulär D, som återges i bilaga IV, utan extra kostnad. Domstolen ska på begäran förse den parten med det intyget på något av unionsinstitutionernas övriga officiella språk genom att använda det flerspråkiga dynamiska standardformulär som finns tillgängligt på den europeiska e-juridikportalen. Ingenting i denna förordning ska göra domstolen skyldig att tillhandahålla en översättning och/eller translitterering av den text som införts i de fria textfälten i det intyget.”

13. Artikel 21.2 b ska ersättas med följande:

”b) det intyg som avses i artikel 20.2 och, vid behov, en översättning därav till det officiella språket i verkställighetsmedlemsstaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken för domstolsförfaranden på den ort där verkställighet begärs, i enlighet med medlemsstatens lagstiftning, eller till ett annat språk som verkställighetsmedlemsstaten har uppgett att den kan godta.”

14. Följande artikel ska införas:

”Artikel 21a

Språket i intyget

1. Varje medlemsstat får ange vilket eller vilka av de officiella språken vid unionens institutioner förutom sitt eget som den kan godta för det intyg som avses i artikel 20.2.

2. Översättningar av informationen om en doms sakinnehåll i det intyg som avses i artikel 20.2 ska göras av en person som är behörig att utföra översättningar i en av medlemsstaterna.”

15. Följande artikel ska införas:

”Artikel 23a

Förlikning inför domstol

En förlikning som godkänns av eller ingås inför en domstol inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet och som är verkställbar i den medlemsstat där förfarandet genomfördes ska erkännas och verkställas i en annan medlemsstat på samma villkor som en dom som meddelas i det europeiska småmålsförfarandet.

Bestämmelserna i kapitel III ska i tillämpliga delar gälla inför domstol ingångna förlikningar.”

16. Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Information som ska tillhandahållas av medlemsstaterna

1. Senast den 13 januari 2017 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om
 - a) vilka domstolar som är behöriga att döma i det europeiska småmålsförfarandet,
 - b) vilka kommunikationsmedel som godtas i det europeiska småmålsförfarandet och som finns tillgängliga för domstolarna i enlighet med artikel 4.1,
 - c) vilka myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp i enlighet med artikel 11,
 - d) vilka medel för elektronisk delgivning och kommunikation som är tekniskt tillgängliga och tillåtna enligt deras processuella regler i enlighet med artikel 13.1, 13.2 och 13.3, och vilka eventuella medel för att på förhand ge uttryck för godtagande av användning av elektroniska medel enligt kraven i artikel 13.1 och 13.2 som är tillgängliga enligt deras nationella rätt,
 - e) vilka personer eller yrkesgrupper som eventuellt har en rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel i enlighet med artikel 13.1 och 13.2,
 - f) vilka domstolsavgifter som tas ut i det europeiska småmålsförfarandet eller hur de beräknas, liksom vilka betalningssätt som godtas för att betala domstolsavgifter i enlighet med artikel 15a,
 - g) eventuella möjligheter till överklagande enligt deras nationella processrätt, i enlighet med artikel 17, inom vilken tidsperiod ett sådant överklagande ska inlämnas och vid vilken domstol detta kan inlämnas,
 - h) vilka förfaranden som tillämpas vid en ansökan om förnyad prövning i enlighet med artikel 18 och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning,
 - i) vilka språk de godtar i enlighet med artikel 21a.1, och
 - j) vilka myndigheter som har befogenhet vad gäller verkställighet och vilka myndigheter som har befogenhet för tillämpningen av artikel 23.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om senare ändringar av denna information.

2. Kommissionen ska ställa den information som meddelats i enlighet med punkt 1 till allmänhetens förfogande på lämpligt sätt, t.ex. genom den europeiska e-juridikportalen.”

17. Artikel 26 ska ersättas med följande:

”Artikel 26

Ändring av bilagorna

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 27 med avseende på ändring av bilagorna I–IV.”

18. Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 26 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 13 januari 2016.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 26 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 26 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

19. Artikel 28 ska ersättas med följande:

”Artikel 28

Översyn

1. Senast den 15 juli 2022 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av denna förordning, inklusive en utvärdering av huruvida

- a) en ytterligare ökning av den gräns som avses i artikel 2.1 är lämplig för att uppnå denna förordnings mål att underlätta möjligheterna till rättslig prövning för medborgare och små- och medelstora företag i gränsöverskridande fall, och
- b) en utvidgning av tillämpningsområdet för det europeiska småmålsförfarandet är lämplig, särskilt vad gäller lönefordringar, för att underlätta möjligheterna till rättslig prövning för anställda i gränsöverskridande arbetstvister med arbetsgivaren efter att den fulla verkan av en sådan utvidgning beaktats.

Den rapporten ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.

I detta syfte och senast den 15 juli 2021 ska medlemsstaterna förse kommissionen med information om antalet ansökningar enligt det europeiska småmålsförfarandet samt antalet ansökningar om verkställighet av domar som har meddelats i det europeiska småmålsförfarandet.

2. Senast den 15 juli 2019 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om spridningen av information om det europeiska småmålsförfarandet i medlemsstaterna; den får utfärda rekommendationer om hur det förfarandet kan bli mer välkänt.”

Artikel 2

Förordning (EG) nr 1896/2006 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 7.4 ska ersättas med följande:

”4. Sökanden får i ett tillägg till sin ansökan meddela domstolen om vilket av de förfaranden som anges i artikel 17.1 a och b som han i förekommande fall begär ska tillämpas på fordran i ett senare civilrättsligt förfarande om svaranden bestrider det europeiska betalningsföreläggandet.

I det tillägg som anges i första stycket får sökanden också upplysa domstolen om att han motsätter sig övergång till ett civilrättsligt förfarande i den mening som avses i artikel 17.1 a eller b om svaranden bestrider. Sökanden kan även göra detta senare förutsatt att det sker innan föreläggandet utfärdas.”

2. Artikel 17 ska ersättas med följande:

”Artikel 17

Verkan av inlämnande av bestridande

1. Om ett bestridande lämnas in inom den tidsfrist som anges i artikel 16.2 ska förfarandet gå vidare vid de behöriga domstolarna i ursprungsmedlemsstaten, såvida inte sökanden uttryckligen begärt att förfarandet i så fall ska avbrytas. Förfarandet ska fortsätta i enlighet med bestämmelserna för

- a) det europeiska småmålsförfarande som fastställs i förordning (EG) nr 861/2007, i tillämpliga fall, eller
- b) ett lämpligt nationellt civilrättsligt förfarande.

2. Om sökanden inte har angett vilket av förfarandena i punkt 1 a och b som denne begär ska tillämpas på hans fordran i det förfarande som följer om ett bestridande lämnas in, eller om sökanden har begärt att det europeiska småmålsförfarandet som fastställs i förordning (EG) nr 861/2007 ska tillämpas på en fordran som inte omfattas av den förordningen, ska förfarandet övergå till det lämpliga nationella civilrättsliga förfarandet, såvida inte sökanden uttryckligen har begärt att en sådan övergång inte ska ske.

3. Att sökanden gjort sin fordran gällande genom det europeiska betalningsföreläggandet får inte enligt nationell rätt inverka menligt på hans ställning i ett senare civilrättsligt förfarande.

4. Övergången till ett civilrättsligt förfarande i den mening som avses i leden a och b i punkt 1 ska regleras av rätten i ursprungsmedlemsstaten.

5. Sökanden ska informeras om huruvida svaranden har gett in ett bestridande och om eventuell övergång till ett civilrättsligt förfarande i enlighet med punkt 1.”

3. Artikel 25.1 ska ersättas med följande:

”1. Om domstolsavgifterna för civilrättsliga förfaranden i den mening som avses i artikel 17.1 a eller b i en medlemsstat i tillämpliga fall är likvärdiga med eller högre än avgifterna för förfarandet för europeiskt betalningsföreläggande får de totala domstolsavgifterna för förfarandet för europeiskt betalningsföreläggande och för det civilrättsliga förfarande som följer på ett bestridande i enlighet med artikel 17.1 inte överstiga avgifterna för dessa förfaranden utan att ha föregåtts av ett förfarande för europeiskt betalningsföreläggande i den medlemsstaten.

Inga ytterligare domstolsavgifter får tas ut i en medlemsstat för civilrättsliga förfaranden som följer på ett bestridande i enlighet med artikel 17.1 a eller b, beroende på vad som är tillämpligt, om domstolsavgifterna för den typen av förfaranden i den medlemsstaten är lägre än avgifterna för förfarandet för europeiskt betalningsföreläggande.”

4. Artikel 30 ska ersättas med följande:

”Artikel 30

Ändring av bilagorna

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 31 med avseende på ändringar av bilagorna I–VII.”

5. Artikel 31 ska ersättas med följande:

”Artikel 31

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 30 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 13 januari 2016.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 30 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 30 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 14 juli 2017 med undantag för artikel 1.16 om ändring av artikel 25 i förordning (EG) nr 861/2007, som ska tillämpas från och med den 14 januari 2017.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 16 december 2015.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

N. SCHMIT

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU, Euratom) 2015/2422**av den 16 december 2015****om ändring av protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska unionens domstol**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 254 första stycket och 281 andra stycket,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a.1,

med beaktande av domstolens begäran,

med beaktande av Europeiska kommissionens yttrande ⁽¹⁾,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Till följd av tribunalens successivt utökade behörighet sedan inrättandet stiger ständigt antalet mål som anhängiggörs vid den.
- (2) I nuläget förefaller handläggningstiderna inte vara godtagbara ur de rättssökandes synvinkel, framför allt inte mot bakgrund av kraven i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
- (3) Den situation som tribunalen befinner sig i har orsaker som bland annat beror på att unionens olika institutioner, organ och byråer har ökat antalet och mångfalden på sina rättsakter, samt på omfattningen av och komplexiteten i de mål som anhängiggörs vid tribunalen, i synnerhet på områdena konkurrens, statligt stöd och immaterialrätt.
- (4) Möjligheten att inrätta specialdomstolar enligt artikel 257 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) har inte utnyttjats.
- (5) För att åtgärda denna situation bör lämpliga organisatoriska, strukturella och förfarandemässiga åtgärder därför vidtas, särskilt en ökning av antalet domare. Användandet av möjligheten enligt fördragen att öka antalet domare vid tribunalen skulle på kort tid leda till en minskning av såväl antalet pågående mål som de alltför långa handläggningstiderna vid tribunalen.
- (6) Med beaktande av utvecklingen av arbetsbördan vid tribunalen bör antalet domare fastställas till 56 vid slutet av ett förfarande i tre steg, varvid två domare ska utnämnas på förslag från varje medlemsstat; det får inte vid någon tidpunkt sitta fler än två domare i tribunalen som utnämnts på förslag av samma medlemsstat.

⁽¹⁾ Yttrande av den 30 september 2011 (EUT C 335, 16.11.2011, s. 20) och yttrande av den 12 november 2015 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 23 juni 2015 (EUT C 239, 21.7.2015, s. 14). Europaparlamentets ståndpunkt av den 28 oktober 2015 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 3 december 2015.

- (7) Den kommitté som föreskrivs i artikel 255 i EUF-fördraget tar särskild hänsyn till kandidaternas oberoende, opartiskhet, kompetens och yrkesmässiga och personliga lämplighet.
- (8) För att eftersläpningen av icke avgjorda mål snabbt ska minskas bör i ett första steg ytterligare tolv domare tillträda när denna förordning träder i kraft.
- (9) I september 2016 bör behörigheten att döma i första instans i Europeiska unionens personalmål och de sju domartjänsterna i Europeiska unionens personaldomstol (nedan kallad *personaldomstolen*) överföras till tribunalen, på grundval av den lagstiftningsbegäran som redan tillkännagetts av domstolen. Detta förslag kommer att ta hänsyn till praktiska arrangemang för överföringen av de sju domartjänsterna i personaldomstolen, inklusive personal och resurser.
- (10) I september 2019 bör de nio återstående domarna tillträda sina tjänster. För att säkerställa kostnadseffektivitet bör detta inte medföra att ytterligare rättssekreterare eller annan stödpersonal rekryteras. Genom interna omorganiseringsåtgärder inom institutionen bör det säkerställas att befintliga personalresurser utnyttjas på ett effektivt sätt, och att de är lika för alla domare, såvida inte tribunalen bestämmer något annat i besluten om sin interna organisation.
- (11) Det är mycket viktigt att säkerställa en jämn könsfördelning i tribunalen. För att uppnå det målet bör partiella nytillsättningar i tribunalen organiseras på så sätt att medlemsstaternas regeringar gradvis börjar utnämna två domare i samband med samma partiella nytillsättning och försöker välja en kvinna och en man, förutsatt att de villkor och förfaranden som föreskrivs i fördragen iakttas.
- (12) Det är nödvändigt att bestämmelserna i stadgan för Europeiska unionens domstol om den partiella nytillsättning av domare och generaladvokater som äger rum vart tredje år anpassas i enlighet med detta.
- (13) Som Europeiska unionens domstol redan har tillkännagett kommer den, som uppföljning av reformen av tribunalen, att årligen lägga fram uppgifter om sin rättsliga verksamhet och vid behov föreslå lämpliga åtgärder. Under den andra och den tredje etappen av tribunalens utvidgning kommer en utvärdering av situationen vid tribunalen att göras, och den kan vid behov leda till vissa justeringar av framför allt domstolens administrativa utgifter.
- (14) Protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska unionens domstol bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska unionens domstol ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Den nytillsättning av en del av domartjänsterna som ska äga rum vart tredje år ska avse hälften av antalet domare. Om antalet domare är ett ojämnt antal ska det antal domartjänster som ska nytillsättas vara omväxlande det antal som är närmast över hälften av antalet domare och det antal som är närmast under hälften.

Första stycket ska även gälla vid den nytillsättning av en del av tjänsterna som generaladvokat som ska äga rum vart tredje år.”

2. Artikel 48 ska ersättas med följande:

"Artikel 48

Tribunalen ska ha

- a) 40 domare från och med den 25 december 2015,
- b) 47 domare från och med den 1 september 2016,
- c) två domare per medlemsstat från och med den 1 september 2019."

Artikel 2

Ämbetstiden för de ytterligare domare i tribunalen som ska utses i enlighet med artikel 48 i protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska unionens domstol ska vara följande:

- a) Ämbetstiden för sex av de tolv ytterligare domare som ska utses från och med den 25 december 2015 ska löpa ut den 31 augusti 2016. Dessa sex domare ska väljas på så sätt att regeringarna i sex medlemsstater utnämner två domare till den partiella nytillsättningen i tribunalen 2016. Ämbetstiden för de övriga sex domarna ska löpa ut den 31 augusti 2019.
- b) Ämbetstiden för tre av de sju ytterligare domare som ska utses från och med den 1 september 2016 ska löpa ut den 31 augusti 2019. Dessa tre domare ska väljas på så sätt att regeringarna i tre medlemsstater utnämner två domare till den partiella nytillsättningen i tribunalen 2019. Ämbetstiden för de övriga fyra domarna ska löpa ut den 31 augusti 2022.
- c) Ämbetstiden för fyra av de nio ytterligare domare som ska utses från och med den 1 september 2019 ska löpa ut den 31 augusti 2022. Dessa fyra domare ska väljas på så sätt att regeringarna i fyra medlemsstater utnämner två domare till den partiella nytillsättningen i tribunalen 2022. Ämbetstiden för de övriga fem domarna ska löpa ut den 31 augusti 2025.

Artikel 3

1. Senast den 26 december 2020 ska domstolen utarbeta en rapport, med hjälp av en extern konsult, till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om tribunalens funktionssätt.

Rapporten ska särskilt inriktas på tribunalens effektivitet, om ökningen av antalet domare till 56 varit nödvändig och ändamålsenlig, hur ändamålsenligt resurserna använts samt det ytterligare inrättandet av specialiserade avdelningar och/eller andra strukturella ändringar.

Domstolen ska vid behov framställa en lagstiftningsbegäran för att ändra sin stadga i enlighet med detta.

2. Senast den 26 december 2017 ska domstolen utarbeta en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om möjliga ändringar av behörighetsfördelningen vad gäller förhandsavgöranden i enlighet med artikel 267 i EUF-fördraget. Rapporten ska vid behov åtföljas av en lagstiftningsbegäran.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 december 2015.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

N. SCHMIT

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2015/2423**av den 16 december 2015****om ändring av rådets förordning (EG) nr 1215/2009 om införande av särskilda handelsåtgärder för länder och territorier som deltar i eller är knutna till Europeiska unionens stabiliserings- och associeringsprocess, och om tillfälligt upphävande av dess tillämpning med avseende på Bosnien och Hercegovina**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 1215/2009 ⁽²⁾ föreskrivs en asymmetrisk handelsliberalisering mellan unionen och berörda länder och territorier på västra Balkan som ger dem särskilt och obegränsat tullfritt tillträde till unionens marknad för i stort sett alla sina produkter till och med den 31 december 2015.
- (2) Förordning (EG) nr 1215/2009 erbjuder inte någon möjlighet att tillfälligt upphäva beviljandet av särskilda handelsåtgärder om förmånstagarna på ett allvarligt och systematiskt sätt skulle kränka mänskliga rättigheter, däribland arbetstagarnas grundläggande rättigheter, samt grundläggande principer om demokrati och rättsstaten. Det är lämpligt att införa en sådan möjlighet så att snabba åtgärder kan vidtas om mänskliga rättigheter, däribland arbetstagarnas grundläggande rättigheter, samt grundläggande principer om demokrati och rättsstaten på ett allvarligt och systematiskt sätt kränks i något av de länder och territorier som deltar i eller är knutna till unionens stabiliserings- och associeringsprocess.
- (3) Med beaktande av skillnader i tillämpningsområdet för tullliberalisering i enlighet med de avtalssystem som har utarbetats mellan unionen och alla dem som deltar i stabiliserings- och associeringsprocessen och de förmåner som beviljas enligt förordning (EG) nr 1215/2009, är det lämpligt att giltighetstiden för förordning (EG) nr 1215/2009 förlängs till och med den 31 december 2020 så att de länder och territorier som omfattas av de särskilda handelsåtgärderna och unionen får tillräckligt med tid för att, vid behov, anpassa de beviljade förmånerna enligt förordning (EG) nr 1215/2009 till vad som föreskrivs inom ramen för stabiliserings- och associeringsavtalen.
- (4) I förordning (EG) nr 1215/2009 föreskrivs en övergripande kvot för import till unionen av vin med KN-nummer 2204 21 93 till 2204 21 98 och 2204 29 93 till 2204 29 98. Denna kvot är tillgänglig för alla länder och territorier på västra Balkan som förbrukat sin enskilda vinkvot, såsom det fastställdes i deras bilaterala stabiliserings- och associeringsavtal, med undantag för Montenegro. Protokollet om vin som avtalats med Montenegro innehåller en vinkvot endast för KN-nummer ex 2204 10 och ex 2204 21, som det inte har kunnat fylla. Detta innebär att Montenegro inte får tillgång till en tullfri vinkvot för produkter som inte omfattas av dess stabiliserings- och associeringsavtal. För att se till att alla berörda länder och territorier på västra Balkan behandlas lika, är det lämpligt att föreskriva att Montenegro också får tillträde till en övergripande vinkvot för produkter med KN-nummer 2204 29, utan att behöva förbruka sin individuella kvot.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 december 2015 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 16 december 2015.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1215/2009 av den 30 november 2009 om införande av särskilda handelsåtgärder för länder och territorier som deltar i eller är knutna till Europeiska unionens stabiliserings- och associeringsprocess (EUT L 328, 15.12.2009, s. 1).

- (5) Sedan inledandet av stabiliserings- och associeringsprocessen har stabiliserings- och associeringsavtal ingåtts med alla berörda länder och territorier på västra Balkan, med undantag av Kosovo ⁽¹⁾. I maj 2014 slutfördes förhandlingarna om ett stabiliserings- och associeringsavtal med Kosovo och avtalet undertecknades i oktober 2015.
- (6) År 2003 erkändes Bosnien och Hercegovina som ett potentiellt kandidatland för anslutning till unionen, och den 16 juni 2008 undertecknade landet ett stabiliserings- och associeringsavtal (nedan kallat *stabiliserings- och associeringsavtalet*), och samtyckte till villkoren för medlemskap i unionen. Ett interimsavtal om handel och handelsrelaterade frågor med Bosnien och Hercegovina ⁽²⁾ (nedan kallat *interimsavtalet*) tillämpades till och med den 31 maj 2015, och stabiliserings- och associeringsavtalet tillämpas från och med den 1 juni 2015.
- (7) Bosnien och Hercegovina har dock ännu inte accepterat att anpassa de handelsmedgivanden som beviljats enligt stabiliserings- och associeringsavtalet för att ta hänsyn till den traditionella förmånshandeln mellan Kroatien och Bosnien och Hercegovina inom ramen för Centraleuropeiska frihandelsavtalet. Om ett avtal om anpassning av de handelsmedgivanden som anges i stabiliserings- och associeringsavtalet inte har undertecknats och tillämpas provisoriskt av unionen och Bosnien och Hercegovina när denna förordning antas, bör de förmåner som beviljats Bosnien och Hercegovina upphävas från och med den 1 januari 2016. När unionen och Bosnien och Hercegovina har undertecknat och provisoriskt tillämpar ett avtal om anpassning av handelsmedgivandena i stabiliserings- och associeringsavtalet, ska dessa tullförmåner återinföras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1215/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 ska följande led läggas till:

”d) de länder och territorier som avses i artikel 1 ska avstå från att på ett allvarligt och systematiskt sätt kränka de mänskliga rättigheterna, däribland arbetstagarnas grundläggande rättigheter, samt grundläggande principer om demokrati och rättsstaten.”

2. Artikel 2.3 ska ersättas med följande:

”3. Om ett land eller territorium inte uppfyller villkoren i punkt 1 a, b eller c eller punkt 2 får kommissionen genom genomförandeakter helt eller delvis tillfälligt upphäva rätten till förmåner enligt denna förordning för berörda länder eller territorier. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 8.4.”

3. I artikel 7 ska följande led läggas till:

”c) tillfälligt upphävande, helt eller delvis, av rätten för ett land eller territorium till handelsförmåner enligt denna förordning om det berörda landet eller territoriet inte uppfyller de villkor som fastställs i artikel 2.1 d.”

4. I artikel 10.1 ska inledningen ersättas med följande:

”1. Om kommissionen finner att det finns tillräckliga bevis för bedrägeri, för avsaknad av det administrativa samarbete som krävs för kontroll av ursprung, för en extrem ökning av exporten till unionen som överskrider de berörda ländernas och territoriernas normala produktions- och exportkapacitet eller för att de länder och territorier

⁽¹⁾ Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244/1999 och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

⁽²⁾ Interimsavtal mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Bosnien och Hercegovina, å andra sidan, om handel och handelsrelaterade frågor (EUT L 233, 30.8.2008, s. 6).

som avses i artikel 1 inte iakttar bestämmelserna i artikel 2.1 a, b eller c, får kommissionen vidta åtgärder för att helt eller delvis tillfälligt upphäva ordningarna enligt denna förordning under en period av tre månader, förutsatt att kommissionen först har”.

5. I artikel 12 ska andra och tredje styckena ersättas med följande:

”Den ska tillämpas till och med den 31 december 2020.”

6. I bilaga I ska fotnot 5 ersättas med följande:

”(5) Vin med ursprung i Montenegro ska enbart omfattas av denna övergripande tullkvot när det gäller produkter med KN-nummer 2204 21, om den individuella tullkvot som fastställs i protokollet om vin för Montenegro har förbrukats. Denna individuella tullkvot öppnas under löpnummer 09.1514.”

Artikel 2

Tillämpningen av förordning (EG) nr 1215/2009 med avseende på Bosnien och Hercegovina ska tillfälligt upphävas med verkan från och med den 1 januari 2016.

Artikel 3

1. Utan hinder av artikel 2 ska tillämpningen av förordning (EG) nr 1215/2009 med avseende på Bosnien och Hercegovina inte tillfälligt upphävas om unionen och Bosnien och Hercegovina före den 1 januari 2016 undertecknar och provisoriskt tillämpar ett avtal om anpassning av stabiliserings- och associeringsavtalet och interimsavtalet, för att ta hänsyn till Kroatiens anslutning till Europeiska unionen.

2. Om det avtal om anpassning som avses i punkt 1 endast undertecknas och tillämpas provisoriskt den 1 januari 2016 eller därefter ska förordning (EG) nr 1215/2009 tillämpas på nytt för Bosnien och Hercegovina från och med den dag då avtalet undertecknas och börjar tillämpas provisoriskt.

3. Kommissionen ska offentliggöra ett meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning* så snart det avtal om anpassning som avses i punkt 1 har undertecknats.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2016.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 december 2015.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

N. SCHMIT

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2015/2424**av den 16 december 2015****om ändring av rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken och av kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke samt om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 2869/95 om de avgifter som skall betalas till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 118.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 40/94 ⁽²⁾, kodifierad 2009 som rådets förordning (EG) nr 207/2009 ⁽³⁾, skapades ett system med varumärkesskydd särskilt för Europeiska unionen som gav skydd för varumärken på unionsnivå parallellt med det skydd för varumärken som finns på medlemsstatsnivå enligt de nationella varumärkessystem som harmoniseras genom rådets direktiv 89/104/EEG ⁽⁴⁾, kodifierat som Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG ⁽⁵⁾.
- (2) Som en följd av Lissabonfördragets ikraftträdande bör terminologin i förordning (EG) nr 207/2009 aktualiseras. Detta medför att "gemenskapsvarumärke" bör ersättas med "EU-varumärke". För att bättre återspegla det faktiska arbete som utförs av Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och formgivning), bör dess namn ändras till *Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet* (nedan kallad *immaterialrättsmyndigheten*).
- (3) Med anledning av kommissionens meddelande av den 16 juli 2008 om en europeisk strategi för industriell äganderätt har kommissionen genomfört en omfattande utvärdering av hur varumärkessystemet i Europa fungerar som helhet, både på unionsnivå och nationell nivå och med avseende på det inbördes förhållandet mellan dessa.
- (4) I sina slutsatser av den 25 maj 2010 om den framtida översynen av varumärkessystemet i Europeiska unionen uppmanade rådet kommissionen att lägga fram förslag till en ändring av förordning (EG) nr 207/2009 och direktiv 2008/95/EG.
- (5) Den erfarenhet som vunnits sedan systemet för gemenskapsvarumärken inrättades visar att företag både inom och utanför unionen har accepterat systemet, som har blivit ett framgångsrikt och hållbart komplement och alternativ till varumärkesskyddet på medlemsstatsnivå.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 februari 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 10 november 2015 (ännu ej offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 december 2015.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 14.1.1994, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, 24.3.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 11.2.1989, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, 8.11.2008, s. 25).

- (6) Nationella varumärken behövs dock fortfarande för företag som inte vill skydda sina varumärken på unionsnivå eller som inte kan få ett unionsomspännande skydd samtidigt som det inte finns några hinder för ett nationellt skydd. Det bör överlåtas till varje person som söker varumärkesskydd att välja om detta ska sökas i form av ett nationellt varumärke i en eller flera medlemsstater, endast som EU-varumärke eller båda delarna.
- (7) Utvärderingen av gemenskapsvarumärkessystemets övergripande funktion bekräftade att många aspekter av systemet, bland annat dess grundprinciper, fungerar och fortfarande uppfyller företagets behov och förväntningar, men kommissionen konstaterade i sitt meddelande *En inre marknad för immateriella rättigheter* av den 24 maj 2011 att unionens varumärkessystem behöver moderniseras för att som helhet bli mer effektivt, ändamålsenligt och konsekvent och anpassas till internets tidsålder.
- (8) Parallellt med förbättringar och ändringar av EU:s varumärkessystem bör nationell varumärkesrätt och -praxis harmoniseras ytterligare och anpassas till EU:s varumärkessystem i den grad som behövs för att så långt som möjligt skapa lika villkor för registrering och skydd av varumärken i hela unionen.
- (9) För att tillåta större flexibilitet samtidigt som rättssäkerheten ökas när det gäller återgivningen av varumärken bör kravet på att märken ska kunna återges grafiskt utgå från definitionen av ett EU-varumärke. Ett tecken bör få återges i valfri lämplig form med användning av allmänt tillgänglig teknik, och således inte nödvändigtvis grafiskt, så länge som återgivningen är klar, precis, fullständig i sig själv, lättillgänglig, tydlig, beständig och objektiv.
- (10) Förordning (EG) nr 207/2009 erbjuder för närvarande inte samma skyddsnivå för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som andra unionsrättsliga instrument. Därför är det nödvändigt att klargöra de absoluta registreringshindren när det gäller ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar och att säkerställa att sådana registreringshinder står i full överensstämmelse med relevant unionslagstiftning och nationell rätt gällande skydd av dessa immateriella rättigheter. För överensstämmelse med annan unionslagstiftning bör omfattningen av dessa absoluta registreringshinder utökas till att täcka även skyddade traditionella uttryck för vin och garanterade traditionella specialiteter.
- (11) I syfte att bevara ett starkt skydd för rättigheter knutna till ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som skyddas på unionsnivå och nationell nivå är det nödvändigt att klargöra att dessa rättigheter också ger en rätt, för varje person som är berättigad enligt relevant lagstiftning, att invända mot en senare ansökning om registrering av ett EU-märke, oavsett om dessa rättigheter också utgör registreringshinder som granskaren ska beakta *ex officio*.
- (12) För att säkerställa rättssäkerhet och full överensstämmelse med prioritetsprincipen, enligt vilken ett tidigare registrerat varumärke ges företräde framför senare registrerade varumärken, är det nödvändigt att fastställa att säkerställandet av rättigheter som är knutna till ett EU-varumärke inte bör påverka innehavares rättigheter som förvärvats före ansöknings- eller prioritetsdagen för EU-varumärket. Ett sådant synsätt är förenligt med artikel 16.1 i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter av den 15 april 1994.
- (13) Oklarhet om vilken den kommersiella källan är för varor och tjänster kan föreligga om ett företag använder samma eller ett liknande tecken som firmanamn på ett sätt som ger en koppling mellan företaget som bär namnet och de varor eller tjänster som kommer från det företaget. Intrång i ett EU-varumärke bör därför även innefatta användning av tecknet som ett firmanamn eller liknande beteckning så länge användningens syfte är att särskilja varor eller tjänster.
- (14) För att säkerställa rättssäkerhet och full överensstämmelse med specifik unionslagstiftning bör det föreskrivas att innehavaren av ett EU-varumärke bör ha rätt att förbjuda tredje man att använda ett tecken i jämförande reklam om sådan jämförande reklam strider mot Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam (EUT L 376, 27.12.2006, s. 21).

- (15) I syfte att stärka varumärkesskyddet och bekämpa varumärkesförfalskning effektivare och i linje med unionens internationella skyldigheter inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO), särskilt artikel V i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) om transiteringsfrihet och, vad gäller generiska läkemedel, den förklaring om Trips-avtalet och folkhälsa som antogs av WTO:s ministerkonferens i Doha den 14 november 2001, bör innehavaren av ett EU-varumärke ha rätt att hindra tredje man från att i näringsverksamhet föra in varor i unionen utan att dessa övergått till fri omsättning där, om dessa varor kommer från tredjeländer och utan tillstånd har försetts med ett varumärke som är identiskt eller väsentligen identiskt med det EU-varumärke som registrerats för sådana varor.
- (16) Därför bör det vara tillåtet för innehavare av EU-varumärken att förhindra införsel av intrångsgörande varor och hänförande av sådana till samtliga tullförfaranden, inklusive transitering, omlastning, lagring, frizoner, tillfällig lagring, aktiv förädling eller tillfällig införsel, även då sådana varor inte är avsedda att släppas ut på marknaden i unionen. Tullmyndigheterna bör när de utför tullkontroller tillämpa de befogenheter och förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 ⁽¹⁾, inklusive när det sker på begäran av rättighetsinnehavare. I synnerhet bör tullmyndigheterna utföra de relevanta kontrollerna på grundval av riskanalytiska kriterier.
- (17) För att förena behovet av ett effektivt säkerställande av varumärkesrättigheter med behovet av att undvika hinder för det fria handelsflödet av legitima varor bör EU-varumärkesinnehavarens rätt upphöra om deklareraren eller innehavaren av varorna, under efterföljande förfaranden som inletts vid den domstol för EU-varumärken som har behörighet att i sak avgöra huruvida intrång har gjorts i EU-varumärket, kan bevisa att innehavaren av EU-varumärket inte har rätt att förbjuda att varorna släpps ut på marknaden i det land som är slutdestination för varorna.
- (18) Artikel 28 i förordning (EU) nr 608/2013 föreskriver att en rättighetsinnehavare ska vara ansvarsskyldig för skador gentemot varuininnehavaren, bl.a. om det senare konstateras att varorna i fråga inte gör intrång i en immateriell rättighet.
- (19) Det bör vidtas lämpliga åtgärder i syfte att sörja för en smidig transitering av generiska läkemedel. När det gäller internationella generiska namn (INN) som är globalt erkända generiska namn på verksamma ämnen i farmaceutiska preparat, är det mycket viktigt att beakta de befintliga begränsningarna av EU-varumärkets rättsverknningar. Därför bör innehavaren av ett EU-varumärke inte ha rätt att hindra tredje man från att föra in varor till unionen utan att de övergår till fri omsättning där, på grundval av likheter mellan det internationella generiska namnet på det verksamma ämnet i ett läkemedel och varumärket.
- (20) För att göra det möjligt för innehavare av EU-varumärken att bekämpa varumärkesförfalskning effektivare bör de ha rätt att förbjuda anbringande på varor av ett intrångsgörande märke och förberedande åtgärder som utförs före anbringandet.
- (21) Den ensamrätt som ett EU-varumärke ger bör inte ge innehavaren rätt att förbjuda tredje mans användning av tecken eller upplysningar som används korrekt och således i enlighet med god affärssed. För att skapa lika villkor för firmanamn och EU-varumärken vid tvister mot bakgrund av att firmanamn regelmässigt ges obegränsat skydd mot yngre varumärken bör sådan användning endast anses inbegripa användningen av tredje mans personnamn. Även användning i allmänhet av tecken eller upplysningar som är beskrivande eller som saknar särskiljningsförmåga bör tillåtas. Vidare bör innehavaren inte ha rätt att hindra en korrekt och ärlig användning av EU-varumärket för att identifiera eller hänvisa till varorna och tjänsterna som innehavarens varor och tjänster. Tredje mans användning av ett varumärke i syfte att uppmärksamma konsumenterna på återförsäljning av äkta varor som ursprungligen sålts av eller med tillstånd från innehavaren av EU-varumärket i unionen bör anses vara korrekt så länge den samtidigt överensstämmer med god affärssed. Tredje mans användning av ett varumärke för konstnärliga ändamål bör anses vara korrekt så länge den samtidigt överensstämmer med god affärssed. Dessutom bör denna förordning tillämpas på ett sätt som säkerställer full respekt för grundläggande fri- och rättigheter, särskilt yttrandefriheten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003 (EUTL 181, 29.6.2013, s. 15).

- (22) För att säkerställa rättssäkerhet och skydda lagligen förvärvade varumärkesrättigheter är det lämpligt och nödvändigt att, utan att det påverkar principen att det yngre varumärket inte kan göras gällande mot det äldre varumärket, fastställa att innehavare av EU-varumärken inte bör ha rätt att invända mot användning av ett yngre varumärke när detta förvärvades vid en tidpunkt när det äldre varumärket inte kunde göras gällande mot det yngre varumärket.
- (23) Av rättviseskäl och för rättssäkerhetens skull bör användning av ett EU-varumärke i en form som skiljer sig i detaljer vilka inte förändrar märkets särskiljningsförmåga så som det registrerats räcka för att upprätthålla de rättigheter som är knutna till varumärket, oavsett om varumärket även är registrerat i den form som brukas eller inte.
- (24) Med tanke på den gradvisa minskningen av och det obetydliga antalet ansökningar om EU-varumärken som inges till medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för immateriell äganderätt bör det endast vara möjligt att inge ansökningar om EU-varumärken till immaterialrättsmyndigheten.
- (25) Skyddet av EU-varumärken beviljas i förhållande till specifika varor eller tjänster vars art och antal avgör omfattningen av det skydd varumärkesinnehavaren beviljas. Därför är det nödvändigt att i förordning (EG) nr 207/2009 fastställa bestämmelser för beteckning och klassificering av varor och tjänster och att säkerställa rättssäkerhet och en sund förvaltning genom att kräva att varor och tjänster för vilka varumärkesskydd söks anges tillräckligt tydligt och exakt av sökanden för att behöriga myndigheter och ekonomiska aktörer enbart utifrån ansökan ska kunna avgöra omfånget på det skydd som ansökan avser. Användning av allmänna uttryck bör tolkas som att de endast innefattar alla varor och tjänster som uppenbart omfattas av uttrycket enligt en strikt bokstavstolkning. Innehavare av EU-varumärken vilka på grund av immaterialrättsmyndighetens tidigare praxis registrerats med avseende på hela rubriken för en klass i Niceklassificeringen bör ges möjlighet att anpassa sina förteckningar över varor och tjänster för att se till att innehållet i registret uppfyller kraven på klarhet och precision enligt Europeiska unionens domstols rättspraxis.
- (26) Det är lämpligt att dels effektivisera systemet för granskning av EU-varumärken och nationella varumärken genom att undvika onödiga fördröjningar i registreringen av EU-varumärken, dels göra det flexiblere vad gäller användarnas behov och preferenser genom att göra granskningen av EU-varumärken frivillig. De frivilliga granskningarna av EU-varumärken och nationella varumärken bör kompletteras genom att heltäckande, snabba och kraftfulla sökmotorer för kostnadsfri och allmän användning görs tillgängliga inom ramen för samarbetet mellan immaterialrättsmyndigheten och medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt, inklusive Benelux byrå för immateriell äganderätt.
- (27) Som ett komplement till de befintliga bestämmelserna om gemenskapens kollektivmärken och för att åtgärda den rådande obalansen mellan nationella system och EU-varumärkessystemet är det nödvändigt att lägga till en uppsättning specifika bestämmelser för att skydda europeiska kontrollmärken (nedan kallade *EU-kontrollmärken*) som gör det möjligt för en institution eller organisation som kontrollerar kvaliteten att tillåta dem som deltar i kontrollsystemet att använda märket som ett tecken på att varor eller tjänster uppfyller kontrollkraven.
- (28) Erfarenheten från tillämpningen av det gällande EU-varumärkessystemet har visat potentialen för förbättring av vissa aspekter av förfarandet. Följaktligen bör vissa åtgärder vidtas för att i tillämpliga fall förenkla och snabba på förfaranden samt för att öka den rättsliga säkerheten och förutsägbarheten där det behövs.
- (29) Av rättssäkerhetsskäl och för att tillhandahålla större öppenhet är det lämpligt att klart definiera alla uppgifter för immaterialrättsmyndigheten, inklusive dem som inte har någon anknytning till förvaltningen av EU-varumärkes-systemet.
- (30) I syfte att främja konvergens av praxis och utveckling av gemensamma verktyg är det nödvändigt att inrätta en lämplig ram för samarbetet mellan immaterialrättsmyndigheten och medlemsstaternas myndigheter för industriell äganderätt, inklusive Benelux byrå för immateriell äganderätt, som definierar viktiga samarbetsområden och ger immaterialrättsmyndigheten möjlighet att samordna relevanta gemensamma projekt av intresse för unionen och medlemsstaterna samt att upp till ett högsta belopp finansiera dessa gemensamma projekt. Dessa samarbetsaktiviteter bör gynna företag som använder varumärkessystem i Europa. För användare av det unionssystem som fastställs i denna förordning bör projekten, särskilt databaserna för registersökningar och konsultationer, tillhandahålla fler heltäckande, effektiva och kostnadsfria verktyg för att uppfylla de särskilda krav som följer av EU-varumärkets enhetliga karaktär.

- (31) I lämplig utsträckning bör vissa principer för immaterialrättsmyndighetens ledning anpassas till den gemensamma strategi för EU:s decentraliserade organ som antogs av Europaparlamentet, rådet och kommissionen i juli 2012.
- (32) För ökad rättssäkerhet och öppenhet är det nödvändigt att uppdatera vissa bestämmelser som gäller immaterialrättsmyndighetens organisation och funktion.
- (33) Det är önskvärt att snabb och effektiv tvistlösning i godo underlättas genom att immaterialrättsmyndigheten ges i uppdrag att inrätta ett medlingscentrum vars tjänster kan utnyttjas av varje person som eftersträvar uppgörelse av tvister rörande EU-varumärken och gemenskapsformgivningar i godo och genom ömsesidig överenskommelse.
- (34) Upprättandet av EU-varumärkessystemet har ökat den finansiella bördan för medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt och andra myndigheter i medlemsstaterna. De ytterligare kostnaderna har att göra med behandlingen av ett ökat antal invändnings- och ogiltighetsförfaranden som rör EU-varumärken eller som inleds av innehavare av sådana märken, med verksamheten för att öka kunskapen om EU-varumärkessystemet och med verksamheten för att säkerställa skyddet för EU-varumärken. Det är därför lämpligt att se till att immaterialrättsmyndigheten ersätter en del av medlemsstaternas kostnader för de uppgifter som de utför för att säkerställa att EU-varumärkessystemet fungerar smidigt. Betalningen av denna ersättning bör förenas med villkoret att medlemsstaterna lämnar in relevanta statistiska uppgifter. Ersättningen av kostnaderna får inte vara så omfattande att den leder till ett budgetunderskott för immaterialrättsmyndigheten.
- (35) För att uppnå en sund ekonomisk förvaltning bör det undvikas att immaterialrättsmyndigheten ackumulerar betydande budgetöverskott. Detta bör inte hindra att immaterialrättsmyndigheten har en ekonomisk reserv som täcker ett år av dess driftskostnader i syfte att säkerställa kontinuerlig verksamhet och utförandet av dess uppgifter. Denna reserv bör endast utnyttjas för att säkerställa kontinuitet i immaterialrättsmyndighetens uppgifter enligt vad som anges i denna förordning.
- (36) Med tanke på den avgörande betydelsen av de avgiftsbelopp som ska betalas till immaterialrättsmyndigheten för EU-varumärkessystemets funktion och dess komplementära förhållande till de nationella varumärkessystemen är det nödvändigt att fastställa dessa belopp direkt i förordning (EG) nr 207/2009 i form av en bilaga. Avgiftsbeloppen bör fastställas till en nivå som säkerställer att, för det första, inkomsterna från avgifterna i princip är tillräckliga för att balansera immaterialrättsmyndighetens budget, för det andra, EU-varumärkessystemet och de nationella varumärkessystemen kan existera parallellt och komplettera varandra, bl.a. med beaktande av storleken på den marknad som täcks av EU-varumärket och behoven hos de små och medelstora företagen, och för det tredje, EU-varumärkesinnehavarnas rättigheter säkerställs effektivt i medlemsstaterna.
- (37) Förordning (EG) nr 207/2009 ger kommissionen befogenhet att anta bestämmelser för genomförande av den förordningen. Som en följd av Lissabonfördragets ikraftträdande behöver de befogenheter kommissionen ges enligt förordning (EG) nr 207/2009 anpassas till artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Det är därför även nödvändigt att införliva vissa bestämmelser som för närvarande ingår i kommissionens förordningar (EG) nr 2868/95 ⁽¹⁾, (EG) nr 2869/95 ⁽²⁾ och (EG) nr 216/96 ⁽³⁾ i texten till förordning (EG) nr 207/2009. Förordning (EG) nr 2868/95 bör därför ändras i enlighet med detta och förordning (EG) nr 2869/95 bör upphävas.
- (38) I den mån de befogenheter som kommissionen ges enligt förordning (EG) nr 207/2009 behöver anpassas till artikel 290 i EUF-fördraget, är det särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under det förberedande arbetet, inbegripet på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGTL 303, 15.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2869/95 av den 13 december 1995 om de avgifter som skall betalas till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (EGTL 303, 15.12.1995, s. 33).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 216/96 av den 5 februari 1996 om processordningen för överklagningsnämnderna vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (EGTL 28, 6.2.1996, s. 11).

- (39) För att säkerställa en effektiv, ändamålsenlig och snabb behandling och registrering av ansökningar om EU-varumärken hos immaterialrättsmyndigheten med hjälp av öppna, noggranna, rättvisa och skäliga förfaranden, bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att i detalj fastställa förfarandena för att inge och granska en invändning och förfarandena för ändring av ansökan.
- (40) För att säkerställa att ett EU-varumärke kan upphävas eller ogiltigförklaras på ett effektivt och ändamålsenligt sätt med hjälp av öppna, noggranna, rättvisa och skäliga förfaranden, bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa förfarandena för upphävande och ogiltighetsförklaring.
- (41) För att göra det möjligt för överklagandenämnderna att genomföra en effektiv, ändamålsenlig och fullständig granskning av immaterialrättsmyndighetens beslut med användning av ett öppet, noggrant, rättvist och skäligt förfarande som beaktar principerna i förordning (EG) nr 207/2009, bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa överklagandets formella innehåll, förfarandet för att inge och granska ett överklagande, det formella innehållet i och formen för överklagandenämndens beslut och återbetalningen av överklagandeavgifterna.
- (42) För att säkerställa att EU-varumärkessystemet fungerar smidigt, effektivt och ändamålsenligt bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa kraven för närmare uppgifter om muntliga förfaranden och närmare bestämmelser för bevisupptagning, närmare bestämmelser för anmälan, de kommunikationsmetoder och blanketter som ska användas av parterna i förfaranden, bestämmelser för beräkning av tidsfrister och tidsfristernas längd, förfaranden för att återkalla ett beslut eller för avföra en uppgift från registret, närmare bestämmelser för att återuppta förfarandet och närmare uppgifter om företrädande inför immaterialrättsmyndigheten.
- (43) För att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig organisation av överklagandenämnderna bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa närmare uppgifter för överklagandenämndernas organisation.
- (44) För att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig registrering av internationella varumärken i full överensstämmelse med bestämmelserna i protokollet om Madridöverenskommelsen om den internationella registreringen av varumärken bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa närmare uppgifter för förfarandena för inlämning och granskning av en invändning, inbegripet de nödvändiga skrivelser som ska ställas till Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (Wipo), och närmare uppgifter för förfarandet för internationella registreringar på grundval av en basansökan eller en basregistrering som rör ett kollektivmärke, kontrollmärke eller garantimärke.
- (45) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör genomförandebefogenheter delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa närmare uppgifter om ansökningar, framställningar, certifikat, yrkanden, bestämmelser, underrättelser och andra dokument enligt de relevanta förfarandemässiga krav som fastställs i denna förordning liksom när det gäller maximinivåerna för de faktiskt uppkomna kostnader som är nödvändiga för förfarandet, uppgifter om publikationer av tidningen om EU-varumärken och immaterialrättsmyndighetens officiella tidning, närmare bestämmelser för informationsutbytet mellan immaterialrättsmyndigheten och de nationella myndigheterna, närmare bestämmelser för översättningar av stödjande handlingar i skriftliga förfaranden, exakt typ av beslut som ska fattas av en enskild medlem av invändnings- eller annulleringsenheten, uppgifter om underrättelseskyldigheten enligt Madridprotokollet, och detaljerade krav när det gäller begäran om territoriell utsträckning efter en internationell registrering. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (46) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (47) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽¹⁾ och avgav ett yttrande den 11 juli 2013.
- (48) Förordning (EG) nr 207/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 207/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I titeln ska "gemenskapsvarumärken" ersättas med "EU-varumärken".
2. I hela förordningen ska termen "gemenskapsvarumärke" ersättas med "EU-varumärke" och eventuella grammatiska ändringar göras.
3. I hela förordningen ska termen "domstol för gemenskapsvarumärken" ersättas med "domstol för EU-varumärken" och eventuella grammatiska ändringar göras.
4. I hela förordningen ska termen "gemenskapens kollektivmärken" ersättas med "EU-kollektivmärken" och eventuella grammatiska ändringar göras.
5. I hela förordningen, utom i de fall som avses i punkterna 2, 3 och 4, ska "gemenskapen", "Europeiska gemenskapen" och "Europeiska gemenskaperna" ersättas med "unionen" och eventuella grammatiska ändringar göras.
6. I hela förordningen ska termen "byråns direktör" och varje hänvisning till den direktören ersättas med "immaterialrättsmyndighetens verkställande direktör" eller "verkställande direktör" och eventuella grammatiska ändringar göras.
7. Artikel 2 ska ersättas med följande:

"Artikel 2

Immaterialrättsmyndigheten

1. Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (nedan kallad *immaterialrättsmyndigheten*) upprättas härmed.
 2. Alla hänvisningar i unionsrätten till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och formgivning) ska ses som hänvisningar till immaterialrättsmyndigheten."
8. Artikel 4 ska ersättas med följande:

"Artikel 4

Tecken som kan utgöra ett EU-varumärke

Ett EU-varumärke kan utgöras av alla tecken, särskilt ord, inbegripet personnamn, figurer, bokstäver, siffror, färger, formen på en vara eller dess förpackning, eller ljud, förutsatt att tecknen i fråga kan

- a) särskilja ett företags varor eller tjänster från andra företags, och
- b) återges i registret över EU-varumärken (nedan kallat *registret*) på ett sätt som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna och allmänheten att klart och tydligt avgöra föremålet för det skydd som beviljats innehavaren."

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EUT L 8, 12.1.2001, s. 1).

9. Artikel 7.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led e ska ersättas med följande:

”e) Tecken som endast består av

- i) en form eller annan egenskap som följer av varans art,
- ii) en varas form eller en annan egenskap hos varan som krävs för att uppnå ett tekniskt resultat,
- iii) en varas form eller en annan egenskap som ger varan ett betydande värde.”

b) Leden j och k ska ersättas med följande:

- ”j) Varumärken som är undantagna från registrering i enlighet med unionslagstiftningen eller nationell rätt eller internationella överenskommelser som unionen eller den berörda medlemsstaten är part i, som ger skydd för ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar.
- k) Varumärken som är undantagna från registrering i enlighet med unionslagstiftningen eller internationella överenskommelser som unionen är part i, som ger skydd för traditionella uttryck för vin.”

c) Följande led ska läggas till:

- ”l) Varumärken som är undantagna från registrering i enlighet med unionslagstiftningen eller internationella överenskommelser som unionen är part i, som ger skydd för garanterade traditionella specialiteter.
- m) Varumärken vilka består av eller i sina väsentliga beståndsdelar återger en äldre växtsortsbenämning som registrerats i enlighet med unionslagstiftningen eller nationell rätt, eller internationella överenskommelser som unionen eller den berörda medlemsstaten är part i, som ger skydd för växtförädlarrätt och vilka avser växtsorter av samma art eller en nära besläktad art.”

10. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”4a. Efter invändning från en person som enligt tillämplig rätt är berättigad att utöva de rättigheter som följer av en skyddad ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning ska det varumärke som ansökan avser inte registreras om och i den mån, i enlighet med unionslagstiftningen eller nationell rätt som ger skydd för ursprungsbezeichnungar eller geografiska beteckningar,

- i) en ansökan om ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning redan hade lämnats in i enlighet med unionslagstiftningen eller nationell rätt före tidpunkten för ansökan om registrering av EU-varumärket eller tidpunkten för den prioritet som åberopas i ansökan, under förutsättning att den därefter registreras,
- ii) ursprungsbezeichnung eller den geografiska beteckningen ger rätt att förbjuda användning av ett yngre varumärke.”

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Efter invändning från innehavaren av ett äldre registrerat varumärke i den mening som avses i punkt 2 får det varumärke som ansökan avser inte registreras om det är identiskt med eller liknar ett äldre varumärke, oavsett om de varor eller tjänster för vilka det tillämpas är identiska med, liknar eller inte liknar dem för vilka det äldre varumärket är registrerat, om det, i fråga om ett äldre EU-varumärke, är känt i unionen eller, i fråga om ett äldre nationellt varumärke, är känt i medlemsstaten i fråga, och användningen av det varumärke som ansökan avser utan skäl原因 skulle dra otillbörlig fördel av eller vara till förfång för det äldre varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé.”

11. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Rättigheter som är knutna till ett EU-varumärke

1. Registreringen av ett EU-varumärke ger innehavaren en ensamrätt.
2. Utan att det påverkar innehavares rättigheter som förvärvats före ansökningsdagen eller prioritetdagen för EU-varumärket ska innehavaren av ett EU-varumärke ha rätt att förhindra tredje man som inte har hans medgivande att i näringsverksamhet, för varor eller tjänster, använda ett tecken om
 - a) tecknet är identiskt med EU-varumärket och används för varor eller tjänster som är identiska med dem för vilka EU-varumärket är registrerat,
 - b) tecknet är identiskt med eller liknar EU-varumärket och används för varor eller tjänster som är identiska med eller liknar de varor eller tjänster för vilka EU-varumärket är registrerat, om detta kan leda till förväxling hos allmänheten, inbegripet risken för association mellan tecknet och varumärket,
 - c) tecknet är identiskt med eller liknar EU-varumärket oavsett om det används för varor och tjänster som är identiska med, liknar eller inte liknar dem för vilka EU-varumärket är registrerat, om det senare är känt i unionen och om användningen av tecknet i fråga utan skälig anledning drar otillbörlig fördel av eller är till förfång för EU-varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé.
3. Följande handlingar får särskilt förbjudas med stöd av punkt 2:
 - a) Att anbringa tecknet på varor eller deras förpackning.
 - b) Att utbjuda varor till försäljning, marknadsföra dem eller lagra dem för dessa ändamål eller utbjuda eller tillhandahålla tjänster under tecknet.
 - c) Att importera eller exportera varor under tecknet.
 - d) Att använda tecknet som firma- eller företagsnamn eller som del av ett firma- eller företagsnamn.
 - e) Att använda tecknet på affärshandlingar och i reklam.
 - f) Att använda tecknet i jämförande reklam på ett sätt som strider mot Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG (*).
4. Utan att det påverkar innehavares rättigheter som förvärvats före ansökningsdagen eller prioritetdagen för EU-varumärket ska innehavaren av ett EU-varumärke också ha rätt att hindra tredje man från att i näringsverksamhet föra in varor i unionen utan att dessa övergått till fri omsättning där, om dessa varor, inbegripet förpackning, kommer från tredjeländer och utan tillstånd har försetts med ett varumärke som är identiskt med det EU-varumärke som registrerats för sådana varor eller som i väsentliga drag inte kan särskiljas från det varumärket.

EU-varumärkesinnehavarens rätt enligt första stycket ska upphöra om deklareraren eller varuinnehavaren, under det förfarande för att avgöra huruvida intrång har gjorts i EU-varumärket som har inlets i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 (**) om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter, lägger fram bevis för att innehavaren av EU-varumärket inte har rätt att förbjuda att varorna släpps ut på marknaden i det land som är slutdestination för varorna.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam (EUT L 376, 27.12.2006, s. 21).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003 (EUT L 181, 29.6.2013, s. 15).”

12. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 9a

Rätten att förbjuda förberedande åtgärder vad gäller användning av förpackning eller andra underlag

Om det finns risk för att förpackningar, etiketter, lappar, säkerhets- eller äkthetsdetaljer eller säkerhets- eller äkthetsanordningar eller andra underlag där märket anbringas skulle kunna användas för varor eller tjänster och om sådan användning skulle utgöra ett intrång i EU-varumärkesinnehavarens rättigheter enligt artikel 9.2 och 9.3, ska innehavaren av det varumärket ha rätt att förbjuda följande åtgärder om de vidtas i näringsverksamhet:

- a) Att anbringa ett tecken som är identiskt med eller liknar EU-varumärket på förpackning, etiketter, lappar, säkerhets- eller äkthetsdetaljer eller säkerhets- eller äkthetsanordningar eller andra underlag där varumärket kan anbringas.
- b) Att utbjuda till försäljning eller släppa ut på marknaden, eller lagra för dessa ändamål, eller importera eller exportera förpackning, etiketter, lappar, säkerhets- eller äkthetsdetaljer eller säkerhets- eller äkthetsanordningar eller andra underlag där märket anbringas.

Artikel 9b

Dag när rättigheterna ska börja gälla i förhållande till tredje man

1. De rättigheter som är knutna till EU-varumärket ska gälla i förhållande till tredje man från och med dagen för offentliggörandet av varumärkets registrering.
2. Skälig ersättning får krävas beträffande åtgärder som vidtas efter dagen för offentliggörandet av en ansökan om registrering av ett EU-varumärke, om åtgärderna efter offentliggörandet av varumärkets registrering skulle vara förbjudna på grund av detta offentliggörande.
3. En domstol vid vilken en talan har anhängiggjorts får inte avgöra sakförhållandena i det målet förrän registreringen har offentliggjorts."

13. Artikel 12 ska ersättas med följande:

"Artikel 12

Begränsningar av ett EU-varumärkes rättsverkan

1. Ett EU-varumärke ger inte innehavaren rätt att förhindra tredje man att i näringsverksamhet använda
 - a) tredje mans namn eller adress, om denne är en fysisk person,
 - b) tecken eller upplysningar som saknar särskiljningsförmåga eller som avser varornas eller tjänsternas art, kvalitet, kvantitet, avsedda ändamål, värde, geografiska ursprung, tidpunkten för framställande eller utförande eller andra egenskaper,
 - c) EU-varumärket i syfte att identifiera eller hänvisa till varor eller tjänster som EU-varumärkesinnehavarens varor eller tjänster, särskilt om användning av det varumärket är nödvändig för att ange en varas eller tjänsts avsedda ändamål, särskilt som tillbehör eller reservdelar.
2. Punkt 1 ska tillämpas endast om tredje man vid användningen handlar i enlighet med god affärsed."

14. Artikel 13.1 ska ersättas med följande:

- "1. Ett EU-varumärke ger inte innehavaren rätt att förbjuda användningen av EU-varumärket för varor som av innehavaren eller med innehavarens samtycke har släppts ut på marknaden under varumärket i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet."

15. Följande artikel ska införas:

"Artikel 13a

Mellankommande rättigheter som kan göras gällande av innehavaren av ett yngre registrerat varumärke som försvar i mål om varumärkesintrång

1. I mål om varumärkesintrång ska innehavaren av ett EU-varumärke inte ha rätt att förbjuda användningen av ett yngre registrerat EU-varumärke där det yngre varumärket inte skulle förklaras ogiltigt enligt artiklarna 53.1, 53.3 eller 53.4, 54.1 eller 54.2 eller 57.2 i denna förordning.
2. I mål om varumärkesintrång ska innehavaren av ett EU-varumärke inte ha rätt att förbjuda användningen av ett yngre registrerat nationellt varumärke där detta yngre registrerade nationella varumärke inte skulle förklaras ogiltigt enligt artiklarna 8 eller 9.1 eller 9.2 eller 46.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 (*).
3. Om innehavaren av ett EU-varumärke inte har rätt att förbjuda användningen av ett yngre registrerat varumärke enligt punkt 1 eller 2 ska innehavaren av detta yngre registrerade varumärke inte ha rätt att förbjuda användningen av det äldre EU-varumärket i mål om varumärkesintrång.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 av den 16 december 2015 för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning (EUT L 336, 23.12.2015, s. 1)."

16. I artikel 15.1 ska andra stycket ersättas med följande:

"Även följande utgör bruk i den mening som avses i första stycket:

- a) Användning av EU-varumärket i en form som skiljer sig i detaljer vilka inte förändrar märkets särskilningsförmåga så som det registrerats, oavsett om EU-varumärket i den form det används också är registrerat i innehavarens namn.
- b) Anbringande av EU-varumärket i unionen på varor eller deras förpackning endast för exportändamål."

17. I artikel 16.1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"1. Om annat inte följer av artiklarna 17–24 ska ett EU-varumärke som förmögenhetsobjekt i sin helhet och för hela unionsområdet anses som ett nationellt varumärke som registrerats i den medlemsstat i vilken enligt registret."

18. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska utgå.

b) Följande punkter ska införas:

"5a. En ansökan om registrering av en överlåtelse ska innehålla uppgifter som gör det möjligt att fastställa EU-varumärket, den nya innehavaren, de varor och tjänster som överlåtelsen gäller samt de handlingar som i vederbörlig ordning fastställer överlåtelsen i enlighet med punkterna 2 och 3. Ansökan får också, i förekommande fall, innehålla uppgifter för att fastställa den nya ägarens företrädare.

5b. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer

a) de närmare uppgifter som en ansökan om registrering av en överlåtelse ska innehålla,

b) den typ av dokumentation som krävs för att fastställa överlåtelsen, med beaktande av de samtycken som lämnats av den registrerade innehavaren och förvärvaren,

c) närmare uppgifter om hur ansökningar om partiella överföringar ska behandlas, med säkerställande av att varorna och tjänsterna i den återstående registreringen och i den nya registreringen inte överlappar varandra och att det upprättas en separat handling, däribland ett nytt registreringsnummer, för den nya registreringen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.

5c. Om de villkor för registrering av en överlåtelse som anges i punkterna 1–3 eller i de genomförandeakter som avses i punkt 5b inte är uppfyllda, ska immaterialrättsmyndigheten underrätta sökanden om bristerna. Om bristerna inte åtgärdas inom en tidsperiod som ska fastställas av immaterialrättsmyndigheten ska den avvisa ansökan om registrering av överlåtelsen.

5d. En samlad ansökan om registrering av en överlåtelse får lämnas in för två eller flera varumärken förutsatt att den registrerade innehavaren och förvärvaren är samma personer i varje fall.

5e. Punkterna 5a–5d gäller även ansökningar om EU-varumärken.

5f. När det gäller partiella överlåtelser ska alla ansökningar om registrering av en överlåtelse som lämnats in av den ursprungliga innehavaren och som ännu inte har avgjorts vad gäller den ursprungliga registreringen anses vara ännu ej avgjorda vad gäller både den återstående registreringen och den nya registreringen. Om avgifter måste betalas för en sådan ansökan och dessa avgifter har betalats av den ursprungliga innehavaren ska den nya innehavaren inte vara skyldig att betala några ytterligare avgifter för en sådan ansökan.”

19. Artikel 18 ska ersättas med följande:

”Artikel 18

Överlåtelse av ett varumärke som är registrerat i ett ombuds namn

1. Om ett EU-varumärke är registrerat i ett ombuds eller en företrädares namn för den som innehar det varumärket, utan dennes tillstånd, ska innehavaren ha rätt att begära att registreringen av EU-varumärket överlåts till honom om inte ombudet eller företrädaren visar fog för sitt handlande.

2. Innehavaren får ansöka om överlåtelse enligt punkt 1 i denna artikel till följande:

a) Immaterialrättsmyndigheten, i enlighet med artikel 53.1 b, i stället för en ansökan om ogiltighetsförklaring.

b) En domstol för EU-varumärken som avses i artikel 95, i stället för ett genkärsmål om ogiltighetsförklaring på grundval av artikel 100.1.”

20. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. På begäran av en av parterna ska de rättigheter som avses i punkt 1 eller överlåtelsen av dessa rättigheter införas i registret och offentliggöras.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. En registrering som gjorts i enlighet med punkt 2 ska tas bort eller ändras på begäran av en av parterna.”

21. I artikel 20 ska följande punkt läggas till:

”4. En registrering som gjorts i enlighet med punkt 3 ska tas bort eller ändras på begäran av en av parterna.”

22. I artikel 22 ska följande punkt läggas till:

”6. En registrering som gjorts i enlighet med punkt 5 ska tas bort eller ändras på begäran av en av parterna.”

23. Följande artikel ska införas:

”Artikel 22a

Förfarande för införande av licenser och andra rättigheter i registret

1. Artikel 17.5a, 17.5b, samt de bestämmelser som antas i enlighet därmed, och 17.5d ska i tillämpliga delar gälla för registrering eller överlåtelse av en sådan sakrätt som avses i artikel 19.2, sådana exekutiva åtgärder som avses i artikel 20.3, ett sådant ingående i insolvensförfaranden som avses i artikel 21.3 samt sådan registrering eller överlåtelse av en licens som avses i artikel 22.5 med förbehåll för följande:

- a) Kravet rörande identifiering av de varor och tjänster som överlåtelsen gäller ska inte gälla för ansökningar om registrering av sakrätter, exekutiva åtgärder eller insolvensförfaranden.
- b) Kravet rörande handlingar som styrker överlåtelsen ska inte gälla när ansökan görs av innehavaren av EU-varumärket.

2. Ansökan om registrering av de rättigheter som avses i punkt 1 ska inte anses ha lämnats in förrän den erfordrade avgiften har betalats.

3. En ansökan om registrering av en licens får innehålla en begäran om att registrera licensen i registret som en eller flera av följande:

- a) En exklusiv licens.
- b) En underlicens, om licensen beviljas av en licenstagare vars licens är registrerad i registret.
- c) En licens som är begränsad till enbart en del av de varor och tjänster för vilka märket är registrerat.
- d) En licens begränsad till en del av unionen.
- e) En tillfällig licens.

När en ansökan om registrering av licensen som en licens enligt leden c, d och e i första stycket görs, ska ansökan om registrering av en licens ange de varor och tjänster, den del av unionen och den tidsperiod för vilka eller vilken licensen beviljas.

4. När de villkor som är tillämpliga för registrering, enligt artiklarna 19–22, i punkterna 1 och 3 i den här artikeln och i de övriga tillämpliga bestämmelser som antagits enligt denna förordning, inte uppfylls, ska immaterialrättsmyndigheten meddela sökanden om bristen. Om bristen inte åtgärdas inom en tidsperiod som ska fastställas av immaterialrättsmyndigheten ska den avvisa ansökan om registrering.

5. Punkterna 1 och 3 ska i tillämpliga delar gälla ansökningar om EU-varumärken.”

24. Följande artikel ska införas:

”Artikel 24a

Förfarande för att annullera eller ändra registreringen av en licens eller andra rättigheter i registret

1. En registrering som gjorts enligt artikel 22a.1 ska tas bort eller ändras på begäran av en av de berörda personerna.

2. Ansökan ska innehålla det berörda EU-varumärkets registreringsnummer och uppgifter om den rättighet för vilken det begärs att registreringen ska tas bort eller ändras.

3. Ansökan om annullering av en licens, en sakrätt eller en exekutiv åtgärd ska inte anses ha lämnats in förrän den erfordrade avgiften har betalats.
4. Ansökan ska åtföljas av handlingar som visar att den registrerade rättigheten inte längre existerar eller att licensinnehavaren eller innehavaren av en annan rättighet samtycker till att registreringen annulleras eller ändras.
5. Om kraven för att annullera eller ändra registreringen inte uppfylls, ska immaterialrättsmyndigheten meddela sökanden om bristen. Om bristen inte åtgärdas inom en tidsperiod som ska fastställas av immaterialrättsmyndigheten ska den avvisa ansökan om att annullera eller ändra registreringen.
6. Punkterna 1–5 i denna artikel ska i tillämpliga delar gälla för uppgifter som införts i registret enligt artikel 22a.5.”

25. Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Ingivande av ansökan

1. En ansökan om ett EU-varumärke ska inges till immaterialrättsmyndigheten.
2. Immaterialrättsmyndigheten ska utan dröjsmål förse sökanden med en bekräftelse som åtminstone ska innefatta ärendenumret, en återgivning, beskrivning eller annan identifikation av märket, dokumentens art och antal samt datum för deras mottagande. Bekräftelsen får utfärdas på elektronisk väg.”

26. Artikel 26 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1.d ska ersättas med följande:

”d) en återgivning av märket som uppfyller kraven i artikel 4 b.”

b) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. För en ansökan om EU-varumärke ska det betalas en ansökningsavgift som täcker en klass av varor eller tjänster, i förekommande fall en eller flera klassavgifter för varje klass av varor och tjänster utöver den första klassen och i tillämpliga fall granskningsavgiften.

3. Utöver de krav som avses i punkterna 1 och 2 ska en ansökan om ett EU-varumärke uppfylla de formella krav som fastställs i denna förordning och i de genomförandeakter som antas i enlighet med den. Om det i dessa villkor föreskrivs att varumärket ska återges elektroniskt kan den verkställande direktören fastställa denna elektroniska fils format och maximistorlek.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de närmare uppgifter som ansökan ska innehålla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.”

27. Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Ansökningsdag

Ansökningsdagen för en ansökan om ett EU-varumärke ska vara den dag då dokument som innehåller de uppgifter som anges i artikel 26.1 inges till immaterialrättsmyndigheten av sökanden, förutsatt att ansökningsavgiften betalas inom en period av en månad från ingivandet av de dokumenten.”

28. Artikel 28 ska ersättas med följande:

”Artikel 28

Beteckning och klassificering av varor och tjänster

1. De varor och tjänster för vilka det ansöks om registrering av ett varumärke ska klassificeras i enlighet med det klassificeringssystem som fastställts genom Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid registrering av varumärken av den 15 juni 1957 (nedan kallad *Niceklassificeringen*).
2. Sökanden ska tillräckligt tydligt och exakt ange de varor eller tjänster för vilka varumärkesskyddet söks för att de behöriga myndigheterna och de ekonomiska aktörerna enbart utifrån den informationen ska kunna avgöra omfattningen av det skydd som söks.
3. Vid tillämpningen av punkt 2 får de allmänna beteckningar som ingår i klassrubrikerna i Niceklassificeringen eller andra allmänna uttryck användas, förutsatt att de uppfyller de relevanta normer för tydlighet och exakthet som fastställs i denna artikel.
4. Immaterialrättsmyndigheten ska avslå en ansökan med avseende på beteckningar eller uttryck som är oklara eller otydliga, och om sökanden inte föreslår en godtagbar formulering inom en tidsfrist som immaterialrättsmyndigheten fastställer.
5. Användningen av allmänna uttryck, inklusive allmänna beteckningar som återfinns i klassrubriker i Niceklassificeringen, ska tolkas som att de innefattar alla varor och tjänster som tydligt och klart omfattas av beteckningens eller uttryckets bokstavliga innebörd. Användningen av sådana uttryck eller beteckningar får inte tolkas som ett anspråk på varor och tjänster som inte kan uppfattas på det sättet.
6. När sökanden ansöker om registrering för mer än en klass ska sökanden gruppera varorna och tjänsterna i enlighet med klasserna i Niceklassificeringen, varvid varje grupp ska föregås av numret på den klass till vilken den gruppen av varor eller tjänster hör, och lägga fram dem i samma ordning som klasserna.
7. Varor och tjänster ska inte anses likna varandra av det skälet att de förekommer i samma klass enligt Niceklassificeringen. Varor och tjänster ska inte anses likna varandra av det skälet att de förekommer i olika klasser enligt Niceklassificeringen.
8. Innehavare av EU-varumärken för vilka ansökan har lämnats in före den 22 juni 2012 och vilka registrerats i fråga om hela rubriken i en Niceklass, får förklara att deras avsikt den dag då ansökan gjordes hade varit att söka skydd för varor eller tjänster utöver det som i bokstavlig mening omfattas av klassrubriken, under förutsättning att de varor eller tjänster som avses ingår i den alfabetiska förteckningen för den klassen i den version av Niceklassificeringen som gällde den dag då ansökan lämnades in.

Förklaringen ska inges till immaterialrättsmyndigheten senast den 24 september 2016, och ska på ett klart, tydligt och specifikt sätt ange vilka andra varor och tjänster som omfattas än de som bokstavligen omfattas av beteckningarna i en klassrubrik, vilka ursprungligen omfattades av innehavarens avsikt. Immaterialrättsmyndigheten ska vidta lämpliga åtgärder för att ändra registret i enlighet därmed. Möjligheten att avge en förklaring i enlighet med första stycket i denna punkt påverkar inte tillämpningen av artiklarna 15, 42.2, 51.1 a och 57.2.

EU-varumärken för vilka ingen förklaring lämnas in inom den tidsperiod som anges i andra stycket ska, räknat från utgången av den perioden, utsträckas till att bara omfatta varor eller tjänster som bokstavligen omfattas av de beteckningar som ingår i den relevanta klassrubriken.

9. Om registret ändras får de ensamrätter ett EU-varumärke ger enligt artikel 9 inte hindra tredje man från att fortsätta använda varumärket för varor och tjänster om och i den mån användningen av varumärket för dessa varor eller tjänster

- a) påbörjades innan registret ändrades, och
- b) inte utgjorde ett intrång i innehavarens rättigheter på grundval av den bokstavliga betydelsen av registreringen av varorna och tjänsterna i registret vid den tidpunkten.

Dessutom ska ändringen av förteckningen över varor eller tjänster som förts in i registret inte ge innehavaren av EU-varumärket rätt att motsätta sig eller ansöka om att ogiltigförklara ett yngre varumärke om och i den mån

- a) det yngre varumärket antingen användes, eller en ansökan om att registrera varumärket hade gjorts, för varor eller tjänster innan registret ändrades, och
- b) användningen av varumärket i samband med dessa varor eller tjänster inte utgjorde, eller inte skulle ha utgjort, något intrång i innehavarens rättigheter på grundval av den bokstavliga betydelsen av registreringen av varorna och tjänsterna i registret vid den tidpunkten.”

29. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 5 ska följande meningar läggas till:

”Vid behov ska den verkställande direktören anmoda kommissionen att överväga att undersöka om en stat enligt vad som avses i första meningen medger sådan motsvarande behandling. Om kommissionen fastställer att motsvarande behandling i enlighet med första meningen medges, ska den låta offentliggöra ett meddelande om detta i *Europeiska unionens officiella tidning*.”

- b) Följande punkter ska läggas till:

”6. Punkt 5 ska tillämpas från och med dagen för offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* av det meddelande i vilket det fastställs att motsvarande behandling medges, såvida det inte i meddelandet anges ett tidigare datum från och med vilket den ska tillämpas. Den ska upphöra att tillämpas från och med dagen för offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* av ett meddelande från kommissionen om att motsvarande behandling inte längre medges, såvida det inte i meddelandet anges ett tidigare datum från och med vilket den ska tillämpas.

7. De meddelanden som avses i punkterna 5 och 6 ska även offentliggöras i immaterialrättsmyndighetens officiella tidning.”

30. Artikel 30 ska ersättas med följande:

”Artikel 30

Yrkande om prioritet

1. Yrkande om prioritet ska lämnas tillsammans med ansökan om EU-varumärke och ska omfatta datum, nummer och land för den tidigare ansökan. Dokumentation till stöd för yrkande om prioritet ska inges inom tre månader från ansökningsdagen.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer den typ av dokumentation som ska lämnas in till stöd för yrkandet om prioritet för en tidigare ansökan i enlighet med punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.

3. Den verkställande direktören får bestämma att den dokumentation som ska lämnas av sökanden till stöd för yrkandet om prioritet kan vara mindre omfattande än vad som krävs enligt de specifikationer som antagits i enlighet med punkt 2, under förutsättning att immaterialrättsmyndigheten kan få den information som behövs från andra källor.”

31. Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande mening läggas till:

”Yrkandet om prioritet ska lämnas in tillsammans med ansökan om EU-varumärke.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. En sökande som önskar yrka prioritet i enlighet med punkt 1 ska inge bevis för att varorna eller tjänsterna förevisats under det varumärke för vilket ansökan gjorts inom tre månader från ansökningsdagen.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer typen av och innehållet i den bevisning som ska lämnas in till stöd för ett yrkande om utställningsprioritet i enlighet med punkt 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.”

32. Artikel 34 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska läggas till:

”1a. Yrkanden om företräde ska inges antingen tillsammans med ansökan om EU-varumärke eller inom två månader från ansökningsdagen och ska inbegripa den eller de medlemsstater i vilka eller för vilka märket är registrerat, den berörda registreringens nummer och ansökningsdag samt de varor och tjänster för vilka märket är registrerat. När det yrkas om företräde för ett eller flera äldre registrerade varumärken i ansökan, ska dokumentationen till stöd för yrkandet om företräde inges inom tre månader från ansökningsdagen. Om sökanden vill yrka om företräde efter det att ansökan har lämnats in ska dokumentationen till stöd för yrkandet om företräde inges till immaterialrättsmyndigheten inom tre månader från det att yrkandet om företräde inkommit.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Företräde som yrkas för ett EU-varumärke upphör om det äldre varumärke som yrkandet om företräde hänför sig till har förklarats vara ogiltigt eller upphävt. Om det äldre varumärket är upphävt ska företrädet upphöra under förutsättning att upphävandet får verkan före EU-varumärkets ansökningsdag eller prioritetsdag.”

c) Följande punkter ska läggas till:

”4. Immaterialrättsmyndigheten ska informera Benelux byrå för immateriell äganderätt eller den berörda medlemsstatens centrala myndighet för industriell äganderätt om yrkandet om företräde.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer den typ av dokumentation som ska inges till stöd för yrkandet om företräde för ett nationellt varumärke eller ett varumärke som inom ramen för en internationell överenskommelse blivit föremål för en internationell registrering med rättsverkan i en medlemsstat enligt punkt 1a i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.

6. Den verkställande direktören får bestämma att den dokumentation som ska lämnas av sökanden till stöd för yrkandet om företräde får vara mindre omfattande än vad som krävs enligt de specifikationer som antagits i enlighet med punkt 5, under förutsättning att immaterialrättsmyndigheten kan få den information som behövs från andra källor.”

33. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Yrkanden om företräde som ingivits enligt punkt 1 i denna artikel ska inbegripa EU-varumärkets registreringsnummer, dess innehavares namn och adress, den eller de medlemsstater i vilka eller för vilka det äldre märket är registrerat, den berörda registreringens nummer och ansökningsdag samt de varor och tjänster för vilka märket är registrerat och de för vilka företräde yrkas samt stödjande dokumentation i enlighet med bestämmelserna i artikel 34.5.”

b) Följande punkter ska läggas till:

"3. Om kraven för yrkande om företräde inte uppfylls, ska immaterialrättsmyndigheten meddela innehavaren av EU-varumärket om bristen. Om bristen inte åtgärdas inom en tidsperiod som ska fastställas av immaterialrättsmyndigheten ska immaterialrättsmyndigheten avvisa yrkandet.

4. Artikel 34.2, 34.3, 34.4 och 34.6 ska tillämpas."

34. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 b ska ersättas med följande:

"b) ansökan om EU-varumärke uppfyller de villkor och krav som avses i artikel 26.3."

b) I punkt 2 ska orden "inom viss tid" ersättas med "inom två månader från mottagandet av delgivningen".

c) I punkt 5 ska följande meningar läggas till:

"I avsaknad av andra kriterier för bestämning av vilka klasser som avses omfattas ska immaterialrättsmyndigheten behandla klasserna i klassificeringsordningen. Ansökan ska anses ha återkallats när det gäller de klasser för vilka klassavgifterna inte har betalats eller inte har betalats i sin helhet."

d) Följande punkt ska läggas till:

"8. Om underlåtenheten att iaktta de krav som avses i punkt 1 b och c endast gäller vissa varor eller tjänster ska ansökan avslås av immaterialrättsmyndigheten eller rätten till prioritet eller rätten till företräde förloras, endast vad beträffar dessa varor och tjänster."

35. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska utgå.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Ansökan får inte avslås innan sökanden har beretts möjlighet att återkalla eller ändra sin ansökan eller yttra sig. Immaterialrättsmyndigheten ska därför delge sökanden registreringshindren och ange en period inom vilken sökanden kan återkalla eller ändra sin ansökan eller yttra sig. Om sökanden inte undanröjer registreringshindren ska immaterialrättsmyndigheten vägra registrering helt eller delvis."

36. Artikel 38 ska ersättas med följande:

"Artikel 38

Granskningsrapport

1. Immaterialrättsmyndigheten ska, på begäran av den som ansöker om ett EU-varumärke när ansökan lämnas in, upprätta en EU-granskningsrapport med uppgift om de äldre EU-varumärken eller ansökningar om EU-varumärken som upptäckts och som enligt artikel 8 får återopas mot en registrering av det EU-varumärke för vilket ansökan gjorts.

2. Om sökanden, när en ansökan om EU-varumärke inges, begär att medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt ska upprätta en granskningsrapport och om tillämplig granskningsavgift har erlagts inom den angivna tiden för betalning av ansökningsavgiften ska immaterialrättsmyndigheten utan dröjsmål överlämna en kopia av ansökan om EU-varumärke till den centrala myndigheten för industriell äganderätt i varje medlemsstat som har meddelat immaterialrättsmyndigheten att den har beslutat att granska ansökningar om EU-varumärke i sitt eget varumärkesregister.

3. Var och en av medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt som avses i punkt 2 i denna artikel ska överlämna en granskningsrapport som antingen ska innehålla en uppgift om vilka äldre nationella varumärken, nationella varumärkesansökningar eller varumärken som inom ramen för en internationell överenskommelse blivit föremål för en internationell registrering med rättsverkan i den eller de berörda medlemsstaterna som upptäckts och som kan återopas enligt artikel 8 mot registrering av det EU-varumärke för vilket ansökan gjorts eller konstatera att det vid granskningen inte framkommit några sådana rättigheter.

4. Immaterialrättsmyndigheten ska, efter att ha hört den styrelse som föreskrivs i artikel 124 (nedan kallad styrelsen), fastställa innehållet i och närmare bestämmelser om rapporterna.

5. Immaterialrättsmyndigheten ska till varje central myndighet för industriell äganderätt betala ett visst belopp för varje granskningsrapport som tillhandahållits av myndigheten i enlighet med punkt 3. Detta belopp, som ska vara detsamma för varje myndighet, ska fastställas av budgetkommittén genom ett beslut som antas med tre fjärdedels majoritet av medlemsstaternas företrädare.

6. Immaterialrättsmyndigheten ska till den som ansöker om ett EU-varumärke överlämna den begärda EU-granskningsrapporten och de begärda nationella granskningsrapporter som mottagits.

7. Vid offentliggörandet av en ansökan om EU-varumärke ska immaterialrättsmyndigheten meddela innehavarna av de äldre EU-varumärken eller ansökningar om EU-varumärken som anges i EU-granskningsrapporten om offentliggörandet av ansökan om EU-varumärke. Det sistnämnda ska gälla oberoende av huruvida sökanden har begärt att få EU-granskningsrapporten, såvida inte innehavaren av en äldre registrering eller ansökan begär att inte motta underrättelsen.”

37. Artikel 39 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Om en ansökan om ett EU-varumärke uppfyller de föreskrivna kraven ska ansökan offentliggöras med avseende på tillämpningen av artikel 41 om den inte har avslagits enligt artikel 37. Offentliggörandet av ansökan ska inte påverka information som redan gjorts tillgänglig för allmänheten på annat sätt i enlighet med denna förordning eller akter som antagits i enlighet med denna förordning.”

b) Följande punkter ska läggas till:

”3. Om offentliggörandet av ansökan innehåller ett fel som begåtts av immaterialrättsmyndigheten ska immaterialrättsmyndigheten på eget initiativ eller på begäran av sökanden, rätta till felet och offentliggöra rättelsen.

De bestämmelser som antagits i enlighet med artikel 43.3 ska i tillämpliga delar tillämpas om en rättelse begärs av sökanden.

4. Artikel 41.2 ska också tillämpas om rättelsen rör förteckningen över varor eller tjänster eller återgivningen av varumärket.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som specificerar de uppgifter som ska ingå i offentliggörandet av ansökan. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.”

38. Artikel 40 ska ersättas med följande:

”Artikel 40

Anmärkningar från tredje man

1. Fysiska eller juridiska personer och sammanslutningar eller organ som företräder tillverkare, producenter, tjänsteleverantörer, näringsidkare eller konsumenter får till immaterialrättsmyndigheten ge in skriftliga anmärkningar och i dem ange på vilka grunder, enligt artiklarna 5 och 7, immaterialrättsmyndigheten på eget initiativ ska vägra registrering av varumärket.

De personer och sammanslutningar eller organ som avses i första stycket ska inte betraktas som parter i förfarandet vid immaterialrättsmyndigheten.

2. Anmärkningar från tredje man ska ges in innan invändningsperioden löper ut eller, om en invändning mot varumärket har inletts, innan det slutliga beslutet om invändningen fattas.

3. Det ingivande som avses i punkt 1 ska inte påverka immaterialrättsmyndighetens rätt att på nytt inleda en prövning av de absoluta registreringshindren på eget initiativ innan registrering skett, när så är lämpligt.

4. De anmärkningar som avses i punkt 1 ska meddelas sökanden, som får yttra sig över dem.”

39. Artikel 41 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”d) av de personer som enligt relevant unionslagstiftning eller nationell rätt har rätt att utöva de rättigheter som avses i artikel 8.4a.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. En invändning ska framställas skriftligen och ska närmare ange vilka grunder som åberopas. Den ska inte betraktas som vederbörligen framställd förrän invändningsavgiften har betalats.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”4. Den som framställer en invändning får lägga fram fakta, bevisning och argument till stöd för sin talan inom en tidsperiod som ska fastställas av immaterialrättsmyndigheten.”

40. Artikel 42.2 ska ersättas med följande:

”2. På begäran av sökanden ska en innehavare av ett äldre EU-varumärke som gjort en invändning lägga fram bevis för att det äldre EU-varumärket under en femårsperiod före ansökningsdagen eller dagen för ansökan om prioritet för EU-varumärket verkligen har använts inom unionen för de varor eller tjänster för vilka det är registrerat och som åberopas till stöd för invändningen, eller för att det finns skälig grund för att det inte använts, förutsatt att det äldre EU-varumärket vid denna tidpunkt hade varit registrerat i minst fem år. I avsaknad av sådana bevis ska invändningen avslås. Om det äldre EU-varumärket endast har använts för en del av de varor eller tjänster för vilka det registrerats, ska det vid prövning av invändningen anses vara registrerat endast för denna del av varorna eller tjänsterna.”

41. Följande artikel ska införas:

”Artikel 42a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163a för att närmare fastställa förfarandet för att inge och granska en invändning enligt artiklarna 41 och 42.”

42. I artikel 43 ska följande punkt läggas till:

”3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163a för att närmare fastställa förfarandet för att ändra en ansökan.”

43. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 b ska ersättas med följande:

”b) innan immaterialrättsmyndigheten har fastställt den ansökningsdag som avses i artikel 27 eller under den invändningsperiod som föreskrivs i artikel 41.1.”

b) Punkt 3 ska utgå.

c) Följande punkt ska införas:

”4a. Om immaterialrättsmyndigheten finner att kraven i punkt 1 och i de bestämmelser som antagits i enlighet med punkt 9 a inte är uppfyllda ska den uppmana sökanden att rätta till bristerna inom en tidsperiod som ska fastställas av immaterialrättsmyndigheten. Om bristerna inte åtgärdas innan tidsfristen löper ut ska immaterialrättsmyndigheten avvisa förklaringen om delning.”

d) Följande punkter ska läggas till:

”8. Om förklaringen om delning avser en ansökan som redan har offentliggjorts i enlighet med artikel 39 ska delningen offentliggöras. Den delade ansökan ska offentliggöras. Offentliggörandet ska inte medföra att någon ny period för ingivande av invändning inleds.

9. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer

a) de närmare uppgifter som ska ingå i en förklaring om delning av en ansökan enligt punkt 1,

b) närmare uppgifter om hur en förklaring om delning av en ansökan ska behandlas, med säkerställande av att det upprättas en separat handling, däribland ett nytt ansökningsnummer, för den delade ansökan,

c) närmare uppgifter om innehållet i offentliggörandet av den delade ansökan enligt punkt 8.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.”

44. Artikel 45 ska ersättas med följande:

”Artikel 45

Registrering

1. Om en ansökan uppfyller de krav som fastställs i denna förordning och någon invändning inte har framställts inom den tid som anges i artikel 41.1, eller om en framställd invändning har avskrivits genom återkallelse eller avslag eller på något annat sätt, ska varumärket och de uppgifter som avses i artikel 87.2 föras in i registret. Registreringen ska offentliggöras.

2. Immaterialrättsmyndigheten ska utfärda ett registreringsbevis. Registreringsbeviset får utfärdas på elektronisk väg. Immaterialrättsmyndigheten ska, mot erhållande av en avgift, tillhandahålla bestyrkta eller obestyrkta kopior av registreringsbeviset om detta inte utfärdas på elektronisk väg.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de närmare uppgifter som ska ingå i, och formen för, det registreringsbevis som avses i punkt 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.”

45. Artikel 47 ska ersättas med följande:

”Artikel 47

Förnyelse

1. Registrering av ett EU-varumärke ska förnyas på begäran av innehavaren av EU-varumärket eller av någon som uttryckligen bemyndigats av denne, under förutsättning att avgifterna har betalats.

2. Immaterialrättsmyndigheten ska underrätta innehavaren av EU-varumärket, och andra personer som har en registrerad rätt med avseende på EU-varumärket, om registreringsperiodens upphörande minst sex månader dessförinnan. Underlåtenhet att lämna sådan underrättelse ska inte medföra ansvar för immaterialrättsmyndigheten och ska inte påverka registreringsperiodens upphörande.

3. Begäran om förnyelse ska ges in inom den sexmånadersperiod som föregår registreringsperiodens upphörande. Grundavgiften för förnyelse och, i tillämpliga fall, en eller flera klassavgifter för varje klass av varor eller tjänster utöver den första ska också betalas inom denna period. En begäran får dessutom ges in, och avgifterna betalas, inom en ytterligare period av sex månader räknat från registreringsperiodens upphörande, om tilläggsavgift för sen betalning av förnyelseavgiften eller sent ingivande av begäran om förnyelse betalas inom denna ytterligare period.

4. Begäran om förnyelse ska innehålla

a) namn på den person som begär förnyelse,

b) registreringsnumret för det EU-varumärke som ska förnyas,

c) om förnyelsen endast gäller en del av de registrerade varorna och tjänsterna, uppgift om de klasser av varor och tjänster för vilka förnyelse begärs eller de klasser av varor och tjänster för vilka förnyelse inte begärs, grupperade enligt klasserna i Niceklassificeringen, där varje grupp ska föregås av numret på den klass till vilken den gruppen av varor eller tjänster hör och följa samma ordning mellan klasserna som i klassificeringen.

Den ska betraktas som en begäran om förnyelse om den betalning som avses i punkt 3 har gjorts, förutsatt att den innehåller samtliga nödvändiga uppgifter för att fastställa syftet med betalningen.

5. Om en begäran har givits in, eller avgifterna betalats, endast för en del av de varor eller tjänster för vilka EU-varumärket registrerats, ska registreringen förnyas endast för dessa varor eller tjänster. Om de betalade avgifterna inte är tillräckliga för att täcka alla de klasser av varor och tjänster för vilka förnyelse begärs ska registreringen förnyas om det är uppenbart vilken klass eller vilka klasser som ska täckas. I brist på andra kriterier ska immaterialrättsmyndigheten beakta klasserna i klassificeringsordning.

6. Förnyelse ska gälla från och med dagen efter utgången av registreringsperioden. Förnyelsen ska registreras.

7. Om en begäran om förnyelse lämnas in inom de tidsperioder som anges i punkt 3, men de andra villkor för förnyelse som fastställs i denna artikel inte uppfylls, ska immaterialrättsmyndigheten informera sökanden om de konstaterade bristerna.

8. Om en begäran om förnyelse inte inges eller inges först efter upphörandet av den period som föreskrivs i punkt 3, eller om avgifterna inte betalas eller betalas först efter upphörandet av perioden i fråga, eller om de brister som avses i punkt 7 inte rättas till inom den perioden, ska immaterialrättsmyndigheten besluta att registreringen har upphört och underrätta innehavaren av EU-varumärket om detta. Då beslutet har blivit slutgiltigt ska immaterialrättsmyndigheten avföra varumärket från registret. Avförandet ska gälla från och med dagen efter den dag då den gällande registreringen upphörde. Om förnyelseavgifterna har betalats men registreringen inte förnyas ska dessa avgifter återbetalas.

9. En enda begäran om förnyelse får lämnas in för två eller flera märken, om avgifterna betalas för vart och ett av märkena och märkena har samma innehavare eller företrädare.”

46. Artikel 48 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. En begäran om ändring ska innehålla det inslag i märket som ska ändras och inslaget i dess ändrade version.

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de närmare uppgifter som en begäran om ändring ska innehålla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.”

b) Följande punkter ska läggas till:

”4. Begäran ska inte anses som ingiven förrän den erforderliga avgiften har betalats. Om avgiften inte har betalats eller inte har betalats i sin helhet ska immaterialrättsmyndigheten informera sökanden om detta. En samlad begäran får göras för ändring av samma inslag i två eller flera av en och samma innehavares registreringar. Den erforderliga avgiften ska betalas för varje registrering som ska ändras. Om kraven för en ändring av registreringen inte uppfylls ska immaterialrättsmyndigheten underrätta sökanden om bristen. Om bristen inte åtgärdas inom en tidsperiod som ska fastställas av immaterialrättsmyndigheten ska immaterialrättsmyndigheten avvisa begäran.

5. Offentliggörandet av registreringen av en ändring ska innefatta en återgivning av EU-varumärket såsom detta har ändrats. Tredje man vars rätt kan beröras av ändringen får överklaga dess registrering inom tre månader från offentliggörandet. Artiklarna 41 och 42 och de bestämmelser som antas i enlighet med artikel 42a ska tillämpas på offentliggörandet av registreringen av en ändring.”

47. Följande artikel ska införas:

”Artikel 48a

Ändring av namn eller adress

1. En ändring av namn och adress för innehavaren av ett EU-varumärke, som inte är en ändring av EU-varumärket enligt artikel 48.2 och inte föranleds av en fullständig eller delvis överlåtelse av det EU-varumärket, ska på innehavarens begäran föras in i registret.

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de närmare uppgifter som en begäran om ändring av namn eller adress enligt första stycket i den här punkten ska innehålla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.

2. En samlad begäran får göras för ändring av namn eller adress för två eller flera registreringar för samma innehavare.

3. Om kraven för registrering av en ändring inte uppfylls, ska immaterialrättsmyndigheten meddela innehavaren av EU-varumärket denna brist. Om bristen inte åtgärdas inom en tidsperiod som ska fastställas av immaterialrättsmyndigheten ska avvisa begäran.

4. Punkterna 1–3 ska även tillämpas på en ändring av den registrerade företrädarens namn och adress.

5. Punkterna 1–4 ska tillämpas på ansökningar om EU-varumärke. Ändringen ska registreras i de register som immaterialrättsmyndigheten för över ansökningar om EU-varumärken.”

48. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Om de krav som fastställs i punkt 1 och enligt de genomförandeakter som avses i punkt 8 inte är uppfyllda, eller om förteckningen över de varor och tjänster som ingår i den delade registreringen delvis täcker de varor och tjänster som kvarstår i den ursprungliga registreringen, ska immaterialrättsmyndigheten uppmana innehavaren av EU-varumärket att rätta till bristerna inom en tidsperiod som ska fastställas av immaterialrättsmyndigheten. Om bristerna inte åtgärdas innan tidsfristen löper ut ska immaterialrättsmyndigheten avvisa förklaringen om delning.”

b) Följande punkt ska läggas till:

"8. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer

a) de närmare uppgifter som en förklaring om delning av en registrering enligt punkt 1 ska innehålla,

b) uppgifterna om hur en förklaring om delning av en registrering ska behandlas, med säkerställande av att det upprättas en separat handling, däribland ett nytt registreringsnummer, för den delade registreringen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2."

49. Artikel 50 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Ett avstående ska skriftligen meddelas immaterialrättsmyndigheten av varumärkets innehavare. Det ska inte ha rättsverkan förrän det har införts i registret. Giltigheten för ett avstående av ett EU-varumärke som meddelas immaterialrättsmyndigheten efter inlämning av en ansökan om upphävande av detta varumärke enligt artikel 56.1 ska bara gälla efter slutgiltigt avslag på eller återkallande av ansökan om upphävande.

3. Ett avstående ska införas i registret endast med samtycke från innehavaren av en rättighet som avser EU-varumärket och som har införts i registret. Om en licens har registrerats ska avståndet införas i registret endast om innehavaren av EU-varumärket visar att han har underrättat licenstagaren om sin avsikt att avstå. Avståndet ska införas vid utgången av en tremånadersperiod från den dag då innehavaren övertygat immaterialrättsmyndigheten om att han har underrättat licenstagaren om sin avsikt att avstå, eller före utgången av denna period, så snart innehavaren visar att licenstagaren har gett sitt samtycke."

b) Följande punkter ska läggas till:

"4. Om kraven för avstående inte uppfylls ska immaterialrättsmyndigheten meddela sökanden om bristerna. Om bristerna inte åtgärdas inom en tidsperiod som ska fastställas av immaterialrättsmyndigheten ska avvisa införandet av avståndet i registret.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de närmare uppgifter som en förklaring om avstående enligt punkt 2 i denna artikel ska innehålla, och den typ av dokumentation som krävs för att fastställa tredje mans samtycke enligt punkt 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2."

50. Artikel 53.1 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska läggas till:

"d) Om det finns en äldre sådan ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning som avses i artikel 8.4a och de krav som anges i den punkten är uppfyllda."

b) Följande stycke ska läggas till:

"Samtliga krav som avses i första stycket ska vara uppfyllda på ansökningsdagen eller prioritetdagen för EU-varumärket."

51. Artikel 54.1 och 54.2 ska ersättas med följande:

"1. Om en innehavare av ett EU-varumärke under en sammanhängande femårsperiod förhållit sig passiv till att ett yngre EU-varumärke använts i unionen, och om han varit medveten om denna användning, ska han inte längre ha rätt att på grundval av det äldre varumärket ansöka om ogiltighetsförklaring av det yngre varumärket för de varor eller tjänster för vilka det yngre varumärket har använts, om inte ansökan om registrering av det yngre EU-varumärket gjorts i ond tro.

2. Om en innehavare av ett sådant äldre nationellt varumärke som avses i artikel 8.2 eller av ett sådant äldre tecken som avses i artikel 8.4 under en sammanhängande femårsperiod har förhållit sig passiv till att ett yngre EU-varumärke använts i den medlemsstat där det äldre varumärket eller tecknet åtnjuter skydd, och om han varit medveten om denna användning, ska han inte längre ha rätt att på grundval av det äldre varumärket eller tecknet ansöka om ogiltighetsförklaring av det yngre varumärket för de varor eller tjänster för vilka det yngre varumärket har använts, om inte ansökan om registrering av det yngre EU-varumärket gjorts i ond tro.”

52. Artikel 56 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 c ska frasen ”den berörda medlemsstatens lagstiftning” ersättas med frasen ”unionslagstiftningen eller den berörda medlemsstatens rätt”.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. En ansökan om upphävande eller om ogiltighetsförklaring ska avvisas om sakförhållandena i en ansökan rörande samma sak, som gäller samma parter, har prövats i sak av antingen immaterialrättsmyndigheten eller en sådan domstol för EU-varumärken som avses i artikel 95, och immaterialrättsmyndighetens eller domstolens beslut om den ansökan har vunnit laga kraft.”

53. Artikel 57.2 ska ersättas med följande:

”2. På begäran av innehavaren av ett EU-varumärke ska en innehavare av ett äldre EU-varumärke vilken är part i ogiltighetsförfarandet, lägga fram bevis för att det äldre EU-varumärket under en femårsperiod före dagen för ansökan om ogiltighetsförklaring verkligen har använts inom unionen för de varor eller tjänster för vilka det är registrerat och som innehavaren av det äldre varumärket åberopar som motivering för sin ansökan, eller för att det finns giltiga skäl till att det inte använts, förutsatt att det äldre EU-varumärket vid denna tidpunkt har varit registrerat i minst fem år. Om det äldre EU-varumärket den dag ansökan om EU-varumärke ingavs eller på prioritetdagen har varit registrerat i minst fem år, ska innehavaren av det äldre EU-varumärket dessutom lägga fram bevis för att de förutsättningar som anges i artikel 42.2 var uppfyllda vid denna tidpunkt. I avsaknad av sådana bevis ska ansökan om ogiltighetsförklaring avslås. Om det äldre EU-varumärket endast har använts för en del av de varor eller tjänster för vilka det är registrerat, ska det vid prövning av ansökan om ogiltighetsförklaring anses vara registrerat endast för denna del av varorna eller tjänsterna.”

54. Följande artikel ska införas:

”Artikel 57a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163a som närmare fastställer förfarandena för upphävande eller ogiltighetsförklaring av ett EU-varumärke enligt artiklarna 56 och 57 samt för överlåtelse av ett EU-varumärke som är registrerat i ett ombuds namn enligt artikel 18.”

55. Artikel 58.1 ska ersättas med följande:

”1. Beslut av immaterialrättsmyndighetens beslutsfattande instanser som anges i artikel 130 a–d och, i tillämpliga fall, led f i den artikeln får överklagas. Dessa beslut ska få verkan först från och med dagen för utgången av den överklagandeperiod som avses i artikel 60. Ingivandet av överklagandet ska ha suspensiv verkan.”

56. Artikel 60 ska ersättas med följande:

”Artikel 60

Tidsfrist och överklagandeform

1. Ett överklagande ska inges skriftligen till immaterialrättsmyndigheten inom två månader från dagen för delgivning av beslutet. Överklagandet ska inte anses ha getts in förrän överklagandeavgiften har betalats. Det ska inges på handläggningsspråket för det förfarande under vilket det överklagade beslutet fattades. Grunderna för överklagandet ska inges skriftligen inom fyra månader från dagen för delgivning av beslutet.

2. I förfaranden som berör två parter får svaranden i sitt genmäle yrka på beslut om undanröjande eller ändring av det överklagade beslut på grundval av en punkt som inte har tagits upp i överklagandet. Sådana framställningar ska upphöra att ha verkan om klaganden avbryter förfarandet.”

57. Artikel 62 ska utgå.

58. Artikel 64.3 ska ersättas med följande:

”3. Beslut av överklagandenämnden ska inte vinna laga kraft förrän efter utgången av den tidsfrist som avses i artikel 65.5 eller, om talan har väckts inför tribunalen inom denna tidsfrist, från dagen då sådan talan eller då eventuella överklaganden till domstolen av tribunalens beslut avvisats.”

59. Artikel 65 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Beslut av överklagandenämnden i fråga om överklaganden får överklagas till tribunalen.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Tribunalen ska vara behörig att undanröja eller ändra ett överklagat beslut.”

c) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”5. Talan ska väckas inför tribunalen inom två månader från dagen för delgivning av överklagandenämndens beslut.

6. Immaterialrättsmyndigheten ska vidta de åtgärder som krävs för att följa tribunalens dom eller, vid överklagande av denna dom, domstolens dom.”

60. Följande artikel ska införas:

”Artikel 65a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163a som fastställer

- a) det formella innehållet i överklagandet enligt artikel 60 och förfarandet för att lämna in och pröva ett överklagande,
- b) det formella innehållet i och den formella formen för överklagandenämndens beslut enligt artikel 64,
- c) återbetalning av de överklagandeavgifter som avses i artikel 60.”

61. Rubriken på avdelning VIII ska ersättas med följande:

”SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM EU-KOLLEKTIVMÄRKEN OCH EU-KONTROLLMÄRKEN”

62. Följande avsnittsrubrik ska införas före artikel 66:

"AVSNITT 1

EU-kollektivmärken"

63. Artikel 66.3 ska ersättas med följande:

"3. Avdelningarna I–VII och IX–XIV ska tillämpas på EU-kollektivmärken, om inte annat föreskrivs i detta avsnitt."

64. Artikel 67 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Den som ansöker om ett EU-kollektivmärke ska inge bestämmelser för varumärkets användning inom två månader från ansökningsdagen".

b) Följande punkt ska läggas till:

"3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de närmare uppgifter som de bestämmelser som avses i punkt 2 i denna artikel ska innehålla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2."

65. Artikel 69 ska ersättas med följande:

"Artikel 69

Anmärkningar från tredje man

Om skriftliga anmärkningar rörande ett EU-kollektivmärke inges till immaterialrättsmyndigheten i enlighet med artikel 40 kan dessa skriftliga anmärkningar också baseras på den särskilda grund enligt vilken ansökan om ett EU-kollektivmärke i enlighet med artikel 68 ska avslås."

66. Artikel 71.3 ska ersättas med följande:

"3. Skriftliga anmärkningar i enlighet med artikel 69 får även inges när det gäller ändrade bestämmelser för användning."

67. I avdelning VIII ska följande avsnitt läggas till:

"AVSNITT 2

EU-kontrollmärken

Artikel 74a

EU-kontrollmärken

1. Med ett EU-kontrollmärke avses ett EU-varumärke som vid ansökan om registrering av märket betecknas som sådant och som har förmåga att särskilja varor eller tjänster som certifierats av innehavaren av märket vad gäller material, tillverknings sätt för varor eller utförande av tjänster, kvalitet, tillförlitlighet eller andra egenskaper, med undantag av geografiskt ursprung, från varor och tjänster som inte är certifierade på detta sätt.

2. Alla fysiska eller juridiska personer, inbegripet offentligrättsliga institutioner, myndigheter och organ, får ansöka om EU-kontrollmärken under förutsättning att de inte bedriver affärsverksamhet som inbegriper tillhandahållande av varor eller tjänster av den art som certifierade.

3. Avdelningarna I–VII och IX–XIV ska tillämpas på EU-kontrollmärken, om inte annat föreskrivs i detta avsnitt.

*Artikel 74b***Bestämmelser för användning av EU-kontrollmärket**

1. Den som ansöker om ett EU-kontrollmärke ska inge bestämmelser för användningen av kontrollmärket inom två månader från ansökningsdagen.
2. I bestämmelserna för användningen ska anges vilka personer som har rätt att använda märket, de egenskaper som ska certifieras genom märket, hur det attesterande organet ska undersöka dessa egenskaper och övervaka användningen av märket. I dessa bestämmelser ska även anges villkoren för märkets användning, inbegripet sanktioner.
3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de närmare uppgifter som de bestämmelser som avses i punkt 2 i denna artikel ska innehålla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.

*Artikel 74c***Avslag på ansökan**

1. Utöver de registreringshinder för en ansökan om ett EU-varumärke som anges i artiklarna 36 och 37 ska en ansökan om ett EU-kontrollmärke avslås om den inte uppfyller villkoren i artiklarna 74a och 74b, eller om bestämmelserna för användningen strider mot allmän ordning eller mot allmän moral.
2. Ansökan om ett EU-kontrollmärke ska också avslås om det kan antas att allmänheten kan vilseledas i fråga om märkets karaktär eller innebörd, särskilt om det kan uppfattas som något annat än ett kontrollmärke.
3. En ansökan ska inte avslås om sökanden till följd av en ändring av bestämmelserna för användningen uppfyller kraven i punkterna 1 och 2.

*Artikel 74d***Anmärkningar från tredje man**

Om skriftliga anmärkningar om ett EU-kontrollmärke inges till immaterialrättsmyndigheten i enlighet med artikel 40 får dessa anmärkningar också baseras på det särskilda hinder enligt vilken ansökan om ett EU-kontrollmärke i enlighet med artikel 74c ska avslås.

*Artikel 74e***Bruk av EU-kontrollmärket**

Om ett EU-kontrollmärke används av en person som har rätt att använda det i enlighet med de bestämmelser för användning som avses i artikel 74b ska kraven i denna förordning anses uppfyllda, förutsatt att de övriga villkor rörande bruk av EU-varumärken som fastställs i denna förordning är uppfyllda.

*Artikel 74f***Ändring av bestämmelserna för användning av märket**

1. Innehavaren av ett EU-kontrollmärke ska till immaterialrättsmyndigheten lämna in alla eventuella ändrade bestämmelser för användning.
2. Ändringar ska inte införas i registret om de ändrade bestämmelserna för användning inte uppfyller villkoren i artikel 74b eller om de inbegriper ett av de registreringshinder som avses i artikel 74c.

3. Skriftliga anmärkningar i enlighet med artikel 74d får även inges när det gäller ändrade bestämmelser för användning.

4. Vid tillämpning av denna förordning ska ändringar i bestämmelserna för användning få verkan först från den dag ändringen införts i registret.

Artikel 74g

Överlåtelse

Genom undantag från artikel 17.1 får ett EU-kontrollmärke bara överlåtas till en person som uppfyller kraven i artikel 74a.2.

Artikel 74h

Personer som har rätt att väcka talan om intrång

1. Bara innehavaren av ett EU-kontrollmärke eller någon som uttryckligen har bemyndigats av denne ska ha rätt att väcka talan om intrång.

2. Om någon som har rätt att använda ett EU-kontrollmärke har lidit skada på grund av olovligt bruk av märket får innehavaren av detta märke kräva skadestånd på deras vägnar.

Artikel 74i

Grunder för upphävande

Utöver de grunder för upphävande som anges i artikel 51 ska, efter ansökan till immaterialrättsmyndigheten eller på grundval av ett genkärsmål i mål om intrång, de rättigheter som tillhör en innehavare av ett EU-kontrollmärke förklaras upphäva om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Innehavaren uppfyller inte längre de krav som fastställs i artikel 74a.2.
- b) Innehavaren vidtar inte rimliga åtgärder för att förhindra att märket används på ett sätt som inte är förenligt med de villkor för användning som anges i bestämmelserna för användning av vilka ändringar i förekommande fall har införts i registret.
- c) Innehavaren har använt märket på ett sådant sätt att allmänheten kan vilseledas på det sätt som avses i artikel 74c.2.
- d) En ändring av bestämmelserna för användning av märket har införts i registret i strid med artikel 74f.2 om inte innehavaren av märket genom en ytterligare ändring av bestämmelserna för användning uppfyller kraven i den artikeln.

Artikel 74j

Ogiltighetsgrunder

Utöver de ogiltighetsgrunder som anges i artiklarna 52 och 53 ska, efter ansökan till immaterialrättsmyndigheten eller på grundval av ett genkärsmål i mål om intrång, ett EU-kontrollmärke som registrerats i strid med artikel 74c förklaras ogiltigt, om inte innehavaren av märket genom en ändring av bestämmelserna för användning uppfyller kraven i artikel 74c.

Artikel 74k

Omvandling

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 112.2, får omvandling av en ansökan om ett EU-kontrollmärke eller av ett registrerat EU-kontrollmärke inte ske om den berörda medlemsstatens nationella rätt inte innehåller föreskrifter om registrering av garanti- eller kontrollmärken i enlighet med artikel 28 i direktiv (EU) 2015/2436.”

68. Artikel 75 ska ersättas med följande:

”Artikel 75

Beslut och underrättelser från immaterialrättsmyndigheten

1. Immaterialrättsmyndighetens beslut ska innehålla beslutets grunder. Beslut får endast grunda sig på omständigheter eller bevis som parterna har haft tillfälle att yttra sig över. När muntliga förhandlingar hålls inför immaterialrättsmyndigheten, får beslutet meddelas muntligen. Beslutet ska senare delges parterna skriftligen.

2. Alla beslut, underrättelser eller meddelanden från immaterialrättsmyndigheten ska ange immaterialrättsmyndighetens enhet eller avdelning, samt namnet eller namnen på den ansvariga tjänstemannen eller de ansvariga tjänstemännen. De ska antingen undertecknas av nämnda tjänsteman eller tjänstemän eller vara försedda med immaterialrättsmyndighetens tryckta eller stämplade sigill. Den verkställande direktören får fastställa att andra metoder för att identifiera immaterialrättsmyndighetens enhet eller avdelning och namnet på den ansvariga tjänstemannen eller de ansvariga tjänstemännen, eller en annan identifiering än ett sigill får användas där beslut, underrättelser eller meddelanden från immaterialrättsmyndigheten överförs per fax eller annat tekniskt kommunikationsmedel.

3. Beslut av immaterialrättsmyndigheten som kan överklagas ska åtföljas av ett skriftligt meddelande om att ett överklagande ska inges skriftligen till immaterialrättsmyndigheten inom två månader från dagen för delgivning av beslutet i fråga. Meddelandet ska även rikta parternas uppmärksamhet på bestämmelserna i artiklarna 58, 59 och 60. Parterna kan inte som grund för talan åberopa den omständigheten att immaterialrättsmyndigheten underlåtit att informera om möjligheten att överklaga.”

69. I artikel 76.1 ska följande mening läggas till:

”I ogiltighetsförfaranden enligt artikel 52 ska immaterialrättsmyndigheten begränsa sin prövning till de grunder och argument som parterna åberopat.”

70. I artikel 77 ska följande punkt läggas till:

”4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 163a som närmare fastställer förfarandet för muntlig förhandling, inbegripet de närmare bestämmelserna för språkanvändning enligt artikel 119.”

71. Artikel 78 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska följande mening läggas till:

”Kallelsetiden till sådana förhör ska vara minst en månad såvida inte de berörda personerna samtycker till en kortare tid.”

b) Följande punkter ska läggas till:

”5. Den verkställande direktören ska bestämma de belopp för omkostnader, inklusive förskott, som ska betalas med avseende på kostnaderna för sådan bevisupptagning som avses i denna artikel.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163a som närmare fastställer förfarandet för bevisupptagning.”

72. Artikel 79 ska ersättas med följande:

”Artikel 79

Delgivning

1. Immaterialrättsmyndigheten ska på eget initiativ delge de berörda alla beslut och kallelser, alla förelägganden eller andra underrättelser från vilka en tidsfrist ska räknas samt alla underrättelser som de berörda ska delges enligt andra bestämmelser i denna förordning eller i akter som antagits i enlighet med denna förordning, eller enligt beslut av den verkställande direktören.
2. Den verkställande direktören får avgöra vilka andra handlingar än beslut som omfattas av en tidsgräns för överklagande och kallelser som ska delges genom rekommenderat brev med mottagningsbevis.
3. Delgivning får ske via olika medel, bland annat elektroniska medel. Närmare bestämmelser om elektroniska medel ska fastställas av den verkställande direktören.
4. Om delgivning ska ske genom kungörelse ska den verkställande direktören bestämma hur offentliggörandet ska ske och bestämma början av den period på en månad efter vilken dokumentet ska anses ha delgivits.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163a som närmare fastställer förfarandet för delgivning.”

73. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 79a

Meddelande om förlust av rättigheter

Om immaterialrättsmyndigheten, utan att något beslut har fattats, konstaterar att denna förordning eller akter som antagits i enlighet med denna förordning medför en förlust av rättigheter ska den underrätta den berörda personen om detta i enlighet med artikel 79. Den senare får, om denne anser att immaterialrättsmyndighetens konstaterande är felaktigt, inom två månader från och med delgivningen av underrättelsen begära att ett beslut fattas i frågan. Immaterialrättsmyndigheten ska endast anta ett sådant beslut när den inte delar sökandens åsikt; i annat fall ska immaterialrättsmyndigheten ompröva sitt konstaterande och underrätta sökanden om detta.

Artikel 79b

Meddelanden till immaterialrättsmyndigheten

1. Meddelanden till immaterialrättsmyndigheten får lämnas på elektronisk väg. Den verkställande direktören ska fastställa i vilken mån och på vilka tekniska villkor dessa meddelanden kan lämnas in elektroniskt.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163a som fastställer bestämmelser om de kommunikationsmedel, inbegripet elektroniska kommunikationsmedel, som ska användas av parterna i förfaranden inför immaterialrättsmyndigheten samt de blanketter som immaterialrättsmyndigheten ska tillgängliggöra.

Artikel 79c

Tidsfrister

1. Tidsfrister ska fastställas som hela år, månader, veckor eller dagar. Beräkningen ska börja dagen efter den dag då den relevanta händelsen inträffade. Tidsfristerna får inte vara kortare än en månad och inte längre än sex månader.
2. Den verkställande direktören ska före början av varje kalenderår fastställa de dagar då immaterialrättsmyndigheten inte är öppen för mottagande av handlingar eller då reguljärpost inte delas ut på den ort där immaterialrättsmyndigheten har sitt säte.

3. Den verkställande direktören ska fastställa avbrottsperiodens varaktighet i fall av ett allmänt avbrott i postgången i den medlemsstat där immaterialrättsmyndigheten har sitt säte eller i fråga om ett faktiskt avbrott i immaterialrättsmyndighetens anslutning till tillåtna elektroniska kommunikationsmedel.

4. Om den normala kommunikationen från parterna i förfarandet till immaterialrättsmyndigheten, eller tvärtom, avbryts eller störs av exceptionella händelser, som en naturkatastrof eller en strejk, får den verkställande direktören fastställa att, för de parter i förfarandet som har sin bostad eller sitt säte i den berörda medlemsstaten eller som har utsett en företrädare med driftsställe i den berörda medlemsstaten, alla tidsfrister som annars skulle löpa ut den dag eller efter den dag då en sådan händelse inträffade på hans beslut ska förlängas till ett datum som fastställs av honom. När detta datum fastställs ska han bedöma när denna exceptionella händelse upphör. Om händelsen berör immaterialrättsmyndighetens säte ska det av den verkställande direktörens fastställande framgå att det är tillämpligt på samtliga parter i förfarandet.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163a som närmare fastställer bestämmelser om beräkning och varaktighet av tidsfrister.

Artikel 79d

Rättelse av fel och uppenbara förbiseenden

1. Immaterialrättsmyndigheten ska, på eget initiativ eller på begäran av en part, rätta till språkfel, skrivfel och uppenbara förbiseenden i sina beslut eller tekniska fel som den gjort vid registreringen av ett varumärke eller vid offentliggörandet av registreringen.

2. När innehavaren begär en rättelse av fel som gjorts vid registreringen av ett varumärke eller offentliggörandet av registreringen ska artikel 48a tillämpas i tillämpliga delar.

3. Rättelser av fel som gjorts vid registreringen av ett varumärke eller offentliggörandet av registreringen ska offentliggöras av immaterialrättsmyndigheten.”

74. Artikel 80 ska ersättas med följande:

”Artikel 80

Återkallande av beslut

1. Om immaterialrättsmyndigheten har fört in en uppgift i registret eller fattat ett beslut som är behäftat med ett uppenbart fel som immaterialrättsmyndigheten har gjort, ska den se till att den införda uppgiften tas bort eller att beslutet återkallas. Om det bara finns en part i ärendet och införandet eller beslutet påverkar denna parts rätt, ska borttagande eller återkallande ske även om felaktigheten inte var uppenbar för parten.

2. Det borttagande eller återkallande som avses i punkt 1 ska, självmant eller på begäran av en av parterna i ärendet, beslutas av den enhet som förde in uppgiften eller fattade beslutet. Borttagande av en uppgift i registret eller återkallande av beslutet ska ske inom ett år från den dag då uppgiften infördes i registret eller beslutet fattades, sedan parterna i ärendet och de eventuella innehavare av rätten till det aktuella EU-varumärket som är införd i registret har hörts. Immaterialrättsmyndigheten ska föra protokoll över sådana borttaganden eller återkallanden.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 163a som fastställer förfarandet för återkallande av ett beslut eller för borttagande av en uppgift i registret.

4. Denna artikel ska inte inverka på parternas möjlighet att överklaga enligt artiklarna 58 och 65 eller möjligheten att rätta till fel och uppenbara förbiseenden enligt artikel 79d. Om ett överklagande har inletts mot ett av immaterialrättsmyndigheten fattat beslut som är behäftat med ett fel förlorar överklagandeförfarandet sitt föremål när immaterialrättsmyndigheten återkallar sitt beslut i enlighet med punkt 1 i den här artikeln. I det senare fallet ska avgiften för överklagande återbetalas till klaganden.”

75. Artikel 82 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Denna artikel ska inte gälla för de tidsfrister som anges i artiklarna 27, 29.1, 33.1, 36.2, 41.1, 41.3, 47.3, 60, 65.5, 81.2 och 112 eller de som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln eller tidsfristen för yrkande om företräde i enlighet med artikel 34 efter det att ansökan har ingetts.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om immaterialrättsmyndigheten bifaller ansökan ska följderna av att tidsfristen inte iakttagits inte anses ha inträffat. Om ett beslut har fattats mellan utgången av den tidsfristen och en begäran om fortsatt behandling ska den avdelning som är behörig att fatta beslut om den underlåtna handlingen ompröva beslutet och, om fullgörandet av den underlåtna handlingen är tillräckligt, fatta ett annat beslut. Om immaterialrättsmyndigheten efter omprövning fastställer att det ursprungliga beslutet inte behöver ändras ska det beslutet bekräftas skriftligen.”

76. Följande artikel ska införas:

”Artikel 82a

Avbrott i förfarandet

1. Förfarandet vid immaterialrättsmyndigheten ska avbrytas i följande fall:

a) I händelse av dödsfall eller förlust av den rättsliga handlingsförmågan för sökanden eller innehavaren av ett EU-varumärke eller för den person som enligt nationell rätt är bemyndigad att agera för dennes räkning. I den utsträckning som ovanstående händelser inte påverkar behörigheten för en sådan företrädare som utsetts enligt artikel 93, ska förfarandet avbrytas endast på anmodan av en sådan företrädare.

b) I händelse av att sökanden eller innehavaren av ett EU-varumärke förhindras att fortsätta förfarandet vid immaterialrättsmyndigheten, på grund av att rättsliga åtgärder har vidtagits mot dennes egendom.

c) I händelse av dödsfall eller förlust av den rättsliga handlingsförmågan för företrädaren för en sökande eller innehavare av ett EU-varumärke eller om den företrädaren förhindras att fortsätta förfarandet vid immaterialrättsmyndigheten, på grund av att rättsliga åtgärder har vidtagits mot företrädarens egendom.

2. Förfarandet vid immaterialrättsmyndigheten ska återupptas så snart identiteten på den person som är bemyndigad att fortsätta förfarandet har fastställts.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 163a som närmare fastställer förfarandet för återupptagande av förfarandet vid immaterialrättsmyndigheten.”

77. Artikel 83 ska ersättas med följande:

”Artikel 83

Tillämpning av allmänna principer

I den mån denna förordning eller akter som antagits i enlighet med denna förordning inte innehåller förfarandebestämmelser ska immaterialrättsmyndigheten beakta de processrättsliga principer som är allmänt erkända i medlemsstaterna.”

78. Artikel 85 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Den förlorande parten i invändningsförfaranden, förfaranden om upphävande, förfaranden om ogiltighetsförklaring eller överklagandeförfaranden ska bära den andra partens avgifter. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 119.6 ska den förlorande parten även bära alla den andra partens kostnader som är nödvändiga för förfarandet, däribland kostnader för resor och uppehälle samt ersättning till en företrädare i den mening som avses i artikel 93.1, inom ramen för de belopp som är fastställda för varje kostnadskategori i de genomförandeakter som antagits i enlighet med punkt 1a i den här artikeln. De avgifter som ska bäras av den förlorande parten ska begränsas till de avgifter som åsamkas den andra parten för invändning, för ansökan om upphävande eller ogiltigförklaring av EU-varumärket och för överklaganden.”

b) Följande punkt ska införas:

"1a. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer maximinivåerna för de kostnader som är nödvändiga för förfarandet och som faktiskt uppkommit för den vinnande parten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.

Kommissionen ska då den fastställer sådana belopp för kostnader för resor och uppehåll ta hänsyn till avståndet mellan partens, företrädarens, vittnets eller den sakkunniges bostad eller driftsställe och den plats där den muntliga förhandlingen hålls samt i vilket skede av förfarandet kostnaderna har uppkommit samt, när det gäller kostnader för företrädarna enligt artikel 93.1, behovet av att säkerställa att den andra parten av taktiska skäl inte missbrukar skyldigheten att bära kostnaderna. Kostnader för uppehåll ska beräknas i enlighet med tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i unionen som fastställs i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 (*).

Den förlorande parten ska bära kostnaderna för en enda invändande part och, i förekommande fall, en enda företrädare.

(*) EGT L 56, 4.3.1968, s. 1."

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Invändningsenheten, annulleringsenheten eller överklagandenämnden ska fastställa det belopp som ska återbetalas i enlighet med punkterna 1–5 i denna artikel då de avgifter som ska betalas endast omfattar avgifter till immaterialrättsmyndigheten och kostnader för företrädarna. I alla andra fall ska registratören vid överklagandenämnden eller en anställd vid invändningsenheten eller annulleringsenheten på begäran fastställa det belopp som ska återbetalas. Begäran får inte göras senare än två månader från det datum då det beslut för vilket ansökan om fastställande av kostnaderna gjorts har vunnit laga kraft och ska åtföljas av en faktura och handlingar som styrker detta. När det gäller kostnader för företrädarna enligt artikel 93.1 ska det räcka med en försäkran från företrädaren att kostnaderna har uppkommit. För övriga kostnader ska det vara tillräckligt att de fastställs som rimliga. Om beloppet fastställs enligt första meningen i denna punkt ska kostnaderna för företrädarna utgå på den nivå som fastställs i den akt som antagits enligt punkt 1a i den här artikeln, oavsett om de verkligen har uppkommit."

d) Följande punkt ska läggas till:

"7. Beslutet om fastställande av kostnader, med angivande av de skäl på vilka det grundas, får ändras genom ett beslut från invändningsenheten, annulleringsenheten eller överklagandenämnden, efter en begäran som ska göras inom en månad från det datum då beslutet om ersättning för kostnader delgavs. Begäran ska inte anses som ingiven förrän avgiften för ändring av kostnadsbeloppet har betalats. Invändningsenheten, annulleringsenheten eller överklagandenämnden ska, i tillämpliga fall, fatta beslut om begäran om ändring av beslutet om fastställande av kostnader utan muntliga förfaranden."

79. I artikel 86.2 ska andra meningen ersättas med följande:

"Varje medlemsstat ska utse en myndighet som ansvarar för att pröva äktheten i det beslut som avses i punkt 1 och lämna myndighetens kontaktuppgifter till immaterialrättsmyndigheten, domstolen och kommissionen. Beslutet om verkställighet av beslutet ska av den myndigheten fogas till beslutet, utan andra formaliteter än prövningen av beslutets äkthet."

80. Artikel 87 ska ersättas med följande:

"Artikel 87

Register över EU-varumärken

1. Immaterialrättsmyndigheten ska föra och uppdatera ett register över EU-varumärken.
2. Registret ska innehålla följande uppgifter om ansökningar om och registreringar av EU-varumärken:
 - a) Ansökningsdag.
 - b) Ansökans ärendenummer.

- c) Datum då ansökan offentliggjordes.
 - d) Sökandens namn och adress.
 - e) Företrädarens namn och tjänsteadress, utom för en företrädare som avses i artikel 92.3 första meningen.
 - f) Återgivning av märket, med uppgift om dess art, och i tillämpliga fall en beskrivning av märket.
 - g) Namnen på varorna och tjänsterna.
 - h) Uppgifter om yrkanden om prioritet i enlighet med artikel 30.
 - i) Uppgifter om yrkanden om utställningsprioritet i enlighet med artikel 33.
 - j) Uppgifter om yrkanden om sådant företräde för ett äldre registrerat varumärke som avses i artikel 34.
 - k) En förklaring om att märket som ett resultat av dess användning har uppnått särskiljningsförmåga, i enlighet med artikel 7.3.
 - l) Uppgift om att märket är ett kollektivmärke.
 - m) Uppgift om att märket är ett kontrollmärke.
 - n) Det språk som ansökan ingavs på och det andra språk som sökanden har angett i sin ansökan, i enlighet med artikel 119.3.
 - o) Datum för registreringen av märket i registret och registreringsnumret.
 - p) En förklaring om att ansökan härrör från en omvandling av en internationell registrering som designerar unionen enligt artikel 161 i den här förordningen jämte datum för den internationella registreringen enligt artikel 3.4 i Madridprotokollet eller datum då utsträckning av den territoriella verkan till unionen efter den internationella registreringen enligt artikel 3 ter.2 i Madridprotokollet registrerades och, i tillämpliga fall, prioritetstag för den internationella registreringen.
3. Registret ska även innehålla följande uppgifter, med angivelse av datum för införandet av var och en av uppgifterna:
- a) Ändringar av namn, adress eller nationalitet för innehavaren av ett EU-varumärke eller en ändring av den stat där denne har sin hemvist, sitt säte eller sitt driftsställe.
 - b) Ändringar av företrädarens namn eller tjänsteadress, utom för en företrädare som avses i första meningen i artikel 92.3.
 - c) När en ny företrädare utses, denna företrädarens namn och tjänsteadress.
 - d) Ändringar av märket enligt artiklarna 43 och 48 och rättelser av fel.
 - e) Meddelande om ändringar av bestämmelserna för användning av kollektivmärket, i enlighet med artikel 71.
 - f) Uppgifter om yrkanden om sådant företräde för ett äldre registrerat varumärke som avses i artikel 34, i enlighet med artikel 35.
 - g) Totala eller delvisa överlåtelse i enlighet med artikel 17.
 - h) Skapande eller överlåtelse av en sakrätt i enlighet med artikel 19 och typ av sakrätt.
 - i) Exekutiva åtgärder enligt artikel 20 och insolvensförfaranden enligt artikel 21.
 - j) Utfärdande eller överlåtelse av en licens enligt artikel 22 och, i tillämpliga fall, typ av licens.
 - k) Förnyelse av en registrering i enlighet med artikel 47, datum från och med vilket den gäller och eventuella begränsningar i enlighet med artikel 47.4.

- l) En anteckning om fastställande av registreringsperiodens upphörande enligt artikel 47.
 - m) Förklaringar från innehavaren av märket om återkallelse eller avstående i enlighet med artiklarna 43 respektive 50.
 - n) Inlämningsdag och uppgifter avseende en invändning enligt artikel 41, en ansökan enligt artikel 56 eller för ett genkäromål enligt artikel 100.4, för upphävande eller ogiltighetsförklaring, eller för ett överklagande enligt artikel 60.
 - o) Datum för och innehåll i ett beslut om en invändning, om en framställan om genkäromål enligt artikel 57.6 eller artikel 100.6 tredje meningen eller om ett överklagande enligt artikel 64.
 - p) Anteckningar om mottagandet av en begäran om omvandling i enlighet med artikel 113.2.
 - q) Avförande från registret av en företrädare som förts in i registret enligt punkt 2 e i denna artikel.
 - r) Annullering av företräde för ett äldre nationellt märke.
 - s) Ändringen eller avförandet från registret av de uppgifter som avses i leden h, i och j i denna punkt.
 - t) Utbyte av ett EU-varumärke mot en internationell registrering enligt artikel 157.
 - u) Datum och nummer för internationella registreringar som grundas på en ansökan om EU-varumärke som har registrerats som ett EU-varumärke enligt artikel 148.1.
 - v) Datum och nummer för internationella registreringar som grundas på EU-varumärket enligt artikel 148.2.
 - w) Delning av en ansökan enligt artikel 44 och delning av en registrering enligt artikel 49, tillsammans med de poster som avses i punkt 2 i den här artikeln vad gäller den delade registreringen, samt förteckningen över varor och tjänster i den ursprungliga registreringen i dess ändrade form.
 - x) Återkallande av ett beslut eller en uppgift i registret enligt artikel 80, om återkallandet rör ett beslut eller en uppgift som har offentliggjorts.
 - y) Meddelande om ändringar av bestämmelserna för användning av kontrollmärket enligt artikel 74f.
4. Den verkställande direktören får besluta att andra uppgifter än de som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel ska införas i registret, med förbehåll för artikel 123.4.
5. Registret får föras i elektronisk form. Immaterialrättsmyndigheten ska samla in, organisera, offentliggöra och lagra de uppgifter som avses i punkterna 2 och 3, inklusive eventuella personuppgifter, för de ändamål som anges i punkt 9. Immaterialrättsmyndigheten ska se till att registret är lättillgängligt för allmän granskning.
6. Innehavaren av ett EU-varumärke ska delges alla ändringar i registret.
7. Immaterialrättsmyndigheten ska på begäran och mot betalning av en avgift tillhandahålla bestyrkta eller obestyrkta utdrag ur registret.
8. Behandling av data rörande de uppgifter som anges i punkterna 2 och 3, inklusive eventuella personuppgifter, ska ske i följande syften:
- a) Administrering av ansökningarna och/eller registreringarna enligt vad som anges i denna förordning och akter som antagits i enlighet därmed.
 - b) Förande av ett offentligt register som offentliga myndigheter och ekonomiska aktörer kan granska och ta del av, så att de kan utöva de rättigheter som de tilldelas genom denna förordning och informera sig om huruvida det finns äldre rättigheter tillhörande tredje man.

- c) Framställning av rapporter och statistik så att immaterialrättsmyndighetens kan optimera sin verksamhet och förbättra systemets funktionssätt.

9. Samtliga data, inklusive personuppgifter, rörande uppgifterna i punkterna 2 och 3 ska anses vara av allmänintresse och ska vara tillgängliga för tredje man. För rättssäkerhetens skull ska uppgifterna i registret bevaras på obestämd tid.”

81. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 87a

Databas

1. Utöver skyldigheten att föra ett register i den mening som avses i artikel 87 ska immaterialrättsmyndigheten samla in och i en elektronisk databas lagra samtliga uppgifter som lämnas in av sökande eller andra parter i förfaranden inom ramen för denna förordning eller akter som antas i enlighet därmed.

2. Den elektroniska databasen får innehålla personuppgifter, utöver sådana som införs i registret i enlighet med artikel 87, i den mån sådana uppgifter krävs enligt denna förordning eller akter som antas i enlighet därmed. Insamlingen, lagringen och behandlingen av sådana uppgifter ska syfta till följande:

- a) Administrering av ansökningarna och/eller registreringarna enligt vad som anges i denna förordning och akter som antas i enlighet därmed.
- b) Tillgång till information som krävs för att de relevanta förfarandena ska kunna genomföras lättare och mer effektivt.
- c) Kommunikation med sökande och andra parter i förfarandet.
- d) Framställning av rapporter och statistik så att immaterialrättsmyndigheten kan optimera sin verksamhet och förbättra systemets funktionssätt.

3. Den verkställande direktören ska fastställa villkoren för tillgång till den elektroniska databasen och på vilket sätt dess innehåll, exklusive de personuppgifter som avses i punkt 2 i denna artikel men inklusive de som förtecknas i artikel 87, kan göras tillgängligt i maskinläsbar form, inbegripet avgiften för sådan tillgång.

4. Tillgången till de personuppgifter som avses i punkt 2 ska begränsas och sådana uppgifter får inte göras tillgängliga för allmänheten såvida inte den berörda parten har gett sitt uttryckliga samtycke.

5. Alla uppgifter ska bevaras på obestämd tid. Den berörda parten får dock begära att personuppgifter tas bort från databasen när det har gått 18 månader från utgången av varumärket eller avslutandet av det relevanta förfarandet mellan parter. Den berörda parten ska alltid ha rätt att få oriktiga eller felaktiga uppgifter rättade.

Artikel 87b

Tillgång online till beslut

1. Immaterialrättsmyndighetens beslut ska tillgängliggöras online för allmänheten för information och konsultation så att öppenhet och förutsägbarhet värnas. En part i det förfarande som ledde till antagandet av beslutet får begära att personuppgifter i beslutet tas bort.

2. Immaterialrättsmyndigheten får erbjuda tillgång online till domar vid nationella domstolar och EU-domstolar som rör dess uppgifter, i syfte att öka allmänhetens kunskap om immaterialrättsliga frågor och främja enhetlig praxis. Immaterialrättsmyndigheten ska respektera villkoren för det första offentliggörandet vad gäller personuppgifter.”

82. Artikel 88 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. När någon tar del av handlingar i enlighet med punkt 2 eller 3 i denna artikel får handlingar rörande jäv enligt artikel 137, utkast till beslut och yttranden och alla andra interna handlingar som använts vid utarbetandet av beslut och yttranden samt delar av handlingen som den berörda parten särskilt har önskat hålla konfidentiella innan det gjordes en begäran om att få ta del av handlingarna undantas, såvida inte tillgång till sådana handlingar är motiverad p.g.a. överordnade legitima intressen hos den part som begär att få ta del av handlingarna.”

b) Följande punkter ska läggas till:

”5. Tillgång till handlingarna med ansökningar om EU-varumärken och med de registrerade EU-varumärkena ska gälla originaldokumenten, kopior av dessa eller andra tekniska metoder för förvaring om handlingarna förvaras på sådant sätt. Den verkställande direktören ska fastställa på vilket sätt man ska få ta del av handlingar.

6. Begäran om att få ta del av handlingar enligt punkt 7 ska inte anses vara gjord förrän den erforderade avgiften har betalats. Ingen avgift ska betalas för tillgång online via tekniska lagringsmedier.

7. Tillgång till handlingarna ska ges i immaterialrättsmyndighetens lokaler. På begäran ska tillgång till handlingarna ges genom utfärdande av kopior av registrerade dokument. Utfärdandet av sådana kopior ska endast ske mot betalning av en avgift. Immaterialrättsmyndigheten ska även på begäran tillhandahålla bestyrkta eller obestyrkta kopior av ansökan om ett EU-varumärke, mot betalning av en avgift.

8. Tillgång till immaterialrättsmyndighetens handlingar om internationella registreringar som designerar unionen får på begäran ges från och med dagen för offentliggörandet enligt artikel 152.1 och i enlighet med de villkor som fastställs i punkterna 1, 3 och 4 i den här artikeln.

9. Med förbehåll för de begränsningar som föreskrivs i punkt 4 får immaterialrättsmyndigheten på begäran förmedla information från handlingar rörande sökta eller registrerade EU-varumärken, mot betalning av en avgift. Immaterialrättsmyndigheten får dock kräva utnyttjande av möjligheten att ta del av själva handlingarna om den skulle anse att detta är lämpligt med beaktande av mängden information som ska tillhandahållas.”

83. Följande artikel ska införas:

”Artikel 88a

Arkivering av handlingar

1. Immaterialrättsmyndigheten ska arkivera handlingar rörande förfaranden som avser ansökningar om eller registreringar av EU-varumärken. Den verkställande direktören ska bestämma i vilken form dessa handlingar ska arkiveras.

2. Om handlingarna arkiveras i elektronisk form ska de elektroniska handlingarna eller backupkopiorna av dessa förvaras under obegränsad tid. Originaldokument som ingetts av parter i förfarandet och som ligger till grund för sådana elektroniska handlingar ska förstöras efter en viss tid, som ska fastställas av den verkställande direktören, efter det att de mottagits av immaterialrättsmyndigheten.

3. Om och i den mån som handlingar eller delar av handlingar arkiveras i någon annan form än elektronisk form, ska dokument eller bevis som utgör en del av sådana handlingar arkiveras i minst fem år från utgången av det år då ansökan avslås eller återkallas eller anses som återkallad, eller EU-varumärkets registreringsperiod fullständigt upphör enligt artikel 47, eller fullständigt avstående från EU-varumärket registreras enligt artikel 50 eller EU-varumärket helt avförs från registret enligt artikel 57.6 eller 100.6.”

84. Artikel 89 ska ersättas med följande:

”Artikel 89

Regelbundet utkommande publikationer

1. Immaterialrättsmyndigheten ska regelbundet utge
 - a) en tidning om EU-varumärken, vilken ska innehålla offentliggöranden av ansökningar och uppgifter som antecknats i registret och andra uppgifter om ansökningar eller registreringar av EU-varumärken vars offentliggörande föreskrivs i denna förordning eller akter som antagits i enlighet därmed,
 - b) immaterialrättsmyndighetens officiella tidning som innehåller allmänna upplysningar och meddelanden från den verkställande direktören samt andra upplysningar om denna förordning eller tillämpningen av den.

De publikationer som avses i punkterna a och b i första stycket får utges på elektronisk väg.

2. Tidningen om EU-varumärken ska offentliggöras på ett sätt och med en frekvens som fastställs av den verkställande direktören.
3. Immaterialrättsmyndighetens officiella tidning ska offentliggöras på immaterialrättsmyndighetens språk. Den verkställande direktören får dock besluta att vissa poster ska offentliggöras i officiella tidning på unionens alla officiella språk.
4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer
 - a) det datum som ska vara dagen för offentliggörandet i tidningen om EU-varumärken,
 - b) sättet att offentliggöra uppgifter om registreringen av ett varumärke som inte innehåller några ändringar i förhållande till offentliggörandet av ansökan,
 - c) i vilka former upplagorna av immaterialrättsmyndighetens officiella tidning får göras tillgängliga för allmänheten.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.”

85. Artikel 90 ska ändras på följande sätt:

- a) Siffran ”1” ska införas före första stycket.
- b) Följande punkter ska läggas till:

”2. Immaterialrättsmyndigheten får inte ta ut avgifter för information eller tillgång som ges.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som närmare fastställer förfarandena för informationsutbytet mellan immaterialrättsmyndigheten och medlemsstaternas myndigheter och för tillgång till handlingar med beaktande av de begränsningar som gäller för att få ta del av handlingar om ansökningar om eller registreringar av EU-varumärken enligt artikel 88 när tillgång är öppen för tredje man. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.”

86. I artikel 92 ska punkterna 2–4 ersättas med följande:

”2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 andra meningen i denna artikel ska en fysisk eller juridisk person som varken har sin hemvist eller sitt säte i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet vara företräd för immaterialrättsmyndigheten, i enlighet med artikel 93.1, vid alla förfaranden som föreskrivs i denna förordning utom vid ingivande av en ansökan om ett EU-varumärke.

3. En fysisk eller juridisk person som har sitt hemvist eller säte i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet får inför immaterialrättsmyndigheten låta sig företrädas av en anställd. En anställd hos en sådan juridisk person får företräda även andra juridiska personer som har ekonomisk anknytning till den förstnämnda juridiska personen, även om dessa andra juridiska personer varken har sitt hemvist eller säte i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller där bedriver verklig industriell eller kommersiell verksamhet. Anställda som företräder personer i den mening som avses i denna punkt ska, på begäran av immaterialrättsmyndigheten, eller i tillämpliga fall av parten i förfarandet, hos immaterialrättsmyndigheten registrera ett skriftligt tillstånd som ska införas i handlingarna.

4. Om fler än en sökande eller fler än en tredje man agerar gemensamt ska en gemensam företrädare utses.”

87. Artikel 93 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. En fysisk eller juridisk person får inför immaterialrättsmyndigheten endast företrädas av

- a) en utövande jurist som har rätt att verka i en av i Europeiska ekonomiska samarbetsområdets medlemsstater och som bedriver verksamhet i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, i den mån juristen i den medlemsstaten är behörig att uppträda som ombud i varumärkesfrågor,
- b) ett auktoriserat ombud som är upptaget i immaterialrättsmyndighetens förteckning.

En person som är ombud inför immaterialrättsmyndigheten ska på begäran av immaterialrättsmyndigheten eller, i förekommande fall, av den andra parten i förfarandet inge en skriftlig fullmakt som ska läggas till akten.

2. I förteckningen över auktoriserade ombud får upptas en fysisk person som

- a) är medborgare i en medlemsstat i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
- b) driver rörelse i eller har anställning i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
- c) har behörighet att företräda fysiska eller juridiska personer i varumärkesfrågor vid Benelux byrå för immateriell äganderätt eller vid den centrala myndigheten för industriell äganderätt i en medlemsstat i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Om sådan behörighet i den berörda staten inte är beroende av särskilda yrkesmässiga kvalifikationer, måste den som ansöker om att bli upptagen i förteckningen, under minst fem år varaktigt ha uppträtt som ombud i varumärkesfrågor vid Benelux byrå för immateriell äganderätt eller vid dessa centrala myndigheter för industriell äganderätt. Det ska emellertid inte krävas att personer vars yrkesmässiga kvalifikationer att företräda fysiska eller juridiska personer i varumärkesfrågor vid Benelux byrå för immateriell äganderätt eller vid dessa centrala myndigheter för industriell äganderätt är officiellt erkända i enlighet med den berörda statens bestämmelser, ska ha utövat yrket.”

b) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. Den verkställande direktören får medge undantag från

- a) kraven i punkt 2 c andra meningen om sökanden lämnar bevis på att han förvärvat erforderlig kompetens på något annat sätt,
- b) kraven i punkt 2 a i fall av högt kvalificerade yrkesmän, under förutsättning att kraven i punkt 2 b och c är uppfyllda.

5. En person får avföras från förteckningen över auktoriserade ombud på egen begäran eller om personen inte längre har förmåga att företräda. Ändringar i förteckningen över auktoriserade ombud ska offentliggöras i immaterialrättsmyndighetens officiella tidning.”

88. Följande artikel ska införas:

”Artikel 93a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163a som fastställer

- a) villkoren och förfarandet för att utse ett gemensamt ombud enligt artikel 92.4,
- b) de villkor på vilka anställda enligt artikel 92.3 och auktoriserade ombud enligt artikel 93.1 ska inge en skriftlig fullmakt till immaterialrättsmyndigheten för att kunna genomföra representationen samt fullmaktens innehåll,
- c) under vilka omständigheter någon kan avföras från förteckningen över auktoriserade ombud enligt artikel 93.5.”

89. I avdelning X ska rubriken på avsnitt 1 ersättas med följande:

”Tillämpning av unionens bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område”.

90. Artikel 94 ska ändras på följande sätt:

- a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Tillämpning av unionens bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område”.

- b) I punkt 1 ska ”förordning (EG) nr 44/2001” ersättas med ”unionens bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område”.
- c) Följande punkt ska läggas till:

”3. Hänvisningar i denna förordning till förordning (EG) nr 44/2001 ska när det är lämpligt inkludera avtalet mellan Europeiska gemenskapen och konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, som ingicks den 19 oktober 2005.”

91. I artikel 96 c ska ”artikel 9.3 andra meningen” ersättas med ”artikel 9b.2”.

92. Artikel 99.3 ska ersättas med följande:

”3. En sådan talan som avses i artikel 96 a och c, som avser upphävande av ett EU-varumärke och som inte utgör ett genkärsmål kan tas upp i den mån svaranden hävdar att EU-varumärket skulle kunna upphävas på grund av bristande verkligt bruk vid den tidpunkt när talan om intrång väcktes.”

93. Artikel 100 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. En domstol för EU-varumärken vid vilken ett genkärsmål om upphävande eller ogiltighetsförklaring av EU-varumärket har anhängiggjorts ska inte fortsätta prövningen av genkärsmålet förrän antingen den berörda parten eller domstolen har meddelat immaterialrättsmyndigheten om vilken dag genkärsmålet ingetts. Immaterialrättsmyndigheten ska införa uppgiften i registret. Om en ansökan om upphävande eller om ogiltighetsförklaring av EU-varumärket redan har getts in till immaterialrättsmyndigheten innan genkärsmålet ingavs ska domstolen underrättas om detta av immaterialrättsmyndigheten och förklara målet vilande i enlighet med artikel 104.1 till dess beslutet om ansökan är slutgiltigt eller ansökan dras tillbaka.”

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. När en domstol för EU-varumärken har avgjort ett genkärsmål om upphävande eller en ogiltighetsförklaring av ett EU-varumärke och avgörandet har vunnit laga kraft, ska utan dröjsmål en kopia av avgörandet översändas till immaterialrättsmyndigheten, antingen av domstolen eller av någon av parterna i målet vid den nationella domstolen. Immaterialrättsmyndigheten eller någon annan berörd part får begära upplysningar om detta översändande. Immaterialrättsmyndigheten ska införa en uppgift om avgörandet i registret och vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter domslutet.”

94. Artikel 101.2 ska ersättas med följande:

”2. I de varumärkesfrågor som inte regleras av denna förordning ska den relevanta domstolen för EU-varumärken tillämpa den tillämpliga nationella lagstiftningen.”

95. Artikel 102.2 ska ersättas med följande:

”2. Domstolen för EU-varumärken får också tillämpa åtgärder eller beslut som är tillgängliga enligt den tillämpliga lagstiftningen och som den anser lämpliga med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet.”

96. Rubriken ”Avsnitt 4 Övergångsbestämmelse” och artikel 108 ska utgå.

97. Artikel 113 ska ersättas med följande:

”Artikel 113

Framställan, offentliggörande och överlämnande av begäran om omvandling

1. En begäran om omvandling ska ges in till immaterialrättsmyndigheten inom den relevanta tidsperioden enligt artikel 112.4, 112.5 eller 112.6 och innehålla en angivelse av grunderna för omvandling i enlighet med artikel 112.1 a eller b, den medlemsstat för vilken omvandling begärs och de varor och tjänster som är föremål för omvandling. Om omvandling begärs därför att registreringen inte har förnyats, ska den period på tre månader som föreskrivs i artikel 112.5 börja löpa från den dag som följer på den sista dag då ansökan om förnyelse kan ges in enligt artikel 47.3. Begäran om omvandling ska inte anses ingiven förrän omvandlingsavgiften har betalats.

2. Om begäran om omvandling gäller en ansökan om ett EU-varumärke som redan har offentliggjorts eller om begäran om omvandling gäller ett EU-varumärke, ska mottagandet av en sådan begäran föras in i registret och begäran om omvandling ska offentliggöras.

3. Immaterialrättsmyndigheten ska kontrollera om den begärda omvandlingen uppfyller villkoren i denna förordning, särskilt artikel 112.1, 112.2, 112.4, 112.5 och 112.6 samt punkt 1 i den här artikeln, samt de formella villkoren i de genomförandeakter som antas i enlighet med punkt 6 i den här artikeln. Om villkoren för begäran inte är uppfyllda ska immaterialrättsmyndigheten underrätta sökanden om bristerna. Om bristerna inte åtgärdas inom den tidsperiod som fastställs av immaterialrättsmyndigheten ska immaterialrättsmyndigheten avvisa begäran om omvandling. När artikel 112.2 är tillämplig ska immaterialrättsmyndigheten avslå begäran om omvandling endast vad gäller de medlemsstater som är uteslagna från omvandling enligt den bestämmelsen. Om avgiften för omvandling inte har betalats inom den relevanta tremånadersperioden, ska immaterialrättsmyndigheten i enlighet med artikel 112.4, 112.5 eller 112.6 meddela sökanden att begäran om omvandling inte anses ha lämnats in.

4. Om immaterialrättsmyndigheten eller en domstol för EU-varumärken har vägrat godkänna ansökan om EU-varumärke eller har förklarat EU-varumärket ogiltigt på absoluta grunder med hänvisning till en medlemsstats språk, ska omvandling vara utesluten enligt artikel 112.2 för alla de medlemsstater där det språket är ett av de officiella språken. Om immaterialrättsmyndigheten eller en domstol för EU-varumärken har vägrat godkänna ansökan om EU-varumärke eller har förklarat EU-varumärket ogiltigt på absoluta grunder som gäller i hela unionen eller på grund av ett äldre EU-varumärke eller en annan industriell rättighet inom unionen, ska omvandling enligt artikel 112.2 vara utesluten för alla medlemsstater.

5. Om begäran om omvandling uppfyller de krav som avses i punkt 3 i denna artikel ska immaterialrättsmyndigheten överlämna begäran om omvandling och de uppgifter som avses i artikel 84.2 till centrala myndigheten för industriell äganderätt i medlemsstaternas myndigheter, inklusive Benelux byrå för immateriell äganderätt, för vilka begäran har godkänts. Immaterialrättsmyndigheten ska informera sökanden om dagen för överlämnandet.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer

a) de närmare uppgifter som en begäran om omvandling av en ansökan om EU-varumärke eller av ett EU-varumärke till en ansökan om nationellt varumärke enligt punkt 1 ska innehålla,

b) de uppgifter som ska ingå i ett offentliggörande av en begäran om omvandling enligt punkt 2.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.”

98. Artikel 114.2 ska ersättas med följande:

”2. En ansökan om EU-varumärke eller ett EU-varumärke som överlämnats i enlighet med artikel 113 får inte underkastas sådana formella krav i nationell rätt som avviker från eller går utöver dem som föreskrivs i denna förordning eller i akter som antagits i enlighet med denna förordning.”

99. I artikel 115.1 ska den första meningen ersättas med följande:

”Immaterialrättsmyndigheten ska vara en unionsbyrå.”

100. Artikel 116.2 ska ersättas med följande:

”2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får immaterialrättsmyndigheten använda sig av utstationerade nationella experter eller annan personal som inte är anställd av immaterialrättsmyndigheten. Styrelsen ska anta ett beslut om bestämmelser för utstationering av nationella experter till immaterialrättsmyndigheten.”

101. I artikel 117 ska orden ”för byrån” ersättas med ”för immaterialrättsmyndigheten och dess anställda”.

102. Artikel 119 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Anmälningar om invändning och ansökningar om upphävande eller ogiltighetsförklaring ska inges på något av immaterialrättsmyndighetens språk.”

b) Följande punkt ska införas:

”5a. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5 får

a) ansökningar eller förklaringar som avser en ansökan om EU-varumärke inges på det språk på vilket ansökan om EU-varumärke getts in, eller på det andra språk som sökanden angett i sin ansökan,

b) ansökningar eller förklaringar som avser ett registrerat EU-varumärke inges på något av immaterialrättsmyndighetens språk.

Om ansökan ges in med hjälp av en blankett som immaterialrättsmyndigheten tillhandahåller enligt artikel 79b.2, får de blanketterna användas på vilket som helst av unionens officiella språk, förutsatt att blanketten fylls i på något av immaterialrättsmyndighetens språk, vad gäller textavsnitten.”

c) I punkt 6 andra stycket ska andra meningen ersättas med följande:

”Översättningen ska ges in inom en månad från det att invändningsperioden löper ut eller från den dag då en ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring ingavs.”

d) Följande punkter ska läggas till:

”8. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 4 och 7 och om inte annat anges, får parterna i skriftliga förfaranden vid immaterialrättsmyndigheten använda vilket som helst av immaterialrättsmyndighetens språk. Om det valda språket inte är detsamma som handläggningsspråket ska parten tillhandahålla en översättning till det språket inom en månad från den dag då det ursprungliga dokumentet gavs in. Om den som ansöker om ett EU-varumärke är ensam part inför immaterialrättsmyndigheten och det språk på vilket ansökan har ingivits inte är något av immaterialrättsmyndighetens språk får översättningen även ges in på det andra språk som sökanden angett i sin ansökan.

9. Den verkställande direktören ska fastställa hur översättningarnas riktighet ska bestyrkas.

10. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer

a) i vilken utsträckning de stödande handlingar som ska användas i skriftliga förfaranden vid immaterialrättsmyndigheten får inges på valfritt EU-språk och behovet av att tillhandahålla en översättning,

b) relevanta standarder för översättningar som ska ges in till immaterialrättsmyndigheten.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.”

103. I artikel 120.1 ska orden ”tillämpningsföreskrifterna” ersättas med ”en akt som antagits enligt denna förordning”.

104. Artikel 122 ska utgå.

105. Artikel 123 ska ersättas med följande:

”Artikel 123

Insyn

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 (*) ska tillämpas på de handlingar som finns hos immaterialrättsmyndigheten.

2. Styrelsen ska anta tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1049/2001.

3. De beslut som fattas av immaterialrättsmyndigheten inom ramen för artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 får överklagas hos den europeiska ombudsmannen eller ligga till grund för en talan inför Europeiska unionens domstol på de villkor som anges i artiklarna 228 respektive 263 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

4. Immaterialrättsmyndighetens behandling av personuppgifter ska ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 (**).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).”

106. Följande artikel ska införas:

”Artikel 123a

Säkerhetsbestämmelser om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

Immaterialrättsmyndigheten ska tillämpa de säkerhetsprinciper som ingår i kommissionens säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som anges i kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 (*) och 2015/444 (**). Tillämpningen av säkerhetsbestämmelserna ska bland annat omfatta bestämmelser om utbyte, behandling och lagring av sådana uppgifter.

(*) Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41).

(**) Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53).”

107. I avdelning XII ska följande avsnitt införas:

”AVSNITT 1a

Immaterialrättsmyndighetens uppgifter och samarbete för att främja samsynen

Artikel 123b

Immaterialrättsmyndighetens uppgifter

1. Immaterialrättsmyndigheten ska ha följande uppgifter:

- a) Att administrera och främja det EU-varumärkessystem som inrättas genom denna förordning.
- b) Att administrera och främja det EU-system för formgivning som inrättas genom rådets förordning (EG) nr 6/2002 (*).
- c) Att främja samsyn vad gäller praxis och verktyg på områdena för varumärken och formgivning, i samarbete med medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt, inklusive Benelux byrå för immateriell äganderätt.
- d) De uppgifter som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 386/2012/EU (**).
- e) De uppgifter som den tilldelas genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/28/EU (**).

2. Immaterialrättsmyndigheten ska samarbeta med institutioner, myndigheter, myndigheter för industriell äganderätt, internationella och icke-statliga organisationer när det gäller de uppgifter som den åläggs enligt punkt 1.

3. Immaterialrättsmyndigheten får tillhandahålla frivilliga förmedlingstjänster för att hjälpa parterna att nå en uppgörelse i godo.

Artikel 123c

Samarbete för att främja samsyn vad gäller praxis och verktyg

1. Immaterialrättsmyndigheten och medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för immateriell äganderätt ska samarbeta med varandra för att främja samsyn vad gäller praxis och verktyg på området för varumärken och formgivning.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 ska detta samarbete ska särskilt omfatta följande områden:

- a) Utveckling av gemensamma standarder för prövning.
- b) Inrättandet av gemensamma eller sammankopplade databaser och portaler för EU-omfattande konsulterings-, sök- och klassificeringsändamål.
- c) Kontinuerligt tillhandahållande och utbyte av data och information, inklusive i syfte att mata in uppgifter i de databaser och portaler som avses i led b.
- d) Fastställande av gemensamma standarder och gemensam praxis, i syfte att säkerställa kompatibilitet mellan förfaranden och system i hela unionen och att göra dem mer konsekventa, effektiva och ändamålsenliga.
- e) Utbyte av information om industriell äganderätt och därmed sammanhängande förfaranden, inklusive ömsesidigt stöd till hjälpcentraler och informationscentrum.
- f) Utbyte av teknisk sakkunskap och tekniskt bistånd med anknytning till de områden som avses i leden a–e.

2. Styrelsen ska på grundval av ett förslag från den verkställande direktören definiera och samordna projekt av intresse för unionen och medlemsstaterna när det gäller de områden som avses i punkterna 1 och 6 och uppmana medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för immateriell äganderätt att delta i dessa projekt.

Projektdefinitionen ska innehålla de särskilda skyldigheter och ansvarsområden som gäller för varje medlemsstats deltagande centrala myndighet för industriell äganderätt, Benelux byrå för immateriell äganderätt och immaterialrättsmyndigheten. Immaterialrättsmyndigheten ska samråda med företrädare för användarna, särskilt vid projektdefinitionen och utvärderingen av resultat.

3. Medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för immateriell äganderätt får välja att inte samarbeta eller att begränsa eller tillfälligt avbryta sitt samarbete när det gäller de projekt som avses i punkt 2 första stycket.

Vid utnyttjande av de möjligheter som anges i första stycket ska medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för immateriell äganderätt lämna en skriftlig motivering till sitt beslut.

4. Medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för immateriell äganderätt ska, när de väl har åtagit sig att delta i vissa projekt, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3, effektivt delta i de projekt som avses i punkt 2 för att se till att de utvecklas, fungerar, är kompatibla och uppdateras.

5. Immaterialrättsmyndigheten ska ge ekonomiskt stöd till de projekt som avses i punkt 2 i den mån detta är nödvändigt för att med avseende på tillämpningen av punkt 4 se till att medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för immateriell äganderätt effektivt deltar i de projekten. Det ekonomiska stödet kan ges i form av bidrag och naturbidrag. Det totala finansieringsbeloppet får inte överstiga 15 % av immaterialrättsmyndighetens årsintäkter. Bidragsmottagarna ska vara medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för immateriell äganderätt. Bidrag får beviljas utan någon inbjudan att lämna förslag i enlighet med de finansiella bestämmelser som gäller för immaterialrättsmyndigheten och i enlighet

med de principer för beviljande av bidrag som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (****) och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 (*****).

6. Immaterialrättsmyndigheten och medlemsstaternas relevanta behöriga myndigheter ska samarbeta med varandra på frivillig basis för att främja kunskapsspridning om varumärkessystemet och bekämpning av varumärkesförfälskning. Sådant samarbete ska omfatta projekt som i synnerhet syftar till genomförande av etablerade standarder och etablerad praxis samt anordnande av utbildningsverksamhet. Det ekonomiska stödet till dessa projekt ska utgöra en del av det totala finansieringsbelopp som avses i punkt 5. Punkterna 2–5 ska också gälla i tillämpliga delar.

(*) Rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (EGT L 3, 5.1.2002, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 386/2012 av den 19 april 2012 om tilldelning till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) av uppgifter i samband med säkerställande av skydd för immateriella rättigheter, inbegripet sammanförande av företrädare för offentlig och privat sektor i ett europeiskt observatorium avseende intrång i immateriella rättigheter (EUT L 129, 16.5.2012, s. 1).

(***) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/28/EU av den 25 oktober 2012 om viss tillåten användning av anonyma verk (EUT L 299, 27.10.2012, s. 5).

(****) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

(*****) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1)."

108. I avdelning XII ska avsnitten 2 och 3 ersättas med följande:

"AVSNITT 2

Styrelse

Artikel 124

Styrelsens uppgifter

1. Utan att det påverkar de funktioner som tilldelas budgetkommittén i avsnitt 5 ska styrelsen ha följande uppgifter, nämligen

- a) anta immaterialrättsmyndighetens årliga arbetsprogram för det kommande året på grundval av ett förslag som lagts fram av den verkställande direktören i enlighet med artikel 128.4 c, med beaktande av kommissionens yttrande, och vidarebefordra det antagna årliga arbetsprogrammet till Europaparlamentet, rådet och kommissionen,
- b) anta ett flerårigt strategiskt program för immaterialrättsmyndigheten, inklusive immaterialrättsmyndighetens strategi för internationellt samarbete, på grundval av ett förslag som lagts fram av den verkställande direktören i enlighet med artikel 128.4 e och med beaktande av kommissionens yttrande, efter en diskussion mellan den verkställande direktören och det berörda utskottet i Europaparlamentet, och vidarebefordra det antagna fleråriga strategiska programmet till Europaparlamentet, rådet och kommissionen,
- c) anta en årsrapport på grundval av ett förslag som lagts fram av den verkställande direktören i enlighet med artikel 128.4 g och vidarebefordra den antagna årsrapporten till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten,
- d) anta en flerårig plan för personalpolitiken på grundval av ett förslag som lagts fram av den verkställande direktören i enlighet med artikel 128.4 h,
- e) utöva de befogenheter som den tilldelas enligt artikel 123c.2,
- f) utöva de befogenheter som den tilldelas enligt artikel 139.5,
- g) anta bestämmelser om förebyggande och hantering av intressekonflikter inom immaterialrättsmyndigheten.
- h) i enlighet med punkt 2, med avseende på immaterialrättsmyndighetens personal utöva de befogenheter som enligt tjänsteföreskrifterna tillkommer tillsättningsmyndigheten och som enligt anställningsvillkoren för övriga anställda tillkommer den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal (nedan kallade *tillsättningsmyndighetens befogenheter*),

- i) i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna anta lämpliga genomförandebestämmelser för tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda,
- j) upprätta den förteckning över kandidater som föreskrivs i artikel 129.2,
- k) säkerställa en lämplig uppföljning av de resultat och rekommendationer som utgår från de interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar som avses i artikel 165a samt från utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf),
- l) höras innan riktlinjer antas för prövning inom immaterialrättsmyndigheten samt i de övriga fall som anges i denna förordning,
- m) avge yttranden till och begära upplysningar från den verkställande direktören och kommissionen när den anser det nödvändigt.

2. Styrelsen ska, i enlighet med bestämmelserna i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna och i artikel 142 i anställningsvillkoren för övriga anställda, anta ett beslut som grundar sig på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och artikel 6 i anställningsvillkoren för övriga anställda, om delegering av relevanta befogenheter för tillsättningsmyndigheten till den verkställande direktören och om fastställande av på vilka villkor denna delegering av befogenheter för tillsättningsmyndigheten kan dras in.

Den verkställande direktören får vidaredelegera dessa befogenheter.

Om exceptionella omständigheter kräver det får styrelsen genom ett beslut tillfälligt dra in delegeringen till den verkställande direktören av befogenheter för tillsättningsmyndigheten samt de befogenheter som denne vidaredelegerat, och själv utöva dem eller delegera dem till en av sina ledamöter eller till någon annan anställd än den verkställande direktören.

Artikel 125

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat, två företrädare för kommissionen och en företrädare för Europaparlamentet samt suppleanter för dessa.
2. Styrelseledamöterna får biträdas av rådgivare eller experter, om inte annat sägs i styrelsens arbetsordning.

Artikel 126

Styrelsens ordförande

1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande bland sina ledamöter. Vice ordföranden ska ex officio ersätta ordföranden om denne har förhinder.
2. Mandatperioden för ordföranden och vice ordföranden ska vara fyra år. Mandatet ska kunna förnyas en gång. Om emellertid uppdraget som styrelseledamot upphör någon gång under mandatperioden upphör också mandatperioden automatiskt vid denna tidpunkt.

Artikel 127

Sammanträden

1. Styrelsens sammanträden ska sammankallas av dess ordförande.
2. Den verkställande direktören ska delta i överläggningarna om inte annat beslutas av styrelsen.

3. Styrelsen ska hålla ordinarie sammanträde minst en gång om året. I övrigt ska den sammanträda på ordförandens initiativ eller på begäran av kommissionen eller av en tredjedel av medlemsstaterna.
4. Styrelsen ska själv anta sin arbetsordning.
5. Styrelsen ska fatta beslut med absolut majoritet bland sina ledamöter. En majoritet av två tredjedelar av dess ledamöter krävs emellertid för beslut som styrelsen har befogenhet att fatta inom ramen för artiklarna 124.1 a och b, 126.1, 129.2 och 129.4. I båda fallen har varje ledamot en röst.
6. Styrelsen får bjuda in observatörer att delta i dess sammanträden.
7. Styrelsens sekretariat ska tillhandahållas av immaterialrättsmyndigheten.

AVSNITT 3

Den verkställande direktören

Artikel 128

Den verkställande direktörens funktioner

1. Immaterialrättsmyndigheten ska ledas av den verkställande direktören. Den verkställande direktören är ansvarig inför styrelsen.
2. Utan att det påverkar befogenheterna för kommissionen, styrelsen och budgetkommittén ska den verkställande direktören vara oberoende i tjänsteutövningen och får varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ.
3. Den verkställande direktören ska i rättsligt hänseende vara immaterialrättsmyndighetens företrädare.
4. Den verkställande direktören ska särskilt ha följande funktioner, vilka får delegeras:
 - a) Vidta alla nödvändiga åtgärder för att immaterialrättsmyndighetens verksamhet ska kunna bedrivas, däribland att utfärda interna administrativa föreskrifter och att offentliggöra meddelanden.
 - b) Genomföra styrelsens beslut.
 - c) Utarbeta ett utkast till årligt arbetsprogram med beräknade personal- och budgetresurser för varje verksamhet, och lägga fram det för styrelsen efter samråd med kommissionen.
 - d) Förelägga styrelsen förslag i enlighet med artikel 123c.2.
 - e) Utarbeta ett utkast till det fleråriga strategiska programmet, inklusive immaterialrättsmyndighetens strategi för internationellt samarbete, och lägga fram det för styrelsen efter samråd med kommissionen och efter att ha utbytt åsikter med det berörda utskottet inom Europaparlamentet.
 - f) Genomföra det årliga arbetsprogrammet och det fleråriga strategiska programmet och för styrelsen redovisa hur dessa genomförs.
 - g) Utarbeta årsrapporten om immaterialrättsmyndighetens verksamhet och lägga fram den för styrelsen för godkännande.
 - h) Utarbeta ett utkast till den fleråriga planen för personalpolitiken och lägga fram den för styrelsen efter samråd med kommissionen.
 - i) Utarbeta en handlingsplan för uppföljning av slutsatserna i interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar samt för uppföljning av utredningar som utförs av Olaf, samt rapportera om framstegen två gånger om året till kommissionen och styrelsen.

- j) Skydda unionens ekonomiska intressen genom att vidta förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet med hjälp av effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom att betalningar som skett på felaktig grund återkrävs samt, när så krävs, genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa sanktioner och böter.
- k) Förbereda en bedrägeribekämpningsstrategi för immaterialrättsmyndigheten och lägga fram den för budgetkommittén för godkännande.
- l) Hänskjuta spörsmål som avser en rättsfråga till den stora besvärskammaren (nedan kallad *besvärskammaren*) i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av förordningen, särskilt om överklagandenämnderna har utfärdat motstridiga beslut i den frågan.
- m) Göra en beräkning av immaterialrättsmyndighetens inkomster och utgifter och genomföra budgeten.
- n) Utöva de befogenheter som styrelsen tilldelat honom när det gäller personalen enligt artikel 124.1 h.
- o) Utöva de befogenheter som har tilldelats honom enligt artiklarna 26.3, 29.5, 30.3, 75.2, 78.5, 79, 79b, 79c, 87.4, 87a.3, 88.5, 88a, 89, 93.4, 119.9, 144, 144a.1, 144b.2 och 144c i enlighet med kriterierna i denna förordning och i de akter som antagits i enlighet med denna förordning.

5. Den verkställande direktören ska biträdas av en eller flera biträdande verkställande direktörer. Om den verkställande direktören är frånvarande eller har förhinder ska den biträdande verkställande direktören eller en av de biträdande verkställande direktörerna ersätta honom i enlighet med det förfarande som fastställs av styrelsen.

Artikel 129

Utnämning och avsättande av den verkställande direktören samt förlängning av mandatperioden

1. Den verkställande direktören ska vara tillfälligt anställd vid immaterialrättsmyndigheten i enlighet med artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda.

2. Den verkställande direktören ska utnämnas av rådet med enkel majoritet från en förteckning över kandidater som föreslås av styrelsen på grundval av ett öppet och transparent urvalsförfarande. Innan den verkställande direktören utnämns kan den kandidat som styrelsen valt ut bli ombedd att göra ett uttalande inför behöriga utskott i Europaparlamentet och besvara frågor från utskottsledamöter. I det avtal som sluts med den verkställande direktören ska immaterialrättsmyndigheten företrädas av styrelsens ordförande.

Den verkställande direktören får bara avsättas från sin post efter beslut av rådet på förslag av styrelsen.

3. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Vid periodens utgång ska styrelsen göra en utvärdering i vilken man särskilt bedömer den verkställande direktörens arbetsinsats och immaterialrättsmyndighetens framtida uppgifter och utmaningar.

4. Rådet får, med beaktande av den utvärdering som avses i punkt 3, förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång med högst fem år.

5. En verkställande direktör vars mandatperiod har förlängts får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma befattning vid slutet på den sammantagna mandatperioden.

6. Den biträdande verkställande direktören eller de biträdande verkställande direktörerna ska utnämnas eller avsättas från sin post på det sätt som anges i punkt 2, efter samråd med den verkställande direktören och, i förekommande fall, den tillträdande verkställande direktören. Den biträdande verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Den kan förlängas en gång med högst fem år av rådet efter samråd med den verkställande direktören.”

109. Artikel 130 ska ändras på följande sätt:

a) Led c ska ersättas med följande:

”c) En avdelning som är ansvarig för att föra registret.”

b) Följande led ska läggas till:

”f) En annan enhet eller person som utses av den verkställande direktören för detta ändamål.”

110. I artikel 131 ska hänvisningen till ”artiklarna 36, 37 och 68” ersättas med ”artiklarna 36, 37, 68 och 74c”.

111. Artikel 132.2 ska ändras på följande sätt:

a) Tredje meningen ska ersättas med följande:

”Beslut om kostnader eller förfaranden ska fattas av en enda ledamot.”

b) Följande stycke ska läggas till:

”Kommissionen ska anta genomförandeakter som exakt fastställer vilka typer av beslut som ska fattas av en enda ledamot. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.”

112. Artikel 133 ska ersättas med följande:

”Artikel 133

Avdelning med ansvar för att föra registret

1. Den avdelning som är ansvarig för att föra registret ska svara för att fatta beslut om uppgifter i registret.
2. Den ska också svara för att föra den förteckning över auktoriserade ombud som avses i artikel 93.2.
3. Avdelningens beslut ska fattas av en enda ledamot.”

113. Artikel 134 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. En annulleringsenhet ska svara för att fatta beslut om följande:

- a) Ansökningar om upphävande eller ogiltighetsförklaring av ett EU-varumärke.
- b) Begäran om överlåtelse av ett EU-varumärke enligt artikel 18.”

b) I punkt 2 ska tredje meningen ersättas med följande:

”Beslut om kostnader eller förfaranden som anges i de akter som antas i enlighet med artikel 132.2 ska fattas av en enda ledamot.”

114. Följande artikel ska införas:

”Artikel 134a

Allmän behörighet

Beslut som krävs enligt denna förordning och som inte ligger inom behörigheten för en granskare, invändningsenhet, annulleringsenhet eller en enhet med ansvar för att föra registret ska fattas av en tjänsteman eller en enhet som utses av den verkställande direktören för detta ändamål.”

115. Artikel 135 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Överklagandenämnderna ska svara för att besluta om överklaganden av beslut som fattats enligt artiklarna 131–134a."

b) I punkt 2 ska orden "i utökad sammansättning" ersättas med orden "av besvärskammaren".

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Vid fastställandet av vilka särskilda fall som faller inom besvärskammarens behörighet ska den juridiska svårighetsgraden, ärendets betydelse eller andra särskilda omständigheter beaktas. Sådana ärenden får hänskjutas till besvärskammaren

a) av myndigheten för de överklagandenämnder som avses i artikel 136.4 a, eller

b) av den nämnd som handlägger ärendet."

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Besvärskammaren svarar också för att avge motiverade yttranden om rättsfrågor som hänskjuts till den av den verkställande direktören i enlighet med artikel 128.4 l."

e) I punkt 5 ska sista meningen utgå.

116. Artikel 136 ska ersättas med följande:

"Artikel 136

Ledamöternas oavhängighet i överklagandenämnderna

1. Direktören för överklagandenämnderna och ordföranden för varje nämnd ska utnämnas för en period på fem år i enlighet med förfarandet i artikel 129 för utnämning av den verkställande direktören. De får under den perioden inte avsättas från sin post om det inte finns tungt vägande skäl för detta och domstolen, på anmodan av den institution som utnämnde dem, har beslutat att så ska ske.

2. Mandatperioden för direktören för överklagandenämnderna får förnyas en gång med ytterligare en femårsperiod, eller fram till dennes pensionering om pensionsåldern uppnås under det nya mandatet, efter en positiv utvärdering av resultatet av styrelsen.

3. Mandatet för ordföranden för varje nämnd får förlängas för ytterligare perioder på fem år eller fram till deras pensionering om pensionsåldern uppnås under den nya mandatperioden, efter en positiv utvärdering av deras resultat av styrelsen och efter samråd med direktören för överklagandenämnderna.

4. Direktören för överklagandenämnderna ska ha följande ledningsfunktioner och organisatoriska funktioner:

a) Att leda presidiet för överklagandenämnderna (nedan kallat *presidiet*) vars uppgift är att fastställa nämndernas regler och organisera arbetet i nämnderna.

b) Att ombesörja genomförandet av presidiets beslut.

- c) Att fördela ärendena till nämnderna på grundval av objektiva kriterier som presidiet har fastställt.
- d) Att för den verkställande direktören redovisa nämndernas behov av medel, för att möjliggöra en beräkning av utgifterna.

Direktören för överklagandenämnderna ska leda besvärskammaren.

5. Ledamöterna av överklagandenämnderna ska utnämnas av styrelsen för en period av fem år. Deras mandatperiod kan förlängas med ytterligare perioder av fem år eller fram till deras pensionering om pensionsåldern uppnås under den nya mandatperioden, efter en positiv utvärdering av deras resultat av styrelsen, sedan direktören för överklagandenämnderna har hörts.

6. Ledamöterna av överklagandenämnderna får inte avsättas från sin post om det inte finns tungt vägande skäl för detta och domstolen, i mål som anhängiggjorts av styrelsen på rekommendation av direktören för överklagandenämnderna, sedan ordföranden för den nämnd som ledamoten tillhör har hörts, har beslutat att så ska ske.

7. Direktören för överklagandenämnderna samt ordföranden för varje nämnd och ledamöterna i överklagandenämnderna ska vara oavhängiga. Vid beslutsfattandet ska de inte vara bundna av några instruktioner.

8. Beslut som fattas av besvärskammaren om överklaganden eller yttranden om rättsfrågor som hänskjuts till den av den verkställande direktören i enlighet med artikel 135 ska vara bindande för de av immaterialrättsmyndighetens beslutsfattande instanser som avses i artikel 130.

9. Direktören för överklagandenämnderna samt ordföranden för varje nämnd och ledamöterna i överklagandenämnderna får inte vara granskare eller ledamöter av invändningsenheterna, avdelningen med ansvar för att föra registret eller annulleringsenheterna.”

117. Följande artikel ska införas:

”Artikel 136a

Presidiet för överklagandenämnderna och besvärskammaren

1. Presidiet ska omfatta direktören för överklagandenämnderna, som ska vara dess ordförande, nämndordförandena och ett antal ledamöter i nämnderna, vilka för varje kalenderår ska väljas av och bland samtliga ledamöter i nämnderna utom direktören för överklagandenämnderna och nämndordförandena. Antalet sålunda valda ledamöter i nämnderna ska utgöra en fjärdedel av alla andra ledamöter i nämnderna än direktören för överklagandenämnderna och nämndordförandena, och det antalet ska vid behov avrundas uppåt.

2. Den besvärskammare som avses i artikel 135.2 ska omfatta nio ledamöter, varav direktören för överklagandenämnderna, nämndordförandena, den föredragande som utsetts före hänskjutningen till besvärskammaren, om sådan finns, och övriga ledamöter tagna i turordning från en förteckning över samtliga ledamöter i överklagandenämnderna utom direktören för överklagandenämnderna och nämndordförandena.”

118. Följande artikel ska införas:

”Artikel 136b

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163a som närmare fastställer överklagandenämndernas organisation, inbegripet inrättande av presidiet och dess roll, sammansättningen av besvärskammaren och bestämmelserna för att hänskjuta ärenden till den, samt de förutsättningar under vilka beslut ska fattas av en enda ledamot i enlighet med artikel 135.2 och 135.5.”

119. Följande artikel ska införas:

"Artikel 137a

Medlingscentrum

1. För tillämpningen av artikel 123b.3 får immaterialrättsmyndigheten inrätta ett medlingscentrum (nedan kallat *centrumet*).
2. Alla fysiska och juridiska personer får utnyttja centrumets tjänster på frivillig basis i syfte att i samförstånd nå förlikning i tvister som grundar sig på denna förordning eller förordning (EG) nr 6/2002.
3. För att få tillgång till medling ska parterna göra en gemensam ansökan. Ansökan ska inte anses ingiven förrän motsvarande avgift har betalats. Den verkställande direktören ska fastställa det belopp som ska tas ut i enlighet med artikel 144.1.
4. Vid tvister som är föremål för pågående förfaranden inför invändningsenheterna, annulleringsenheterna eller immaterialrättsmyndighetens överklagandenämnder får en gemensam ansökan om medling lämnas in när som helst efter ingivandet av en anmälan om invändning, en ansökan om upphävande, en ansökan om ogiltighetsförklaring eller ett överklagande av beslut fattade av invändnings- eller annulleringsenheterna.
5. Förfarandet i fråga ska avbrytas och tidsfristerna, med undantag av tidsfristen för betalning av tillämplig avgift, ska avbrytas från och med den dag då en gemensam ansökan om medling inges. Tidsfristerna ska börja löpa från och med den dag då förfarandet återupptas.
6. Parterna ska uppmanas att från den förteckning som avses i punkt 12 gemensamt utse en medlare som förklarat sig behärska medlingsspråket i fråga. Om parterna inte utser en medlare inom 20 dagar från uppmaningen att göra detta, ska medlingen anses ha misslyckats.
7. Parterna ska tillsammans med medlaren komma överens om de närmare bestämmelserna för medling i en medlingsöverenskommelse.
8. Medlaren ska avsluta medlingsförfarandet så snart parterna nått förlikning eller en av parterna förklarar att den vill avsluta medlingen eller medlaren fastställer att parterna har misslyckats med att nå förlikning.
9. Medlaren ska informera parterna och den relevanta instansen vid immaterialrättsmyndigheten så snart medlingsförfarandet avslutas.
10. De diskussioner och förhandlingar som förs inom ramen för medlingen ska vara konfidentiella för samtliga personer som är inblandade i medlingen, särskilt för medlaren, parterna och deras företrädare. Dokument och uppgifter som lämnas in under medlingen ska hållas åtskilda från handlingar rörande andra förfaranden vid immaterialrättsmyndigheten och får inte utgöra en del av dessa.
11. Medlingen ska ske på ett av unionens officiella språk som parterna enas om. Om medlingen avser pågående tvister inför immaterialrättsmyndigheten, ska den ske på handläggningsspråket vid immaterialrättsmyndigheten, såvida inte parterna kommer överens om något annat.
12. Immaterialrättsmyndigheten ska upprätta en förteckning över medlare som ska hjälpa parterna att lösa tvister. Medlarna ska vara oberoende och ha relevant kompetens och erfarenhet. Förteckningen får innehålla såväl medlare som är anställda vid immaterialrättsmyndigheten som medlare som inte är det.

13. Medlarna ska vara opartiska i utförandet av sina uppgifter och ska då de utses uppge eventuella verkliga eller förmodade intressekonflikter. Ledamöter av de beslutsfattande instanser vid immaterialrättsmyndigheten som förtecknas i artikel 130 får inte delta i medling som avser ett ärende i vilket de

- a) har haft någon tidigare inblandning i de förfaranden som är föremål för medling,
- b) har personliga intressen i dessa förfaranden, eller
- c) tidigare har varit inblandade som företrädare för någon av parterna.

14. Medlarna får inte delta som ledamöter i de beslutsfattande instanser vid immaterialrättsmyndigheten som förtecknas i artikel 130 i förfaranden som återupptas till följd av att medling misslyckas.

15. Immaterialrättsmyndigheten får samarbeta med andra erkända nationella eller internationella organ som arbetar med medling.”

120. Artikel 138 ska ersättas med följande:

”Artikel 138

Budgetkommitté

1. Budgetkommittén ska ha de funktioner som den tilldelas i detta avsnitt.
2. Artiklarna 125, 126, 127.1–127.4 och 127.5, i den mån den avser val av ordförande och vice ordförande, 127.6 och 127.7 ska tillämpas på budgetkommittén.
3. Budgetkommittén ska fatta beslut med absolut majoritet bland sina ledamöter. En majoritet med två tredjedelar av ledamöterna krävs emellertid för beslut som budgetkommittén är bemyndigad att fatta enligt artiklarna 140.3 och 143. I båda fallen har varje ledamot en röst.”

121. Artikel 139 ska ersättas med följande:

”Artikel 139

Budget

1. Immaterialrättsmyndighetens samtliga inkomster och utgifter ska beräknas för varje budgetår och redovisas i immaterialrättsmyndighetens budget. Varje budgetår ska motsvara kalenderåret.
2. Inkomster och utgifter i budgeten ska balansera varandra.
3. Inkomsterna ska, förutom eventuella övriga inkomster, bestå av de avgifter som ska betalas enligt bilaga I till denna förordning, de avgifter som avses i förordning (EG) nr 6/2002, de avgifter som ska betalas enligt det i artikel 145 nämnda Madridprotokollet för en internationell registrering där unionen designeras och andra betalningar till de avtalsslutande parterna i Madridprotokollet, de avgifter som ska betalas enligt den i artikel 106c i förordning (EG) nr 6/2002 nämnda Genèveakten för en internationell registrering där unionen designeras och andra betalningar till de avtalsslutande parterna i Genèveakten, samt, i den utsträckning det är nödvändigt, av ett bidrag från kommissionens avsnitt av unionens allmänna budget, under en särskild budgetrubrik.
4. Immaterialrättsmyndigheten ska varje år ersätta de kostnader som uppstått för medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt, Benelux byrå för immateriell äganderätt och andra berörda myndigheter som medlemsstaterna ska utse, för de särskilda uppgifter de genomför i egenskap av funktionella delar av EU:s varumärkessystem i samband med följande tjänster och förfaranden:
 - a) Förfaranden för invändning och ogiltighetsförklaring vid medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för immateriell äganderätt som rör EU-varumärken.
 - b) Tillhandahållande av information om hur EU-varumärkessystemet fungerar genom hjälpcentraler och informationscentrum.
 - c) Säkerställande av skydd av EU-varumärken, inbegripet åtgärder i enlighet med artikel 9.4.

5. Den totala ersättning som fastställs i punkt 4 ska motsvara 5 % av immaterialrättsmyndighetens årsintäkter. Utan att det påverkar tillämpningen av tredje stycket i denna punkt ska styrelsen, på förslag av immaterialrättsmyndigheten och efter samråd med budgetkommittén, fastställa en fördelningsnyckel på grundval av följande rättvisa, skäliga och relevanta kriterier:

- a) Det årliga antal EU-varumärkesansökningar som härrör från sökande i varje medlemsstat.
- b) Det årliga antal nationella varumärkesansökningar i varje medlemsstat.
- c) Det årliga antal invändningar och ansökningar om ogiltighetsförklaring som lämnats in av innehavare av EU-varumärken i varje medlemsstat.
- d) Det årliga antal ärenden som anhängiggjorts vid de domstolar för EU-varumärken som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med artikel 95.

För att styrka de kostnader som avses i artikel 4 ska medlemsstaterna senast den 31 mars varje år till immaterialrättsmyndigheten inkomma med statistik som visar de uppgifter som avses i leden a–d i första stycket i denna punkt för det föregående året, och denna statistik ska ingå i det förslag som läggs fram för styrelsen.

Av rättviseskäl bör de kostnader som uppstår för de myndigheter som avses i punkt 4 i varje medlemsstat anses motsvara minst 2 % av den totala ersättning som fastställs i enlighet med denna punkt.

6. Immaterialrättsmyndighetens skyldighet att ersätta de kostnader som avses i punkt 4 och som uppstår ett givet år ska endast gälla om det inte uppstår något budgetunderskott det året.

7. I händelse av budgetöverskott och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 10 får styrelsen, på förslag av immaterialrättsmyndigheten och efter samråd med budgetkommittén, öka den procentsats som fastställs i punkt 5 till högst 10 % av immaterialrättsmyndighetens årsintäkter.

8. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 4–7 och 10 i denna artikel samt artiklarna 123b och 123c och om ett avsevärt överskott uppstår fem år i följd, ska budgetkommittén, på förslag av immaterialrättsmyndigheten och i enlighet med det årliga arbetsprogram och det fleråriga strategiska program som avses i artikel 124.1 a och b, med två tredjedels majoritet besluta att till unionens budget överföra ett överskott som genereras från och med den 23 mars 2016.

9. Immaterialrättsmyndigheten ska två gånger om året utarbeta en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om sin ekonomiska situation, inbegripet om de ekonomiska transaktioner som avses i artiklarna 123c.5, 123c.6, 139.5 och 139.7. På grundval av denna rapport ska kommissionen se över immaterialrättsmyndighetens ekonomiska situation.

10. Immaterialrättsmyndigheten ska sörja för en reservfond som täcker ett år av immaterialrättsmyndighetens driftskostnader för att säkerställa en kontinuerlig verksamhet och se till att immaterialrättsmyndigheten kan utföra sina uppgifter.”

122. Följande artikel ska införas:

”Artikel 141a

Bedrägeribekämpning

1. För att underlätta kampen mot bedrägerier, korruption och annan olaglig verksamhet inom ramen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 (*) ska immaterialrättsmyndigheten ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och anta lämpliga bestämmelser som gäller för alla anställda vid immaterialrättsmyndigheten med hjälp av mallen i bilagan till det avtalet.

2. Europeiska revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit EU-finansiering från immaterialrättsmyndigheten.
3. Olaf får göra utredningar, däribland kontroller på platsen och inspektioner, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 (**) i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidrag eller kontrakt som finansierats av immaterialrättsmyndigheten.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska befogenheten att i enlighet med deras respektive befogenheter utföra revision och utredningar uttryckligen tillerkännas revisionsrätten och Olaf i samarbetsavtal med tredjeland eller internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås av immaterialrättsmyndigheten.
5. Budgetkommittén ska anta en bedrägeribekämpningsstrategi som står i proportion till risken för bedrägerier med hänsyn till lönsamheten i de åtgärder som ska vidtas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

(**) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2)."

123. Artikel 144 ska ersättas med följande:

"Artikel 144

Avgifter och förfallodag

1. Den verkställande direktören ska fastställa det belopp som ska tas ut för andra tjänster som utförs av immaterialrättsmyndigheten än de som anges i bilaga I, samt det belopp som ska tas ut för tidningen om EU-varumärken, immaterialrättsmyndighetens officiella tidning samt andra publikationer som ges ut av immaterialrättsmyndigheten. Avgiftsbeloppen ska fastställas i euro och offentliggöras i immaterialrättsmyndighetens officiella tidning. Avgiftsbeloppet får inte överstiga vad som är nödvändigt för att täcka kostnaderna för den specifika tjänst som utförs av immaterialrättsmyndigheten.
2. De avgifter för vilka en förfallodag inte är fastställd i denna förordning ska förfalla den dag då begäran inkommer om den tjänst som ger upphov till avgiften.

Med budgetkommitténs samtycke får den verkställande direktören bestämma vilka av de tjänster som avses i första stycket som inte ska omfattas av förskottsbetalning av de motsvarande avgifterna."

124. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 144a

Betalning av avgifter

1. Avgifter till immaterialrättsmyndigheten ska erläggas genom inbetalning eller överföring till ett bankkonto som innehas av immaterialrättsmyndigheten.

Med budgetkommitténs samtycke får den verkställande direktören fastställa vilka andra särskilda betalningsmetoder än dem som anges i första stycket som får användas, särskilt genom insättning på löpande konton som innehas av immaterialrättsmyndigheten.

Beslut som fattas enligt andra stycket ska offentliggöras i immaterialrättsmyndighetens officiella tidning.

Alla betalningar, inbegripet genom någon metod som fastställts i enlighet med andra stycket, ska göras i euro.

2. Varje betalning ska ange namnet på den person som gör betalningen och innehålla de uppgifter som behövs för att göra det möjligt för immaterialrättsmyndigheten att omedelbart fastställa syftet med betalningen. Särskilt följande uppgifter ska lämnas:

- a) Om en ansökningsavgift ska betalas, syftet med betalningen, dvs. 'ansökningsavgift'.
- b) Om en invändningsavgift ska betalas, ärendenummer för ansökan, namnet på den person som gjort ansökan om det EU-varumärke som invändningen avser och syftet med betalningen, dvs. 'invändningsavgift'.
- c) Om en avgift för upphävande och ogiltighetsförklaring ska betalas, registreringsnumret och namnet på innehavaren av det EU-varumärke som ansökan gäller och syftet med betalningen, dvs. 'upphävandeavgift' eller 'ogiltighetsförklaringsavgift'.

3. Om syftet med den betalning som avses i punkt 2 inte omedelbart kan avgöras, ska immaterialrättsmyndigheten kräva att den som gör betalningen skriftligen meddelar immaterialrättsmyndigheten detta syfte inom en tid som immaterialrättsmyndigheten ska fastställa. Om personen inte efterkommer begäran i vederbörlig tid, ska betalningen inte anses ha skett. Det betalda beloppet ska återbetalas.

Artikel 144b

Dag som ska anses vara betalningsdagen

1. När det gäller de fall som avses i artikel 144a.1 första stycket, ska den dag då betalningen ska anses ha gjorts till immaterialrättsmyndigheten vara den dag då betalnings- eller överföringsbeloppet faktiskt krediteras ett bankkonto som innehas av immaterialrättsmyndigheten.

2. När de betalningsmetoder som anges i artikel 144a.1 andra stycket får användas ska den verkställande direktören fastställa den dag när dessa betalningar ska anses ha gjorts till immaterialrättsmyndigheten.

3. Om betalningen av en avgift, enligt punkterna 1 och 2, anses ha gjorts först efter det att betalningsperioden löpt ut, ska det anses att denna period har iakttagits, om immaterialrättsmyndigheten föreläggs bevis för att den som gjorde betalningen i en medlemsstat inom den period då betalningen skulle ha gjorts, vederbörligen gav en bankinrättning i uppdrag att överföra betalningsbeloppet och betalade en extraavgift på 10 % av den eller de berörda avgifterna, dock högst 200 EUR. Ingen extra avgift ska betalas, om det berörda uppdraget till bankinrättningen gavs senast tio dagar före utgången av betalningsperioden.

4. Immaterialrättsmyndigheten får begära att den person som gjorde betalningen lägger fram bevis för den dag då det uppdrag till bankinrättningen som avses i punkt 3 gavs och, när så krävs, att betala en tilläggsavgift inom en tidsperiod som ska fastställas av immaterialrättsmyndigheten. Om personen underlåter att efterkomma denna begäran eller om bevismaterialet är otillräckligt eller om den krävda tilläggsavgiften inte betalas i rätt tid, ska betalningsperioden inte anses ha iakttagits.

Artikel 144c

Otillräckliga betalningar och återbetalning av obetydliga belopp

1. En betalningsfrist ska i princip anses ha iakttagits endast om hela avgiftsbeloppet har betalats i rätt tid. Om avgiften inte till fullo betalas, ska det betalda beloppet betalas tillbaka efter det att betalningsperioden har löpt ut.

2. Immaterialrättsmyndigheten får emellertid, i den mån detta är möjligt innan perioden löper ut, ge den person som gör betalningen möjlighet att betala det belopp som saknas eller, när detta anses berättigat, bortse från mindre belopp som saknas utan att det påverkar rättigheterna för den person som gör betalningen.
3. Den verkställande direktören får, med budgetkommitténs samtycke, avstå från åtgärder för indrivning av en fordran om det belopp som ska indrivas är minimalt eller då sådan indrivning är alltför oviss.
4. Om ett för stort belopp betalas för att täcka en avgift, ska överskottet inte betalas tillbaka om beloppet är obetydligt och den berörda parten inte uttryckligen har begärt återbetalning.

Den verkställande direktören får, med budgetkommitténs samtycke, fastställa det belopp under vilket ett för stort belopp som betalats ut för att täcka en avgift inte ska återbetalas.

Beslut i enlighet med andra stycket ska offentliggöras i immaterialrättsmyndighetens officiella tidning.”

125. I artikel 145 ska orden ”dess tillämpningsföreskrifter” ersättas med ”de akter som antagits i enlighet med denna förordning”.

126. Artikel 147 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska följande mening föras in efter den första meningen:

”Immaterialrättsmyndigheten ska meddela den som inger en internationell ansökan det datum då de handlingar på vilka den internationella ansökan grundar sig, inkom till immaterialrättsmyndigheten.”

- b) Punkterna 3–6 ska ersättas med följande:

”3. Om en internationell ansökan inges på ett annat språk än något av de språk som enligt Madridprotokollet är tillåtna för ingivande av internationella ansökningar, får sökanden tillhandahålla en översättning av förteckningen över varor eller tjänster och av varje annan text som ingår i den internationella ansökan till det språk på vilket den internationella ansökan ska överlämnas till den internationella byrån enligt punkt 2. Om ansökan inte åtföljs av en sådan översättning, ska sökanden tillåta immaterialrättsmyndigheten att bifoga översättningen i den internationella ansökan. Om översättningen ännu inte har gjorts under förfarandet för registrering av den ansökan om EU-varumärke på vilken den internationella ansökan grundas, ska immaterialrättsmyndigheten utan dröjsmål ombesörja översättningen.

4. Vid ingivandet av en internationell ansökan ska en avgift betalas till immaterialrättsmyndigheten. Om den internationella registreringen ska grundas på ett EU-varumärke när detta har registrerats ska avgiften betalas senast den dag då EU-varumärket registreras. Ansökan ska inte anses som ingiven förrän den erforderade avgiften har betalats. Om avgiften inte har betalats ska immaterialrättsmyndigheten informera sökanden om detta. Om ansökan lämnas in elektroniskt får immaterialrättsmyndigheten tillåta den internationella byrån att ta ut avgiften på dess vägnar.

5. Om någon av följande brister upptäcks vid granskningen av den internationella ansökan ska immaterialrättsmyndigheten uppmana sökanden att åtgärda bristerna inom en period som den ska fastställa:

- a) Den internationella ansökan har inte getts in med användning av det formulär som avses i punkt 1 och innehåller inte alla upplysningar och uppgifter som krävs för det formuläret.
- b) Förteckningen över varor och tjänster i den internationella ansökan omfattas inte av förteckningen över varor och tjänster i den ursprungliga ansökan om EU-varumärke eller det ursprungliga EU-varumärket.
- c) Det varumärke som är föremål för den internationella ansökan är inte identiskt med varumärket i den ursprungliga ansökan om EU-varumärke eller det ursprungliga EU-varumärket.

- d) Upplysningar i den internationella ansökan om varumärket, andra än undantag från skyddet eller färganspråk, saknas i den ursprungliga ansökan om EU-varumärke eller det ursprungliga EU-varumärket.
- e) Det görs ett färganspråk i den internationella ansökan som ett särskiljande kännetecken för märket, och färgen eller färgerna inte överensstämmer med den ursprungliga ansökan om EU-varumärke eller det ursprungliga EU-varumärket.
- f) Sökanden har, enligt de uppgifter som anges i det internationella formuläret, inte rätt att inge en internationell ansökan genom immaterialrättsmyndigheten i enlighet med artikel 2.1 ii i Madridprotokollet.

6. Om sökanden har underlåtit att tillåta immaterialrättsmyndigheten att bifoga en översättning enligt punkt 3, eller om det råder annan oklarhet om vilken förteckning över varor och tjänster som den internationella ansökan ska grundas på, ska immaterialrättsmyndigheten uppmana sökanden att lämna de nödvändiga upplysningarna inom en tidsperiod som immaterialrättsmyndigheten ska fastställa.”

c) Följande punkter ska läggas till:

”7. Om de brister som avses i punkt 5 inte åtgärdas eller de nödvändiga upplysningar som avses i punkt 6 inte lämnas inom den tid som fastställts av immaterialrättsmyndigheten, ska immaterialrättsmyndigheten vägra att översända den internationella ansökan till den internationella byrån.

8. Immaterialrättsmyndigheten ska översända den internationella ansökan till den internationella byrån åtföljd av det intyg som föreskrivs i artikel 3.1 i Madridprotokollet så snart den internationella ansökan uppfyller kraven i denna artikel, i de genomförandeakter som antagits i enlighet med punkt 9 i denna artikel och i artikel 146 i den här förordningen.

9. Kommissionen ska anta genomförandeakter som exakt fastställer det formulär, däribland uppgifterna i detta, som ska användas för att ge in en internationell ansökan enligt punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.”

127. Följande artikel ska införas:

”Artikel 148a

Delgivande av den ursprungliga ansökans eller den ursprungliga registreringens ogiltighet

1. Inom fem år från dagen för den internationella registreringen ska immaterialrättsmyndigheten delge den internationella byrån de sakförhållanden och beslut som påverkar giltigheten av den EU-varumärkesansökan eller EU-varumärkesregistrering på vilken den internationella registreringen grundas.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer vilka enskilda sakförhållanden och beslut som måste delges i enlighet med artikel 6.3 i Madridprotokollet samt den relevanta tidpunkten för sådana underrättelser. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2 i denna förordning.”

128. Artikel 149 ska ersättas med följande:

”Artikel 149

Begäran om territoriell utsträckning efter en internationell registrering

1. En begäran om territoriell utsträckning som görs efter en internationell registrering enligt artikel 3 ter.2 i Madridprotokollet, får ges in genom immaterialrättsmyndighetens förmedling. Begäran ska inges på det språk på vilket den internationella ansökan ingavs enligt artikel 147 i denna förordning. Den ska innehålla upplysningar som styrker rätten att designera i enlighet med artikel 2.1 ii och 3 ter.2 i Madridprotokollet. Immaterialrättsmyndigheten ska meddela den person som ansöker om territoriell utsträckning det datum då begäran om territoriell utsträckning inkom till immaterialrättsmyndigheten.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer kraven för begäran om territoriell utsträckning i enlighet med punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.

3. Om begäran om territoriell utsträckning efter en internationell registrering inte uppfyller de krav som anges i punkt 1 och i de genomförandeakter som antas enligt punkt 2, ska immaterialrättsmyndigheten uppmana sökanden att åtgärda de konstaterade bristerna inom en tidsperiod som den ska fastställa. Om bristerna inte åtgärdas inom den period som fastställts av immaterialrättsmyndigheten ska den vägra att översända begäran till den internationella byrån. Immaterialrättsmyndigheten får inte vägra att översända begäran till den internationella byrån innan sökanden har beretts möjlighet att rätta till eventuella brister som upptäckts i begäran.

4. Immaterialrättsmyndigheten ska översända den begäran om territoriell utsträckning som görs efter en internationell registrering till den internationella byrån så snart de krav som avses i punkt 3 är uppfyllda.”

129. Artikel 153 ska ersättas med följande:

”Artikel 153

Yrkande om företräde i en internationell ansökan

1. Den som ansöker om en internationell registrering som designerar unionen får i den internationella ansökan yrka om företräde för ett tidigare varumärke som är registrerat i en medlemsstat, inklusive ett varumärke som är registrerat i Beneluxländerna, eller som är registrerat enligt internationella överenskommelser med rättsverkan i en medlemsstat, enligt vad som föreskrivs i artikel 34.

2. De handlingar till stöd för yrkandet om företräde som anges i de genomförandeakter som antas i enlighet med artikel 34.5 ska lämnas in senast tre månader från den dag då den internationella byrån underrättar immaterialrättsmyndigheten om den internationella registreringen. Artikel 34.6 ska tillämpas i detta avseende.

3. Om innehavaren av den internationella registreringen är skyldig enligt artikel 92.2 att låta sig företrädas inför immaterialrättsmyndigheten, ska de handlingar som avses i punkt 2 i den här artikeln inbegripa utnämning av ett ombud enligt artikel 93.1.

4. Om immaterialrättsmyndigheten finner att yrkandet om företräde enligt punkt 1 i denna artikel inte uppfyller kraven i artikel 34 eller inte uppfyller övriga krav i denna artikel, ska immaterialrättsmyndigheten uppmana sökanden att åtgärda bristerna. Om kraven i den första meningen inte åtgärdas inom den tidsperiod som fastställts av immaterialrättsmyndigheten förloras rätten till företräde vad beträffar denna internationella registrering. Om bristerna endast avser vissa varor och tjänster ska rätten till företräde förloras endast vad beträffar dessa varor och tjänster.

5. Immaterialrättsmyndigheten ska informera den internationella byrån om en eventuell förklaring om förlust av rätten till företräde enligt punkt 4. Den ska också informera den internationella byrån om eventuellt återkallande eller eventuell begränsning av yrkandet om företräde.

6. Artikel 34.4 ska tillämpas såvida inte rätten till företräde förklaras förlorad enligt punkt 4 i den här artikeln.”

130. Följande artikel ska införas:

”Artikel 153a

Yrkande om företräde inför immaterialrättsmyndigheten

1. Innehavaren av en internationell registrering som designerar unionen får, från och med dagen för offentliggörandet av en sådan registrerings ikraftträdande enligt artikel 152.2, inför immaterialrättsmyndigheten yrka om företräde för ett tidigare varumärke som är registrerat i en medlemsstat, inklusive ett varumärke som är registrerat i Beneluxländerna, eller som är registrerat enligt internationella överenskommelser med rättsverkan i en medlemsstat, enligt vad som föreskrivs i artikel 35.

2. När yrkandet om företräde görs före den dag som avses i punkt 1 ska yrkandet om företräde anses ha mottagits av immaterialrättsmyndigheten den dagen.
3. Ett yrkande om företräde enligt punkt 1 i denna artikel ska uppfylla de krav som avses i artikel 35 och ska innehålla uppgifter som gör det möjligt att granska det med hänsyn till dessa krav.
4. Om de krav som gäller för ett yrkande om företräde enligt punkt 3 och som fastställs i de genomförandeakter som ska antas enligt punkt 6 inte uppfylls ska immaterialrättsmyndigheten uppmana innehavaren av den internationella registreringen att åtgärda bristerna. Om bristerna inte åtgärdas inom en period som ska fastställas av immaterialrättsmyndigheten ska immaterialrättsmyndigheten avvisa yrkandet.
5. Om immaterialrättsmyndigheten har godkänt yrkandet om företräde eller om ett yrkande om företräde återkallas eller ogiltigförklaras av immaterialrättsmyndigheten ska immaterialrättsmyndigheten informera den internationella byrån om detta.
6. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de närmare uppgifter som ett yrkande om företräde enligt punkt 1 i denna artikel ska innehålla, och de uppgifter som ska anmälas enligt punkt 5 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.”

131. Artikel 154 ska ersättas med följande:

”Artikel 154

Designering av varor och tjänster och prövning med avseende på absoluta registreringshinder

1. Internationella registreringar som designerar unionen ska bli föremål för prövning med avseende på deras överensstämmelse med artikel 28.2–28.4 och med avseende på absoluta registreringshinder på samma sätt som ansökningar om EU-varumärken.
2. Om det konstateras att en internationell registrering som designerar unionen inte uppfyller kriterierna för skydd enligt artiklarna 28.4 och 37.1 i denna förordning för samtliga eller någon del av de varor och tjänster för vilka den har registrerats av den internationella byrån, ska immaterialrättsmyndigheten till den internationella byrån göra en underrättelse ex officio om möjlig vägran i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 i Madridprotokollet.
3. Om innehavaren av en internationell registrering är skyldig enligt artikel 92.2 att låta sig företrädas inför immaterialrättsmyndigheten, ska den underrättelse som avses i punkt 2 i den här artikeln innehålla en uppmaning att utnämna ett ombud enligt artikel 93.1.
4. Underrättelsen om möjlig vägran ska innehålla de grunder som åberopas och en tidsperiod inom vilken innehavaren av den internationella registreringen får yttra sig och, i förekommande fall, utnämna ett ombud. Tidsperioden inleds den dag då immaterialrättsmyndigheten offentliggör en möjlig vägran.
5. Om immaterialrättsmyndigheten konstaterar att den internationella ansökan som designerar unionen inte anger ett andra språk i enlighet med artikel 161b i denna förordning ska immaterialrättsmyndigheten till den internationella byrån göra en underrättelse ex officio om möjlig vägran i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 i Madridprotokollet.
6. Om innehavaren av en internationell registrering underlåter att före tidsfristen åtgärda grunden för vägrat skydd eller, i förekommande fall, att utnämna ett ombud eller ange ett andra språk, ska immaterialrättsmyndigheten vägra skydd av alla eller en del av de varor och tjänster för vilka den internationella registreringen har gjorts. Vägrat skydd ska motsvara avslag på en ansökan om EU-varumärke. Beslutet att vägra skydd får överklagas i enlighet med artiklarna 58–65.

7. Om immaterialrättsmyndigheten, före inledandet av den invändningsperiod som avses i artikel 156.2, inte har gjort någon underrättelse ex officio om möjlig vägran enligt punkt 2 i denna artikel ska immaterialrättsmyndigheten översända en förklaring om beviljat skydd till den internationella byrån, där det anges att prövningen av absoluta registreringshinder enligt artikel 37 fullgjorts men att den internationella registreringen fortfarande möter invändningar eller synpunkter från tredje man. Detta preliminära utlåtande ska inte påverka immaterialrättsmyndighetens rätt att på eget initiativ återuppta undersökningen av absoluta hinder när som helst innan den slutliga förklaringen om beviljat skydd har utfärdats.

8. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de närmare uppgifter i den underrättelse ex officio om möjlig vägran som ska sändas till den internationella byrån och i den slutliga underrättelse som ska sändas till den internationella byrån om slutligt beviljande eller slutlig vägran av skydd. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.”

132. Följande artikel ska införas:

”Artikel 154a

Kollektiv- och kontrollmärken

1. Om en internationell registrering grundas på en ursprunglig ansökan eller en ursprunglig registrering av ett kollektivmärke, kontrollmärke eller garantimärke ska den internationella registrering som designerar unionen behandlas som ett EU-kollektivmärke eller ett EU-kontrollmärke, beroende på vad som är tillämpligt.

2. Innehavaren av den internationella registreringen ska ge in bestämmelser för användning av märket enligt artiklarna 67 och 74b direkt till immaterialrättsmyndigheten inom två månader från den dag då den internationella byrån underrättar immaterialrättsmyndigheten om den internationella registreringen.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163a som närmare fastställer förfarandet när det gäller internationella registreringar som grundar sig på en ursprunglig ansökan om eller en ursprunglig registrering av ett kollektivmärke, kontrollmärke eller garantimärke.”

133. Artikel 155 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande fras läggas till:

”förutsatt att en begäran om en granskningsrapport enligt artikel 38.1 ges in till immaterialrättsmyndigheten inom en månad från underrättelsedagen.”

b) I punkt 2 ska följande fras läggas till:

”förutsatt att en begäran om granskningsrapport enligt artikel 38.2 ges in till immaterialrättsmyndigheten inom en månad från underrättelsedagen och granskningsavgiften betalas inom samma tidsperiod.”

c) I punkt 4 ska följande mening läggas till:

”Detta ska gälla oberoende av om innehavaren av den internationella registreringen har begärt att få EU-granskningsrapporten, såvida inte innehavaren av en äldre registrering eller ansökan begär att inte motta underrättelsen.”

134. Artikel 156 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. En anmälan om invändning ska inges inom tre månader efter den enmånadsperiod som följer på dagen för offentliggörandet enligt artikel 152.1. Invändningen ska inte anses som vederbörligen framställd förrän invändningsavgiften har betalats.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 163a som fastställer förfarandet för inlämning och prövning av invändningar, inbegripet erforderliga underrättelser till den internationella byrån."

135. I artikel 158 ska följande punkter läggas till:

"3. Om verkan av en internationell registrering som designerar unionen ogiltigförklaras enligt artikel 57 eller 100 i denna förordning och den här artikeln genom ett slutgiltigt beslut ska immaterialrättsmyndigheten underrätta den internationella byrån i enlighet med artikel 5.6 i Madridprotokollet.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de närmare uppgifter som den underrättelse som ska göras till den internationella byrån enligt punkt 3 i denna artikel ska innehålla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2."

136. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 158a

Rättsverkan av registrering av överlåtelse

En notering om en förändring i innehavet av en internationell registrering i det internationella registret ska ha samma verkan som ett införande av en överlåtelse i registret i enlighet med artikel 17.

Artikel 158b

Rättsverkan av registrering av licenser och andra rättigheter

En notering om en licens eller en inskränkning i innehavarens förfoganderätt med avseende på en internationell registrering i det internationella registret ska ha samma verkan som registreringen av en sakrätt, en exekutiv åtgärd, insolvensförfaranden eller en licens i registret enligt artiklarna 19, 20, 21 och 22.

Artikel 158c

Prövning av begäran om registreringar av överlåtelse, licenser eller inskränkningar i innehavarens förfoganderätt

Immaterialrättsmyndigheten ska överlämna framställningar om registrering av en förändring i innehav, en licens eller en inskränkning i innehavarens förfoganderätt, en ändring eller ett upphävande av en licens eller en återkallelse av en inskränkning i innehavarens förfoganderätt som har getts in till immaterialrättsmyndigheten, till den internationella byrån om begäran åtföljs av lämpligt bevis på överlåtelsen, licensen, en inskränkning i förfoganderätten eller av bevis på att licensen inte längre existerar eller att den har ändrats eller att inskränkningen i förfoganderätten har återkallats."

137. Artikel 159 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 b ska ersättas med följande:

"b) till en designering av en medlemsstat som är part i Madridprotokollet, under förutsättning att det på dagen för ansökan om omvandling enligt Madridprotokollet hade varit möjligt att direkt designera den medlemsstaten. Artiklarna 112, 113 och 114 i denna förordning ska tillämpas."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Den ansökan om nationellt varumärke eller den designering av en medlemsstat som är part i Madridprotokollet som följer av omvandlingen av designeringen av unionen genom en internationell registrering ska i den berörda medlemsstaten ha verkan från dagen för den internationella registreringen enligt artikel 3.4 i Madridprotokollet eller dagen för utsträckning till unionen enligt artikel 3 ter.2 i Madridprotokollet om denna ägde rum efter den internationella registreringen, eller denna registrerings prioritetdag och, i förekommande fall, företrädet för ett varumärke i denna stat som yrkats enligt artikel 153 i denna förordning.”

c) Följande punkter ska läggas till:

”4. Begäran om omvandling av en internationell registrering som designerar unionen till en ansökan om ett nationellt varumärke ska innehålla de uppgifter och angivelser som anges i artikel 113.1.

5. Om omvandling begärs i enlighet med denna artikel och artikel 112.5 i denna förordning efter underlåtenhet att förnya den internationella registreringen, ska begäran enligt punkt 4 i den här artikeln innehålla en angivelse om detta samt uppgift om vilken dag skyddet löpte ut. Den tremånadersperiod som föreskrivs i artikel 112.5 i denna förordning ska börja löpa den dag som följer på sista dagen då förnyelse fortfarande kan ske enligt artikel 7.4 i Madridprotokollet.

6. Artikel 113.3 och 113.5 ska i tillämpliga delar tillämpas på den begäran om omvandling som avses i punkt 4 i den här artikeln.

7. Begäran om omvandling av en internationell registrering som designerar unionen till en designering av en medlemsstat som är part i Madridprotokollet ska innehålla de uppgifter som avses i punkterna 4 och 5.

8. Artikel 113.3 ska i tillämpliga delar tillämpas på den begäran om omvandling som avses i punkt 7 i den här artikeln. Immaterialrättsmyndigheten ska också avvisa begäran om omvandling om villkoren för att designera den medlemsstat som är part i Madridprotokollet eller Madridöverenskommelsen inte var uppfyllda vare sig på dagen för designering av unionen eller den dag då begäran om omvandling inkom eller, enligt den sista meningen i artikel 113.1, anses ha inkommit till immaterialrättsmyndigheten.

9. Om den begäran om omvandling som avses i punkt 7 uppfyller kraven i denna förordning och de bestämmelser som antas enligt denna ska immaterialrättsmyndigheten utan dröjsmål överlämna begäran till den internationella byrån. Immaterialrättsmyndigheten ska informera innehavaren av den internationella registreringen om dagen för överlämnandet.

10. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer

a) de närmare uppgifter som en begäran om omvandling enligt punkterna 4 och 7 ska innehålla,

b) de närmare uppgifter som offentliggörandet av en begäran om omvandling enligt punkt 3 ska innehålla.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.”

138. I artikel 161 ska följande punkter läggas till:

”3. För att kunna betraktas som en omvandling av en internationell registrering som på begäran av den ursprungliga varumärkesmyndigheten avförts av den internationella byrån enligt artikel 9 quinquies i Madridprotokollet, ska en ansökan om ett EU-varumärke innehålla en anvisning om detta. Anvisningen ska göras när ansökan ges in.

4. Om immaterialrättsmyndigheten under prövningen enligt artikel 36.1 b, konstaterar att ansökan inte ingivits inom tre månader från den dag då den internationella byrån avförde den internationella registreringen eller att de varor och tjänster för vilka EU-varumärket ska registreras inte ingår i den förteckning över varor och tjänster för vilka den internationella registreringen registrerades för unionen, ska immaterialrättsmyndigheten uppmana sökanden att åtgärda bristerna.

5. Om de brister som avses i punkt 4 inte åtgärdas inom den tidsperiod som fastställts av immaterialrättsmyndigheten ska rätten till dagen för den internationella registreringen eller den territoriella utsträckningen och, i förekommande fall, den internationella registreringens företrädare förloras.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de närmare uppgifter som en begäran om omvandling enligt punkt 3 i denna artikel ska innehålla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 163.2.”

139. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 161a

Kommunikation med den internationella byrån

Kommunikation med den internationella byrån ska ske på ett sätt och i ett format som överenskommit mellan den internationella byrån och immaterialrättsmyndigheten, och det ska företrädesvis ske elektroniskt. Varje hänvisning till formulär ska anses inbegripa formulär i elektroniskt format.

Artikel 161b

Språkanvändning

Vid tillämpningen av denna förordning och bestämmelser som antas i enlighet därmed på internationella registreringar som designerar unionen, ska det språk på vilket den internationella ansökan inges vara handläggningspråket i den mening som avses i artikel 119.4, och det andra språk som anges i den internationella ansökan ska vara det andra språket i den mening som avses i artikel 119.3.”

140. Artikel 162 ska utgå.

141. Artikel 163 ska ersättas med följande:

”Artikel 163

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté för genomförandebestämmelser. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

142. Följande artikel ska införas:

”Artikel 163a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 42a, 43.3, 57a, 65a, 77.4, 78.6, 79.5, 79b.2, 79c.5, 80.3, 82a.3, 93a, 136b, 154a.3 och 156.4 ska ges till kommissionen på obestämd tid från och med den 23 mars 2016. Det är särskilt viktigt att kommissionen följer sin sedvanliga praxis och genomför samråd med experter, inbegripet medlemsstaternas experter, innan den antar dessa delegerade akter.

3. Den delegering av befogenhet som avses i punkt 2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om att återkalla innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 42a, 43.3, 57a, 65a, 77.4, 78.6, 79.5, 79b.2, 79c.5, 80.3, 82a.3, 93a, 136b, 154a.3 och 156.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

143. Artikel 164 ska utgå.

144. Följande artikel ska införas:

”Artikel 165a

Utvärdering och översyn

1. Senast den 24 mars 2021 och vart femte år därefter, ska kommissionen utvärdera genomförandet av denna förordning.

2. Vid utvärderingen ska en översyn göras av den rättsliga ramen för samarbetet mellan immaterialrättsmyndigheten och medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för immateriell äganderätt, varvid den finansieringsmekanism som fastställs i artikel 123c ska beaktas särskilt. Vid utvärderingen ska man vidare bedöma immaterialrättsmyndighetens inverkan, effektivitet och ändamålsenlighet och dess arbetsmetoder. Vid utvärderingen ska man framför allt granska om det finns ett eventuellt behov av att ändra immaterialrättsmyndighetens mandat och de ekonomiska konsekvenserna av en sådan ändring.

3. Kommissionen ska översända utvärderingsrapporten och sina slutsatser om denna till Europaparlamentet, rådet och styrelsen. Resultaten från utvärderingen ska offentliggöras.

4. I varannan utvärderingsrapport ska även immaterialrättsmyndighetens resultat granskas med avseende på dess syften, mandat och uppgifter.”

145. Den bilaga som fastställs i bilaga I till denna förordning ska införas.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 2868/95 ska ändras på följande sätt:

1. Regel 1.3 ska utgå.
2. Regel 2 ska utgå.
3. Regel 4 ska utgå.
4. Regel 5 ska utgå.
5. Regel 5a ska utgå.

6. Regel 9.3 ska ändras på följande sätt:
 - a) I led a ska orden "reglerna 1, 2 och 3" ersättas med orden "reglerna 1 och 3 och artikel 28 i förordningen".
 - b) I led b ska hänvisningen till "regel 4 b" ersättas med en hänvisning till "artikel 26.2 i förordningen".
7. Regel 11.2 ska utgå.
8. Regel 12 k ska utgå.
9. Avdelning IV ska utgå.
10. I punkt 2 i regel 62 ska orden "i gemenskapen" ersättas med "i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet".
11. I punkt 1 i regel 71 ska orden "i gemenskapen" ersättas med "i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet".
12. Regel 76.2 ska utgå.
13. Regel 78 ska ändras på följande sätt:
 - a) I punkt 2 c ska orden "i gemenskapen" ersättas med "i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet".
 - b) I punkterna 2 b, 3 och 5 ska orden "medlemsstat" och "medlemsstater" ersättas med "medlemsstat i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet" respektive "medlemsstater i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet".
14. Regel 84 ska utgå.
15. Regel 87 ska utgå.
16. I avdelning XI ska del K utgå.
17. Regel 112.2 ska utgå.

Artikel 3

Förordning (EG) nr 2869/95 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till förordning (EG) nr 207/2009 och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den 23 mars 2016.

Följande punkter i artikel 1 i denna förordning ska tillämpas från och med den 1 oktober 2017:

Punkterna 8, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26 (i den mån den avser artikel 26.1 d och 26.3 i förordning (EG) nr 207/2009), 29, 30 (i den mån den avser artikel 30.1 och 30.3 i förordning (EG) nr 207/2009), 31 (i den mån den avser artikel 33.1 och 33.2 i förordning (EG) nr 207/2009), 32 (i den mån den avser artikel 34.1a, 34.4 och 34.6 i förordning (EG) nr 207/2009), 33, 34, 35 (i den mån den avser artikel 37.3 i förordning (EG) nr 207/2009), 37 (i den mån den avser artikel 39.1 andra meningen, 39.3 och 39.4 i förordning (EG) nr 207/2009), 43 (i den mån den avser artikel 44.2, 44.3, 44.4a och 44.8 i förordning (EG) nr 207/2009), 46 (i den mån den avser artiklarna 48.5 tredje meningen, 47 (i den mån den avser artikel 48a.1 första stycket och 48a.2–48a.5 i förordning (EG) nr 207/2009), 48

(i den mån den avser artikel 49.3 i förordning (EG) nr 207/2009), 49 (i den mån den avser artikel 50.2, 50.3 och 50.4 i förordning (EG) nr 207/2009), 61, 62, 63, 64 (i den mån den avser artikel 67.1 i förordning (EG) nr 207/2009), 67 (med undantag för artikel 74b.3 i förordning (EG) nr 207/2009), 68, 71 (i den mån den avser artikel 78.3 och 78.5 i förordning (EG) nr 207/2009), 72 (i den mån den avser artikel 79.1–79.4 i förordning (EG) nr 207/2009), 73 (med undantag för artiklarna 79b.2 och 79c.5 i förordning (EG) nr 207/2009), 74 (i den mån den avser artikel 80.1, 80.2 och 80.4 i förordning (EG) nr 207/2009), 75 (i den mån den avser artikel 82.2 i förordning (EG) nr 207/2009), 76 (i den mån den avser artikel 82a.1 och 82a.2 i förordning (EG) nr 207/2009), 77, 78 (i den mån den avser artikel 85.1, 85.6 och 85.7 i förordning (EG) nr 207/2009), 80 (i den mån den avser artikel 87.2 m och 87.3 y i förordning (EG) nr 207/2009), 84 (i den mån den avser artikel 89.1, 89.2 och 89.3 i förordning (EG) nr 207/2009), 97 (med undantag för artikel 113.6 i förordning (EG) nr 207/2009), 98, 102 (i den mån den avser artikel 119.5, 119.5a, 119.6, 119.8 och 119.9 i förordning (EG) nr 207/2009), 103, 108 (i den mån den avser artikel 128.4 o i förordning (EG) nr 207/2009), 111 (i den mån den avser artikel 132.2 tredje meningen i förordning (EG) nr 207/2009), 113, 125, 126 (i den mån den avser artikel 147.1, 147.3–147.8 i förordning (EG) nr 207/2009), 127 (i den mån den avser artikel 148a.1 i förordning (EG) nr 207/2009), 128 (i den mån den avser artikel 149.1, 149.3 och 149.4 i förordning (EG) nr 207/2009), 129 (i den mån den avser artiklarna 153 i förordning (EG) nr 207/2009), 130 (i den mån den avser artikel 153a.1–153a.5 i förordning (EG) nr 207/2009), 132, 135 (i den mån den avser artikel 158.3 i förordning (EG) nr 207/2009), 136, 137 (i den mån den avser artikel 159.4–159.9 i förordning (EG) nr 207/2009), 138 (i den mån den avser artikel 161.3–161.5 i förordning (EG) nr 207/2009) och 139.

Punkt 108 i artikel 1 i denna förordning, i den mån den avser artiklarna 124.1 f och 128.4 n i förordning (EG) nr 207/2009, ska tillämpas från och med den dag då det beslut som föreskrivs i artikel 124.2 i förordning (EG) nr 207/2009 träder i kraft, eller tolv månader från och med den dag som anges i andra stycket i den här artikeln, beroende på vilken dag som infaller först. Fram till den dagen, ska de befogenheter som avses i artikel 124.1 f i förordning (EG) nr 207/2009 utövas av den verkställande direktören.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 december 2015.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

N. SCHMIT

Ordförande

BILAGA I

Följande bilaga ska införas:

"BILAGA -I

AVGIFTSBELOPP

A. De avgifter som ska betalas till immaterialrättsmyndigheten enligt denna förordning ska vara följande (i EUR):

1. Grundavgift för ansökan om ett enskilt EU-varumärke (artikel 26.2):
1 000 EUR
2. Grundavgift för ansökan om ett enskilt EU-varumärke på elektronisk väg (artikel 26.2):
850 EUR
3. Avgift för en andra klass av varor och tjänster för ett enskilt EU-varumärke (artikel 26.2):
50 EUR
4. Avgift för varje klass av varor och tjänster utöver två klasser för ett enskilt EU-varumärke (artikel 26.2):
150 EUR
5. Grundavgift för ansökan om ett EU-kollektivmärke eller ett EU-kontrollmärke (artiklarna 26.2 och 66.3 eller artikel 74a.3):
1 800 EUR
6. Grundavgift för ansökan om ett EU-kollektivmärke eller ett EU-kontrollmärke på elektronisk väg (artiklarna 26.2 och 66.3 eller artikel 74a.3):
1 500 EUR
7. Avgift för en andra klass av varor och tjänster för ett EU-kollektivmärke eller ett EU-kontrollmärke (artiklarna 26.2 och 66.3 eller artikel 74a.3):
50 EUR
8. Avgift för varje klass av varor och tjänster utöver två klasser för ett EU-kollektivmärke eller ett EU-kontrollmärke (artiklarna 26.2 och 66.3 eller artikel 74a.3):
150 EUR
9. Granskningsavgift för en ansökan om EU-varumärke (artikel 38.2) eller för en internationell registrering som designerar unionen (artikel 38.2 och artikel 155.2): 12 EUR multiplicerat med det antal centrala myndigheter för industriell äganderätt som avses i artikel 38.2; detta belopp och efterföljande ändringar ska offentliggöras av immaterialrättsmyndigheten i immaterialrättsmyndighetens officiella tidning.
10. Invändningsavgift (artikel 41.3):
320 EUR
11. Grundavgift för förnyelse av ett enskilt EU-varumärke (artikel 47.3):
1 000 EUR
12. Grundavgift för förnyelse av ett enskilt EU-varumärke på elektronisk väg (artikel 47.3):
850 EUR

13. Avgift för förnyelse av en andra klass av varor och tjänster för ett enskilt EU-varumärke (artikel 47.3):
50 EUR
14. Avgift för förnyelse av varje klass av varor och tjänster utöver två klasser för ett enskilt EU-varumärke (artikel 47.3):
150 EUR
15. Grundavgift för förnyelse av ett EU-kollektivmärke eller ett EU-kontrollmärke (artiklarna 47.3 och 66.3 eller artikel 74a.3):
1 800 EUR
16. Grundavgift för förnyelse av ett EU-kollektivmärke eller ett EU-kontrollmärke på elektronisk väg (artiklarna 47.3 och 66.3 eller artikel 74a.3):
1 500 EUR
17. Avgift för förnyelse av en andra klass av varor och tjänster för ett EU-kollektivmärke eller ett EU-kontrollmärke (artiklarna 47.3 och 66.3 eller artikel 74a.3):
50 EUR
18. Avgift för förnyelse av varje klass av varor och tjänster utöver två klasser för ett EU-kollektivmärke eller ett EU-kontrollmärke (artiklarna 47.3 och 66.3 eller artikel 74a.3):
150 EUR
19. Tilläggsavgift för försenad betalning av förnyelseavgift eller försenad inlämning av begäran om förnyelse (artikel 47.3) 25 % av den försenade förnyelseavgiften, dock högst 1 500 EUR
20. Avgift för ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring (artikel 56.2):
630 EUR
21. Avgift för överklagande (artikel 60.1):
720 EUR
22. Avgift för ansökan om återställande av försutten tid (artikel 81.3):
200 EUR
23. Avgift för ansökan om omvandling av en EU-varumärkesansökan eller av ett EU-varumärke (artikel 113.1, också jämförd med artikel 159.1):
 - a) till en ansökan om ett nationellt varumärke,
 - b) till en designering av medlemsstater enligt Madridprotokollet:
200 EUR
24. Avgift för fortsatt behandling (artikel 82.1):
400 EUR
25. Avgift för förklaring om delning av ett registrerat EU-varumärke (artikel 49.4) eller en ansökan om EU-varumärke (artikel 44.4):
250 EUR

26. Avgift för ansökan om registrering av en licens eller annan rättighet med avseende på ett registrerat EU-varumärke (före den 1 oktober 2017, regel 33.2 i förordning (EG) nr 2868/95 och från och med det datumet artikel 22a.2) eller en ansökan om EU-varumärke (före den 1 oktober 2017, regel 33.2 i förordning (EG) nr 2868/95 och från och med det datumet artikel 22a.2):
- a) upplåtelse av en licens,
 - b) överlåtelse av en licens,
 - c) skapande av en sakrätt,
 - d) överlåtelse av en sakrätt,
 - e) exekutiva åtgärder:
- 200 EUR per registrering, dock sammanlagt högst 1 000 EUR när fler än en begäran framställs i samma ansökan eller på samma gång
27. Avgift för avförande från registret av en licens eller annan rättighet (före den 1 oktober 2017, regel 35.3 i förordning (EG) nr 2868/95 och från och med det datumet artikel 24a.3): 200 EUR per avförande, dock sammanlagt högst 1 000 EUR när mer än en begäran framställs i samma ansökan eller på samma gång
28. Avgift för ändring av ett registrerat EU-varumärke (artikel 48.4):
- 200 EUR
29. Avgift för utfärdande av kopia av ansökan om ett EU-varumärke (artikel 88.7), kopia av registreringsbevis (artikel 45.2) eller registerutdrag (artikel 87.7):
- a) obestyrkt kopia eller utdrag:
- 10 EUR
- b) bestyrkt kopia eller utdrag:
- 30 EUR
30. Avgift för tillhandahållande av handlingar (artikel 88.6):
- 30 EUR
31. Avgift för utfärdande av kopior av handlingar (artikel 88.7):
- a) obestyrkt kopia:
- 10 EUR
- b) bestyrkt kopia:
- 30 EUR
- plus för varje sida över 10 sidor:
- 1 EUR
32. Avgift för förmedling av information från handlingar (artikel 88.9):
- 10 EUR
33. Avgift för omprövning av återbetalningsbeslut vad gäller kostnader i ett förfarande (före den 1 oktober 2017, regel 94.4 i förordning (EG) nr 2868/95 och från och med det datumet artikel 85.7):
- 100 EUR

34. Avgift för ingivande av en internationell ansökan vid immaterialrättsmyndigheten (före den 1 oktober 2017, artikel 147.5 och från och med det datumet artikel 147.4):

300 EUR

B. Avgifter som ska betalas till den internationella byrån

I. Individuell avgift för en internationell registrering som designerar unionen

1. Den som ansöker om en internationell registrering som designerar unionen ska vara skyldig att till den internationella byrån erlægga en individuell avgift för designering av unionen i enlighet med artikel 8.7 i Madridprotokollet.
2. En innehavare av en internationell registrering som ger in en begäran om territoriell utsträckning som designerar unionen efter den internationella registreringen ska vara skyldig att till den internationella byrån erlægga en individuell avgift för designering av unionen i enlighet med artikel 8.7 i Madridprotokollet.
3. Beloppet på avgiften enligt B.I.1 eller B.I.2, såsom fastställts av generaldirektören för Wipo i enlighet med regel 35.2 i de gemensamma bestämmelserna inom ramen för Madridöverenskommelsen och Madridprotokollet, ska vara motsvarigheten i schweiziska franc till följande belopp:
 - a) För ett enskilt varumärke: 820 EUR plus, i tillämpliga fall, 50 EUR för en andra klass av varor och tjänster och 150 EUR för varje klass av varor och tjänster som omfattas av den internationella registreringen utöver två klasser.
 - b) För ett kollektivmärke eller ett kontrollmärke: 1 400 EUR plus, i tillämpliga fall, 50 EUR för en andra klass av varor och tjänster och 150 EUR för varje klass av varor och tjänster utöver två klasser.

II. Individuell avgift för förnyelse av en internationell registrering som designerar unionen

1. Innehavaren av en internationell registrering som designerar unionen ska vara skyldig att, som en del av avgifterna för förnyelse av den internationella registreringen, till den internationella byrån erlægga en individuell avgift för designering av unionen i enlighet med artikel 8.7 i Madridprotokollet.
2. Beloppet på den avgift som avses i B.II.1, såsom fastställts av generaldirektören för Wipo i enlighet med regel 35.2 i de gemensamma bestämmelserna inom ramen för Madridöverenskommelsen och Madridprotokollet, ska vara motsvarigheten i schweiziska franc till följande belopp:
 - a) För ett enskilt varumärke: 820 EUR plus, i tillämpliga fall, 50 EUR för en andra klass av varor och tjänster och 150 EUR för varje klass av varor och tjänster som omfattas av den internationella registreringen utöver två klasser.
 - b) För ett kollektivmärke eller ett kontrollmärke: 1 400 EUR plus, i tillämpliga fall, 50 EUR för en andra klass av varor och tjänster och 150 EUR för varje klass av varor och tjänster som omfattas av den internationella registreringen utöver två klasser.”

—

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 2869/95	Förordning (EG) nr 207/2009
Artikel 1	—
Artikel 2	Bilaga -I, del A, punkterna 1–34
Artikel 3	Artikel 144.1
Artikel 4	Artikel 144.2
Artikel 5.1	Artikel 144a.1, första stycket
Artikel 5.2	Artikel 144a.1, andra stycket
Artikel 5.3	Artikel 144a.1, tredje stycket
Artikel 6	Artikel 144a.1, fjärde stycket
Artikel 7.1	Artikel 144a.2
Artikel 7.2	Artikel 144a.3
Artikel 8	Artikel 144b
Artikel 9	Artikel 144c.1 och 144c.2
Artikel 10	Artikel 144c.4
Artikel 11	Bilaga -I, del B.I, punkterna 1–3
Artikel 12	Bilaga -I, del B.II, punkterna 1 och 2
Artikel 13	—
Artikel 14	—
Artikel 15	—

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV